ΒΛΑΧΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ 60
453.33 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

PORT
PAYÉ
HELLAS

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ
Κ.Δ.Α.
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΛΛΑΣ

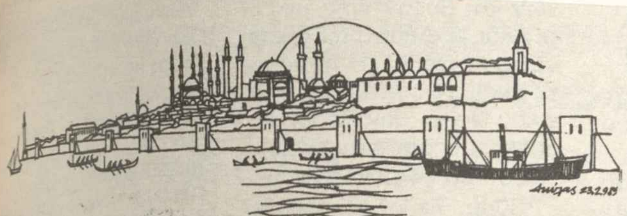

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ

Για την Πόλη, τον πολίτη, τον πολιτισμό

Μηνιαία Πολιτική Εφημερίδα * Εκδότης - Διευθυντής: Μιχάλης Βασιλειάδης

ΠΡΟΣΟΧΗ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΕΤΟΣ 8ο - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 91 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1998 - Διευθ.: Λασκαρίδου 52 Καλλιθέα 176.76 Τηλ. 95.83.225 Fax: 95.10.787

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

"70 χρόνια προσφοράς" Αλλά και το Πρώτο Δείγμα Καταστρατήγησης της Συνθήκης της Λωζάνης από τους Τούρκους

του Μιχάλη Α. Βασιλειάδη

Την Κυριακή 27 Σεπτεμβρίου τ.ε. ο Σύλλογος Κων/πολιτών, με μια τελετή που διοργάνωσε στο παραδοσιακό και διατηρητέο μέγαρο του Συλλόγου στην Καλλιθέα, η οποία και ετέθη υπό την αιγίδα του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Στεφανόπουλου, γιόρτασε τα 70 χρόνια από την ίδρυσή του. Τα σχετικά με την εκδήλωση μπορεί ο αναγνώστης να τα πληροφορηθεί από το δελτίο τύπου του σωματείου που δημοσιεύεται στην οικεία στήλη. Εμείς εδώ θα υπογραμμίσουμε γεγονότα που διέφυγαν από τους ομιλητές της ημέρας και ειδικά από την συνάδελφο κα Αννα Παναγιωταρέα, η οποία μίλησε για την ίδρυση και την δραστηριότητα του σωματείου.

Οπως είναι γνωστό, μετά το 1924 και καθ'όλη τη δεκαετία του '30, η Ελληνική επικράτεια γέμισε από προσφυγικά σωματεία που ίδρυαν οι ξεριζωμένοι Μικρασιάτες για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν συλλογικά τα τεράστια προβλήματά τους. Οι μόνοι Ελληνικοί πληθυσμοί που εξαιρέθηκαν από την υποχρεωτική μετακίνηση ήταν αυτοί της Κωνσταντινουπόλεως. (Ιμβρος και Τένεδος είναι άλλη ιστορία.) Πώς βρέθηκαν, λοιπόν, το 1928, ξεριζωμένοι Κωνσταντινουπολίτες για να ιδρύσουν το εν λόγω σωματείο;

Σύμφωνα με το άρθρο 2, του "Περί Ανταλλαγής των Ελληνικών και Τουρκικών πληθυσμών" κεφαλαίου (VI. Σύμβασις) των πράξεων που υπογράφηκαν στη Λωζάνη στις 30 Ιανουαρίου και 24 Ιουλίου του 1923, οι Ελληνες κάτοικοι της Κωνσταντινουπόλεως δεν περιλαμβάνονταν στην ανταλλαγή. Οι Ελληνες αυτοί περιγράφονται ως εξής: *"Θέλουσι θεωρηθή ως Ελληνες κάτοικοι της Κωνσταντινουπόλεως, πάντες οι Ελληνες κάτοικοι της Κωνσταντινουπόλεως, πάντες οι Ελληνες εγκατεστημένοι ήδη προ της 30ής Οκτωβρίου 1918, εν τη περιφερεία της Νομαρχίας Κωνσταντινουπόλεως, ως αύτη καθορίζεται δια της Συνθήκης του Βουκουρεστίου".*

Εδώ λοιπόν, σ' αυτό το σημείο έγινε η πρώτη καταστρατήγηση της Συνθήκης από την Τουρκία. Στην εφαρμογή, αντί των ορίων της Νομαρχίας (Vilayet) οι Τούρκοι έλαβαν υπ' όψιν τα όρια του Δήμου (Belediye) παίζοντας, κατά τη μετάφραση του πρωτοτύπου κειμένου από τα Γαλλικά, με τις λέξεις. Με την ερμηνεία αυτή, δεκάδες χιλιάδες Ελληνες, ενώ δικαιούντο να παραμείνουν στην πατρίδα τους, πήραν το δρόμο της προσφυγιάς.

Ομως μεγαλύτερη καταστρατήγηση έγινε με τους λεγόμενους "φυγάδες". Η Τουρκία, δεν επέτρεψε την επιστροφή σε όσους για διάφορους λόγους, κυρίως, φυσικά φοβούμενοι την εκδίκηση και την τιμωρία, είχαν εγκαταλείψει την Πόλη. Τους αφαιρέθηκε παράνομα η υπηκοότητα και οι περιουσίες τους δημεύτηκαν. Κι αυτά, παρ' όλον ότι το πρωτόκολλο που υπογράφηκε στις 24 Ιουλίου 1923 με τίτλο "VIII. Δήλωσις περί αμνηστείας" στο πρώτο, τρίτο και έκτο άρθρο (παράγρ. 1η) προβλέπει τα εξής:

Συνέχεια στην σελ.3

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Το Μήνυμα

Αξιολογώντας τα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών, ο πρωθυπουργός κ. Κώστα Σημίτης δήλωσε μεν ότι "το μήνυμα ελήφθη", όμως έσπευσε να προσθέσει πως δεν πρόκειται να υποχωρήσει σε οποιεσδήποτε πιέσεις για κάποιο "χαλάρωμα" στη σκληρή οικονομική πολιτική λιτότητος που ακολουθείται με στόχο την είσοδο στην ΟΝΕ.

Η δήλωση αυτή του πρωθυπουργού, θα πρέπει να ικανοποίησε όλους εκείνους τους μισθωτούς και μικρομεσαίους, οι οποίοι εδώ και δεκατέσσερα χρόνια αναγκάζονται να σφίγγουν όλο και περισσότερο το ζωνάρι, και γνωρίζουν καλά πως οι όποιες παροχές που θα προκύψουν από ένα "χαλάρωμα" δεν πρόκειται να καταλήξουν στις δικές τους τσέπες, αλλά στις τσέπες των επιτηδείων εκείνων που συνήθως, δίχως να προσφέρουν τίποτε, καρπώνονται την μερίδα του λέοντος.

Οπως λέει κι ο λαός μας, "φάγαμε το γάιδαρο κι έμεινε η ουρά" και δεν είναι κανείς διατεθιμένος να πάνε χαμένες οι θυσίες του και ν' αρχίσουν όλα από την αρχή, όπως έγινε τότε, με το αλήστου μνήμης εκείνο "Τσοβόλα δώστα όλα" και την αποστασία Συμπιλίδη.

Η αντιπολίτευση, εσωκομματική και αξιωματική, ας κάνει υπομονή κι ας μην παίζει με το μέλλον του έθνους, καθότι δεν είναι καθόλου απίθανο να εισπράξει αυτή το επόμενο "μήνυμα" το οποίο μπορεί να είναι και αρκετά ηχηρό.

Στο κάτω-κάτω, όποιος νομίζει ότι είναι αρκετά ισχυρός ας επιχειρήσει να ρίξει την κυβέρνηση. Το δικαίωμα της προτάσεως μομφής υπάρχει πάντοτε.

«Ε»

Οι Ακοίμητες Κανδήλες της Βασιλεύουσας

του Μ. Πρωτοπρεσβύτερου Γεωργίου Τσέτση

Είμασταν έτοιμοι να σας μεταφέρουμε ανταπόκριση που είχαμε από την Πόλη, σχετικά με την αναπαλαίωση του Ι. Ναού της Αγ. Παρασκευής Πικριδίου (Χάσκιοϊ), όταν έφθασε στα χέρια μας το κείμενο που μας έστειλε ο Μέγας Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Τσέτσης, ο οποίος όπως και ο ίδιος τονίζει είναι "Πικριδιεύς", γνήσιο δηλαδή τέκνο της "πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ενορίας Πικριδίου".

Το κείμενο όμως του αιδεσιμολογιώτατου π. Γεωργίου εμπεριέχει και κάτι άλλο πολύ σημαντικό. Απαντά στα ερωτηματικά, που εύλογα ίσως, γεννιούνται στο μυαλό καλόπιστων αλλά απληροφόρητων ή κακόπιστων αμφισβητιών. Εξηγεί τους λόγους για τους οποίους γίνονται και πρέπει να γίνονται όλες αυτές οι προσπάθειες ευπρεπισμού των Ι. Ναών και γενικότερα των Κοινοτικών μας Καταστημάτων.

"Ε"

Κατά την εξαετία που διέρρευσε, στην Αρχιεπισκοπή Κωνσταντινουπόλεως και στις παρακείμενες Ιερές Μητροπόλεις Χαλκηδόνος, Πριγκηποννήσων και Δέρκων αναπαλαιώθηκαν, χάρις στην φροντίδα και τον βαθύτατο προς τα πάτρια σεβασμό του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου και των οικείων Ποιμεναρχών, με την πρόθυμη δε συμπαράσταση ευλαβών τέκνων και φίλων της Μεγάλης Εκκλησίας, δεκάδες Ιερών Ναών και Προσκυνημάτων της Πόλεως, με τελευταίο, στην επιβλητική αυτή σειρά, τον Ναό της Αγίας Παρασκευής, της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ενορίας Πικριδίου (Χάσκιοϊ), ο οποίος αναπαλαιώθηκε εκ βάθρων χάρις στην γενναιοδωρία ενός ευσεβούς γόνου της Χίου, του καπετάν Παναγιώτη Τσάκου.

Τα θυρανοίξια του ανακαινισθέντος και εξωραϊσθέντος Ιερού αυτού Ναού έγιναν την Κυριακή 27 Σεπτεμβρίου 1998, χοροστατούντος του Οικουμενικού Πατριάρχου, παρουσία δε του Πατριάρχου Ρουμανίας Θεοκτίστου και πλήθους προσκυνητών από την Πόλη και την Ελλάδα.

Οπως παρατήρησε ο Σεπτός μας Οικουμενικός Πατριάρχης στην ομιλία που εξεφώνησε με την ευκαιρία των θυρανοιξίων, ο Ρουμάνος Προκαθήμενος δεν βρέθηκε τυχαία στην Πόλη και στο Πικρίδιο την ημέρα αυτή. Είχε προσκληθεί επί τούτω από τον εν Κωνσταντινουπόλει αδελφό και συλλειτουργό του, δοθέντος ότι ο εν λόγω Ναός είναι στενά συνδεδεμένος με την Εκκλησία και το ευσεβές έθνος της Ρουμανίας, μια και είχε κτισθεί το 1692, πάνω στον χώρο όπου βρισκόταν παλαιοβυζαντινός ευκτήριος οίκος, χορηγούντος του ηγεμόνος της Ουγγροβλαχίας Κωνσταντίνου Βασσαράβα Μπραγκοβεάνου, του Νεομάρτυρος αυτού της Εκκλησίας Ρουμανίας, κατ' επέκταση δέ, και Νεομάρτυρος της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως.

Ας σημειωθεί για τους μη ειδότας ότι, ο Ναός της Αγίας Παρασκευής, βρίσκεται στην αντιπέραν όχθη του Κερατείου Κόλπου, στην "Περαία του Πικριδίου", απέναντι ακριβώς από τη Βλαχέρνα, υπήρξε δε επί αιώνες, το κέντρο της ζωής και μαρτυρίας της πολυπληθούς Ενορίας του εν λόγω προαστείου. Μιας Ενορίας που ήκμαζε ακόμη στις αρχές του αιώνα μας, αφού μέχρι το 1917 είχε Χωρεπίσκοπο, τρεις εφημερίους, πνευματικό και διάκονο, συντηρούσε δε αρρεναγωγείο, παρθεναγωγείο, φιλαρμονική και διάφορα αγαθοεργά και μορφωτικά σωματεία.

Τα αισθήματα των Ρωμηών της Πόλης και των παρισταμένων στα θυρανοίξια λίγων Πικριδιωτών, διερμήνευσε κατά τον πιο εύγλωττο τρόπο ο Οικουμενικός Πατριάρχης στην ομιλία του, όταν υπογράμμισε ότι η 27η

Συνέχεια στη σελ.3

Στον "ΠΥΡΣΟ" της Πόλης, που επανεκδόθηκε από τον Παναγιώτη Αμπατζή και τους συνεργάτες του.

Μια νέα Ελληνική εφημερίδα, εβδομαδιαία προς το παρόν, εκδόθηκε στην Πόλη. Πρόκειται για τον "ΠΥΡΣΟ" του Παναγιώτη Αμπατζή που είχε κυκλοφορήσει το 1954 και σταμάτησε τον Σεπτέμβριο του 1962. Από τις 19 Οκτωβρίου κυκλοφορεί και πάλι με τον ίδιο εκδότη και τη φροντίδα συνεργατών του, επικεφαλής των οποίων βρίσκεται ο γιος του Αρης, επαγγελματίας δημοσιογράφος και ανταποκριτής της "Ελευθεροτυπίας" -και όχι μόνο- στην Τουρκία.

Το επανεκδοθέν έντυπο τόσο από τεχνικής πλευράς όσο και ως περιεχόμενο εντυπωσιάζει. Επ' αυτού όμως θα επανέλθουμε. Εκείνο που σήμερα αρκούμαστε να πούμε είναι πως η παρουσία του ήταν επιβεβλημένη.

Η "Ε" και ο εκδότης μας Μ. Βασιλειάδης έστειλαν στον "Πυρσό" το παρακάτω μήνυμα:

Η σταύρωση έγινε...
Από στιγμή σε στιγμή αναμένουν όλοι το "τετέλεσται"...
"Γραμματείς και Φαρισαίοι", σε αγαστή συνεργασία με τους "Ρωμαίους" δυνάστες, δρομολόγησαν την εξουδετέρωση του "ενοχλητικού"...
Ολοι βιάζονται "να διαμερίσουν τα ιμάτια Αυτής"...
Και όμως "ΑΥΤΗ" δεν λέει να παραδώσει το πνεύμα...
Αντιστέκεται, εκπέμποντας προς πάσα κατεύθυνση το "λαμά σαβαχθανί"
Σε αντάλλαγμα ποτίζεται με "χολή και όξος"...
Ομως, "ηλίου εκλιπόντος" δεν "σχίζεται το καταπέτασμα του ναού". Δεν γίνεται "σκότος"...
Αντ' αυτού , θρυαλλίδες αναζωπυρώνονται...
Μικρές μικρές έστω, φλόγες εμφανίζονται...
Μεταξύ αυτών και ο "ΠΥΡΣΟΣ" που ξανανάβει...
Πάνω από το λόφο, που θυμίζει "κρανίου τόπο", προσπαθεί να φωτίσει την "Επτάλοφη"...
Οχι σαν απομεσημεριάτικη ανταύγεια προμηνύουσα δύση...
Ούτε ως αντίλαλλος φωνών αλλοτρίων...
Να διαχύσει τις ακτίνες της ελπίδας και του κουράγιου έχει στόχο...
Να στείλει το μήνυμα, πως κρατούνε ακόμη οι "λίγοι και αμέτρητοι"...
Βεβαίως θα υπάρξουν και οι άπιστοι που δεν αποδέχονται εύκολα την ιδέα της ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ...
Εκείνοι που απαιτούν επίμονα "να θέσουν πρώτα τον δάκτυλο επί τον τύπο των ήλων"...
Οσοι απορούν με τον οργασμό που υπάρχει στον τομέα της αναδιοργάνωσης, της ανακαίνισης ή αναπαλαίωσης των ναών, των ιδρυμάτων και των μνημείων μας ΕΚΕΙ, ούτε τον λόγο έκδοσης του "ΠΥΡΣΟΥ" θα κατανοήσουν...
Αγνοείστε τους...
Εμείς στέλνουμε τις καλύτερές μας ευχές για την ευόδωση των στόχων σας, και θαυμάζουμε το κουράγιο σας...
Εμπρός!..

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

Την 27η Σεπτεμβρίου 1998, ημέρα Κυριακή και ώρα 19.30 στο Μέγαρο του Συλλόγου Κων/πολιτών τελέσθηκε πανηγυρική εκδήλωση εορτασμού των 70 χρόνων από την ίδρυσή του, η οποία ήταν υπό την αιγίδα του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Ο Σύλλογος Κων/πολιτών, ιδρύθηκε το 1928 από πρόσφυγες της Πόλης, οι οποίοι ήθελαν να μεταλαμπαδεύσουν την πολιτισμική, φιλανθρωπική και κοινωνική δράση στην μητέρα πατρίδα. Είναι ο πρεσβύτερος Σύλλογος Κων/πολιτών

Τιμήθηκαν με αναμνηστικές πλακέτες με το έμβλημα του Συλλόγου, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, η Α.Ε. κ. Κων/νος Στεφανόπουλος, ο Πρωθυπουργός κ. Κων/νος Σημίτης, ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Απ. Κακλαμάνης, η Α.Θ.Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος και ο Επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου τ. Αρχιεπίσκοπος Βορείου και Νοτίου Αμερικής Γέρων κ. Ιάκωβος.

Για την δράση και προσφορά στο έθνος αυτά τα 70 χρόνια του Συλλόγου μίλησε η δημοσιογράφος κα Αννα Παναγιωταρέα, για την προσφορά των Κων/πολιτών στην κοινωνική και φιλανθρωπική ζωή της Ελλάδας μίλησε ο επίσης δημοσιογράφος κ. Τίτος Αθανασιάδης και για το μέλλον των Ελληνοτουρκικών σχέσεων μίλησε ο Καθ. κ. Νεοκλής Σαρρής.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι κ.κ. Απ. Κακλαμάνης, Πρόεδρος της Βουλής, ο εκπρόσωπος της Α.Ε. του Προέδρου της Δημοκρατίας, αντιναύαρχος κ. Περίανδρος Λαμπίρης ΠΝ, ο εκπρόσ. του Πρωθυπουργού και Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνικών κ. Αν. Μαντέλης, ο εκπρόσ. της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου Επίσκοπος Τράλλεων κ. Ισίδωρος, ο εκπρόσ. του Μακαριοτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Επίσκοπος Αχελώου κ. Ευθύμιος, ο τ. Υπουργός και βουλευτής κ. Ελ. Βερυβάκης, ο ευρωβουλευτής κ. Αλ. Αλαβάνος, ως εκπρόσ. του Προέδρου του ΣΥΝ, ο εκπρόσ. του Προέδρου της ΠΟΛ.ΑΝ κ. Γ. Σαββόπουλος, ο Υπερνομάρχης Αθηνών - Πειραιώς κ. Ε. Κουλουμπής, ο Νομάρχης Αθηνών κ. Δ. Ευσταθιάδης, ο Αντινομάρχης Αθηνών κ. Β. Ξένος, οι δήμαρχοι Καλλιθέας κ. Γ. Κυριόπουλος, Νέας Χαλκηδόνος κ. Ν. Παπαμικρούλης, Αλίμου κ. Α. Αργυρίου, οι εκπρόσ. ΓΕΕΘΑ, ΓΕΑ, ΓΕΣ, ΓΕΝ και Αστυνομικών Αρχών, οι Αρχοντες της Μ.τ Χ.Ε. καθ. Ο. Λουρίδης, Ι. Βασιλείου και Ι. Πιλαφίδης, Β. Ηγουμενίδης, οι επιχειρηματίες Π. Εμφιετζόγλου, Χ. Ελματζίογλου, Ε. Ιωαννίδης, Π. Σαμαράς, οι αντιδήμαρχοι Καλλιθέας, Π. Φαλήρου, οι πρόεδροι Κωνσταντινουπολίτικων και Μικρασιατικών Σωματείων, Βελγίου, Γερμανίας, Θεσ/νίκης, πρέσβεις καθηγητές Παν/μίων και εκπρόσ. των Γραμμάτων και Τεχνών, πλήθος υποψηφίων δημάρχων και πολλοί άλλοι.

Η τελετή έκλεισε με δεξίωση στον κήπο του Μεγάρου όπου προσφέρθηκαν παραδοσιακά πολίτικα γλυκίσματα και ποτά.

Στις αίθουσες του Μεγάρου υπήρχαν εκθέσεις φωτογραφίας, ζωγραφικής, βιβλίων και γραμματοσήμων με θέμα την Κωνσταντινούπολη. Επίσης τα ΕΛ-ΤΑ κυκλοφόρησαν αναμνηστικό φάκελο με σφραγίδα της ημέρας με το σήμα του Συλλόγου.

Την εκδήλωση κάλυψαν οι ΕΤ και το TELE-CITY.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Τιμητική Επιτροπή

Ορέστης Λουρίδης, Αρχων Ρεφερενδάριος της ΜτΧΕ, Ακαδημαϊκός, Ιωάννης Βασιλείου, Αρχων Δεπουτάτος της ΜτΧΕ, Αιμιλιανός, Μητροπολίτης Κώου, Μάξιμος, Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης, Γεώργιος Κυριόπουλος, Δήμαρχος Καλλιθέας, Νεοκλής Σαρρής, Καθ. Κοινωνιολογίας Παντείου Παν/μίου, Λυδία Ιωαννίδου Μουζάκα, Επίκ. Καθηγήτρια Ογκολογίας, Πρόδρομος Εμφιετζόγλου, Πρόεδρος "Μηχανική ΑΤΕ", Χρήστος Ελματζόγλου, Πρόεδρος "Τηλεοπτικαί Επιχειρήσεις ΕΠΕ", Χρήστος Ιακώβου, Προπονητής Εθνικής Ομάδος Αρσης Βαρών.

Οργανωτική Επιτροπή

Γεώργιος Λεύκαρος, Λεωνίδας Κουμάκης, Πηνελόπη Τσουκάτου

Διοικητικό Συμβούλιο

Γεώργιος Ισαακίδης - Πρόεδρος, Γεώργιος Γαβριηλίδης - Αντιπρόεδρος, Γεώργιος Κεχαγιαδόπουλος - Γεν. Γραμματέας, Πηνελόπη Φούγιαξη - Ειδ. Γραμματέας, Γεώργιος Καμινάρης - Ταμίας, Φοίβος Κουβαράς - Εφορος, Ιωάννης Κωλέττης, Κοσμάς Καμινάρης, Αναστάσιος Καθαρόπουλος - σύμβουλοι.

Πρόγραμμα

19.25 - Αφιξη Α.Ε. Προέδρου Δημοκρατίας

19.30 - Χαιρετισμός Προέδρου και Συλλόγου

19.40 - "70 χρόνια δράσης του Συλλόγου" από τη δημοσιογράφο κ. Αννα Παναγιωταρέα

19.55 - "Η προσφορά των Κωνσταντινουπολιτών στην κοινωνική και οικονομική ζωή της Ελλάδας" από το δημοσιογράφο κ. Τίτο Αθανασιάδη

20.10 - "Το μέλλον των Ελληνοτουρκικών σχέσεων" από τον καθηγητή του Παντείου Παν/μίου κ. Νεοκλή Σαρρή

20.30 - Απονομή αναμνηστικών πλακετών.

Στις αίθουσες του Μεγάρου θα εκτίθενται βιβλία, φωτογραφίες και πίνακες ζωγραφικής που αφορούν την Κωνσταντινούπολη και θα λειτουργεί έκθεση γραμματοσήμων.

Πρόσκληση

Την 1η Νοεμβρίου, 1998 ημέρα Κυριακή και ώρα 19.30 πραγματοποιείται εκδήλωση τίμησης ευεργετών, δωρητών Κωνσταντινουπολιτών.

Θα τιμηθούν οι μεγαλοευεργέτες κ.κ. Ι. Βασιλείου Αρχων Δεπουτάτος της ΜτΧΕ και ο Ερμής Ιωαννίδης, επιχειρηματίας, οι οποίοι με τις δωρεές τους χάρισαν στον Σύλλογο ένα υπερσύγχρονο ανελκυστήρα. Ο πρώτος συνέβαλε οικονομικά στην περάτωση των οικοδομικών εργασιών, ο δε δεύτερος και με την ειδικότητά του στον τεχνικό τομέα.

Ευεργεσία, προσφορά στην κοινωνία, έννοιες που ξεχωρίζουν τον Πολίτη. Ο τ. Πρόεδρος του Νέου Κύκλου Κων/πολιτών κ. Στ. Ροΐδης θα ομιλήσει για την προσφορά και τις ευεργεσίες των Κωνσταντινουπολιτών.

Ανακοίνωση

Το Θεατρικό Τμήμα του Συλλόγου Κων/πολιτών "ΕΡ.Θ.Ο. Αθήνα", ξεκινώντας τη νέα θεατρική περίοδο, απευθύνεται σε όλους τους νέους που ενδιαφέρονται να γνωρίσουν από κοντά τη μαγεία του θεάτρου.

Για συμμετοχές στη Γραμματεία στα τηλ.: 9560611 - 9517072.

Πρόγραμμα Εκδρομών

Αγαπητά μέλη και φίλοι του Συλλόγου

Εχουμε την χαρά και την ευχαρίστηση να σας ανακοινώσουμε το πρόγραμμα των προσεχών εκδρομών του 1998, για να ενημερωθείτε εγκαίρως.

Βάζουμε τη θέλησή μας και ελπίζοντας στη συμμετοχή σας, προχωρούμε για το δεύτερο εξάμηνο.

Σας ανακοινώνουμε το πρόγραμμα των εκδρομών που θα πραγματοποιηθεί εντός του τελευταίου τριμήνου του έτους.

Οκτώβριος 24-25/10/98 Σαββατοκύριακο, Διήμερη: Καρπενήσι, Παναγία Προυσιώτισσα, περίχωρα.

Νοέμβριος 15/11/1998 Κυριακή

Δωρεές υπέρ των σκοπών του Συλλόγου

Στη μνήμη Κων/νου Πάντια προσέφεραν οι: Καίτη Βασαγιώργη 10.000 και Ονούφριος Τσουκούρογλου 10.000.

Στη μνήμη Ζαχαρία Τσουμούρογλου προσέφραν: Καίτη Βασαγιώργη 10.000, οικ. Τσουκούρογλου 10.000.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ «Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ»

Υπέρ των σκοπών της Αδελφότητας προσεφέρθησαν τα κάτωθι ποσά:

Εις μνήμην Ιωάννη Καφαντάρη: Κωνστάντζα Μποσταντζόγλου-Πρίντιζη 7.000, εις μνήμην Κωνσταντίνου Ασκίτογλου: Κωνστάντζα Μποσταντζόγλου-Πρίντιζη 7.000, εις μνήμην Παρασκευής Wedrychowski θανούσης εν Βηθλεέμ-Πενσιλβάνια ΗΠΑ, Γεώργιος Μπογιατζόπουλος 5.000.

Εις μνήμην Φωτεινής Αγγελίδη: Θεόδωρος Καλούμενος 5.000, Κων/νος Γιαννίρης 5.000, Βασίλης Σποριάς 5.000, Ευάγγελος Λαγός 10.000, Ειρήνη Σποριά 10.000.

Εις μνήμην Ιφιγενείας Κωνσταντινίδου: Ελένη Σολταρίδου 10.000, Ευφροσύνη Ζώτου 10.000, Συμεών Σολταρίδης 30.000, οικ. Αναστασίου Σοφιάδου 5.000, οικ. Δημητρίου Φήκου 5.000, Στυλιανός Γιαβάς 5.000, οικ. Σιράπογλου 10.000, οικ. Βασιλείου Φαναριώτη 10.000, οικ. Παναγιώτη Νικήτα 10.000, Φρύνη Χρηστίδου 5.000.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί θερμά.

ΝΕΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΙΤΩΝ

Προσεχείς εκδηλώσεις Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου 1998

Το Δ.Σ. του Νέου Κύκλου Κωνσταντινουπολιτών οργανώνει στην αίθουσα των εκδηλώσεων του Πνευματικού μας Κέντρου (Δημ. Σούτσου 46, Αμπελόκηποι-Αθήνα, τηλ.: 64.64.270 και 64.37.002 τις παρακάτω εκδηλώσεις:

Δευτέρα 9 Νοεμβρίου

7.30μ.μ. Ομιλία και προβολή διαφανειών από τον ιστορικό Βυζαντινής Τέχνης και συντηρητή εικόνων και βυζαντινής μικροτεχνίας κ. Δημήτρη Ραϊτσανόβσκη. Θέμα: Το Οικουμενικό Πατριαρχείο στο Φανάρι (Ιστορικό του Πατριαρχικού Οίκου και Ναού).

Σάββατο 21 Νοεμβρίου / Κυριακή 22 Νοεμβρίου

11πμ. Πανελλήνιο Συνέδριο για τον Μικρασιατικό πόλεμο και τις πολύπλευρες διαστάσεις του, με τη συμμετοχή των γνωστών καθηγητών, ερευνητών και ειδικών επιστημόνων κ.κ.: Ακτσόγλου Ιακώβου, Γρηγορίου Παναγιώτη, Δουλαρίδη Νίκου, Θεοδωρόπουλου Βύρωνα, Κανέλλη Λιάνας, Κασσεσιάν Ιωσήφ, Λαζαρίδη Διαμαντή, Μουρέλο Ιωάννη, Μπήτο Ιωάννη, Μελετόπουλου Μελέτη, Προκοπίου Αριστείδη, Σαρρή Νεοκλή, Στοφορόπουλου Ευθυμίου, Χιδίρογλου Παύλου, Χριστόπουλου Παναγιώτη.

Για περισσότερες πληροφορίες στην Γραμματεία του Συλλόγου.

Κυριακή 29 Νοεμβρίου

11πμ. Εορτή του Αγίου Ανδρέου, προστάτου του Συλλόγου. Ομιλία από την Φιλόλογο Καθηγήτρια κα Δέσποινα Παπουτσόγλου.

Ακολουθεί βράβευση μαθητών για τις επιδόσεις τους.

Δευτέρα 7 Δεκεμβρίου

7.30μμ. Ομιλία και προβολή διαφανειών από τον ιστορικό Βυζαντινής Τέχνης και συντηρητή εικόνων και βυζαντινής μικροτεχνίας κ. Δημήτρη Ραϊτσανόβσκη. Θέμα: "Η πρόσφατη ανακαίνιση του Πατριαρχικού Ναού (συντήρηση και αποκατάσταση κειμηλίων).

Δευτέρα 14 Δεκεμβρίου

7.30μμ. Το Ισλάμ ορθόδοξο και ανορθόδοξο. Μέρος Α': Η περίοδος των Αράβων. Ομιλητής κ. Ιωάννης Ταπτάς.

Σάββατο 19 Δεκεμβρίου

6.30μμ. Η Παιδική Χορωδία του Ωδείου Δήμου Αμφισσας σε τραγούδια παραδοσιακά και έργα γνωστών Ελλήνων και ξένων συνθετών. Διδασκαλία: κ. Κωστής Μητσάκης

Η είσοδος είναι ελεύθερη σε όλες τις εκδηλώσεις

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΚΕΝΤΡΟ

Για τον σκοπό της ανέγερσης του Κλειστού Γυμναστηρίου, προσφέρθηκαν οι παρακάτω δωρεές:

Ανώνυμος 600.000, Εμιρτζή Ιωάννης 250.000, Σταύρος Ζαράγκαλης 250.000, Τσαμπαρλίδης Γεώργιος 150.000, Παγόπουλος Γεώργιος 150.000, Κορνήλιος Μιτέκο 100.000, Αννα Γιαμαλόγλου 100.000, Κούρτογλου Οδυσσέας 100.000, Ελευθέριος Παράσογλου 100.000, Παγιώτης Μιχάλης 100.000, Λούλα Σεφέρογλου 50.000, Αννα Πορτοκάλη 50.000, Επαμεινώνδας και Αικατερίνη Παπααλεξανδρή 50.000.

Εις μνήμην των αδελφών της και των γονέων της Σοφούλα Μακρίδου (το γένος Πλατωνίδη) 50.000.

Εις μνήμην Βασιλείου Νικολαΐδη-Νίκα, Κων/νος Ανδρεάδης 20.000, Γεώργιος Ντερόνης 20.000, Χρήστος Λούδαρος 10.000.

Εις μνήμην Αικατερίνης Βελίμα, οικ. Αριστ. και Νατ. Εμμανουηλίδη 15.000, Δημ. και Εύη Βόντα Εμμανουηλίδη 15.000.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ «Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ»

Εκδρομή Προσκύνημα στην ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΟΥΜΕΛΑ

Η Αδελφότης μας οργανώνει στις 14 και 15 Νοεμβρίου 1998 διήμερη εκδρομή στην Παναγία Σουμελά.

Αναχώρηση. Σάββατο πρωί 14.11.1998 και ώρα 07.00. Διανυκτέρευση στους ξενώνες. Επιστροφή 15.11.1998.

Δήλωση συμμετοχής έως 10.11.1998 στα τηλ.: 9821255 - 9846394.

Το Δ.Σ.

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ

Αποφασίσαμε να οργανώσουμε την πρώτη συνεστίαση της χειμερινής περιόδου το Σάββατο 14.11.1998 και ώρα 21.00 στην έδρα μας στην Νέα Σμύρνη.

Επειδή ο χώρος είναι περιορισμένος, για την συμμετοχή θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητος.

Οι ενδιαφερόμενοι παρακαλούνται να τηλεφωνήσουν στους αριθμούς 9821255 και 9846394, το αργότερο έως 11.11.1998.

Το Δ.Σ.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΕΙΡΗΝΗΣ ΙΟΡΔΑΝΗ ΠΟΙΜΕΝΙΔΗ
Το παλαιότερο Γραφείο Τελετών στο Παλαιό Φάληρο
ΣΑΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΑΡΙΣΤΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ
Αγίου Αλεξάνδρου 50 Παλαιό Φάληρο
Τηλ. 98.28.800 - 98.14.891 Γρ. 98.33.117 οικία

Ο Σέρκος
&
4 ΑΣΤΕΡΙΑ
ΚΕΜΠΑΠ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 28 ΓΛΥΦΑΔΑ ΤΗΛ.:9649553 - 9634920
Ο Σερκίς και τα 4 Αστέρια του, σας περιμένουν με τους εκπληκτικούς μεζέδες τα κεμπάπ και τα γλυκά τους, στη νέα τους γωνιά στη ΓΛΥΦΑΔΑ για να γευθείτε τις Πολίτικες και ανατολίτικες νοστιμιές τους.
ΑΝΟΙΞΑΜΕ ΚΑΙ ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ
Λαχματζούν - Πεϊνιρλί - Λαβάς - ψωμί όλα στο φούρνο.
Κιουνεφέ - κυδώνι στο φούρνο - Πλούσια κάβα - χύμα κρασί.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

"70 χρόνια προσφοράς" Αλλά και το Πρώτο Δείγμα Καταστρατήγησης της Συνθήκης της Λωζάνης από τους Τούρκους

του Μιχάλη Α. Βασιλειάδη

Από τη σελίδα 1

1- Ουδείς κατοικών ή κατοικήσας εν Τουρκία και, αντιστοίχως, ουδείς κατοικών ή κατοικήσας εν Ελλάδι, θέλει ενοχληθή ή κακοποιηθή εν Τουρκία και, αντιστοίχως, εν Ελλάδι, υφ' οιανδήποτε πρόφασιν, λόγω της στρατιωτικής ή πολιτικής αυτού διαγωγής, ή λόγω οιασδήποτε βοηθείας, παρασχεθείσης τυχόν εις ξένην τινά Δύναμιν, εκ των υπογραψασών την υπό σημερινήν ημερομηνίαν Συνθήκην Ειρήνης, ή εις τους υπηκόους αυτής, μεταξύ της 1ης Αυγούστου 1914 και της 20ής Νοεμβρίου 1922.

3- Πλήρης και τελεία αμνηστεία θέλει αμοιβαίως χορηγηθή υπό της Τουρκικής και της Ελληνικής Κυβερνήσεως δια παν διαπραχθέν κατά την αυτήν χρονικήν περίοδον κακούργημα ή πλημμέλημα προφανώς συναφές προς πολιτικά γεγονότα λαβόντα χώραν διαρκούσης της περιόδου ταύτης.

6- Η Τουρκική Κυβέρνησις, συμμεριζομένη τον προς γενικήν ειρήνευσιν πόθον υφ' ου διαπνέονται πάσαι αι Δυνάμεις, διαδηλοί την πρόθεσιν αυτής όπως μη αμφισβητήση τας υπό την αιγίδα των Συμμάχων γενομένας ενεργείας, κατά την μεταξύ της 20ής Οκτωβρίου 1918 και 20ής Νοεμβρίου 1922 χρονικήν περίοδον, προς αποκατάστασιν των διασπαρεισών λόγω του πολέμου οικογενειών και απόδοσιν εις τους νομίμους δικαιούχους των περιουσιών αυτών.

Αξίζει να σημειωθεί πως σε όλα τα κείμενα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, από τουρκικής πλευράς υπάρχουν οι υπογραφές των Ισμέτ (Ινονού), δρος Ριζά Νουρ και Χασάν, ενώ από ελληνικής του Ελευθερίου Βενιζέλου και Δ. Κακλαμάνου.

Τα θύματα λοιπόν των παραπάνω αυθαιρεσιών και της καταστρατήγησης της Συνθήκης της Λωζάνης, είναι και οι δημιουργοί του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών. Αυτοί τον ίδρυσαν, τον στελέχωσαν και τον οργάνωσαν, αναπτύσσοντας μια ζηλευτή δραστηριότητα μέχρι τις αρχές του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου και την Κατοχή. Δράση φιλανθρωπική, κοινωνική, πολιτική. Ας είναι αιωνία η μνήμη τους. Και καλή του ώρα, αν κάποιος απ' αυτούς ζει ακόμη ανάμεσά μας...

Αυτά δεν ακούστηκαν στις 27 του Σεπτέμβρη κατά την επίσημη τελετή της 70ής επετείου του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών, **αυτά** θεωρούμε κι εμείς καθήκον να γράψουμε και να διασώσουμε ως μνήμη.

Οι Ακοίμητες Κανδήλες της Βασιλεύουσας

του Μ. Πρωτοπρεσβύτερου Γεωργίου Τσέτση

Συνέχεια από την 1η σελ.

Σεπτεμβρίου 1998 ήταν "*ημέρα εύσημος, μεγάλη και ιστορική, όχι μόνον δια την κοινότητα του Πικριδίου, αλλά και δι' ολόκληρον την ομογένειαν της Πόλεως και δια την Μητέρα Εκκλησίαν, διότι ο Ιερός Ναός μιας ιστορικωτάτης κοινότητος της Πόλεως απεδόθη και πάλιν εις την λατρείαν του μόνου αληθινού Τριαδικού Θεού των πατέρων ημών*". Εξ' ου και η έκδηλη συγκίνηση, η ανεκλάλητη χαρά και η ευχαριστήριος δοξολογία προς τον Θεό, όλων εκείνων που αξιώθηκαν να δουν την ημέρα αυτή.

Να μην εκπλαγούμε όμως αν την αρμονία και το εύηχον της δοξολογίας αυτής διαταράξουν και κάποιες παραφωνίες, όπως συνέβη στο παρελθόν σε ανάλογες περιστάσεις. Παραφωνίες προερχόμενες από στόματα μεμψιμοίρων και από χείλη ανθρώπων οι οποίοι, όντας ανήμποροι να συνειδητοποιήσουν το μέγεθος της ευθύνης και να αντιληφθούν τα βιώματα αυτών που τάχθηκαν στη διακονία της Μεγάλης Εκκλησίας, διερωτώνται, δίκην Ιούδα, "εις τί η απώλεια αύτη": Προς τί τόση δαπάνη για αναστηλώσεις Ναών σε Ενορίες της Πόλης όπου δεν υπάρχει πλέον ψυχή ζώσα;

Απλούστατα διότι στον ιερό αυτό τόπο που λέγεται Πόλη, μαζί με τους περιλειπόμενους λίγους Ρωμηούς, ζουν και οι ψυχές των αγίων Πατριαρχών μας και των προαπελθόντων μυριάδων πατέρων, μητέρων και αδελφών μας· υπάρχουν θαμμένα τα οστά των προγόνων μας· και, -να μη το λησμονούν ποτέ οι νεοέλληνες-, βρίσκονται από αμνημονεύτων χρόνων βαθειά ριζωμένες οι καταβολές του Γένους μας. Αυτός είναι ο λόγος της ανακαινίσεως και της επαναλειτουργίας των Ναών μας στην Πόλη. **Να μη μένουν σβησμένες οι ακοίμητες κανδήλες της Βασιλεύουσας.**

Γι' αυτό και οφείλονται ευγνώμονες ευχαριστίες σ' αυτόν που ανέσυρε από τη λήθη την κανδήλα του Χάσκιοϊ, τον Αρχιποιμένα Κωνσταντινουπόλεως και Σεπτό μας Πατριάρχη Βαρθολομαίο, όπως και στον Αρχοντα Εξαρχο και Μεγάλο Ευεργέτη του Πικριδίου, τον καπετάν Παναγιώτη Τσάκο, ο οποίος πρόθυμα ανταποκρίθηκε στο αίτημα του Πατριάρχου και δέχθηκε να πληρώσει την κανδήλα αυτή με λάδι, για να βρίσκεται αναμμένη εις τον αιώνα.

Σημ.: Τα παραπάνω έφεραν στο νου μας ποίημα συμπολίτη μας (Α. Τσ.) με τίτλο "Ο Βράχος", το οποίο και δημοσιεύουμε.

"Ε"

Ο Βράχος

Ο βράχος,
μοναχός του
πολεμούσε το κύμα.
Τι επιμονή, τι πάθος,
λες και δεν ήταν βράχος˙
λες κι η Λεβεντιά πετρωμένη
ρίζωσε στο γιαλό,
τα στοιχιά να παιδεύει.
Στα στήθια του έσπαζε
βουνό το νερό,
στα στήθια του ημέρωνε
το πείσμα του αγέρα˙
στα στήθια του φάνηκαν
οι πρώτες σχισμές
-του αλύπητου χρόνου
πικρή προδοσία-
Ο βράχος όμως
αψηφώντας τον πόνο
ακόμη κρατά.
Τι κι αν βλέπει τα σπλάχνα του
να θρυψαλλιάζουν να λυώνουν!
Τι κι αν η ώρα του τέλους
πλησιάζει γοργά!
Του φθάνει μονάχα
η τιμή της Αντίστασης
κι ο θαυμασμός που διαβάζει
στου γέρο γλάρου τα μάτια.

Νέα Διάκριση για την Ιωάννα Κουτσουράδη

Αριστα διατυπωμένη η είδηση στον νεοεκδοθέντα «ΠΥΡΣΟ» της Πόλης και γι' αυτό την αναδημοσιεύουμε αυτούσια:

Η πρώτη γυναίκα πρόεδρος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Φιλοσοφικών Φορέων (FISP) είναι η Ιωάννα Κουτσουράδη. Εξελέγη πρόεδρος με μεγάλη πλειοψηφία στο πρόσφατο συνέδριο της διεθνούς ομοσπονδίας.

Γνωστή με τις ιδιότητες τής προέδρου του Τμήματος Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Hacettepe της Αγκυρας και του Ιδρύματος Φιλοσοφίας της Τουρκίας καθώς και με τη διεθνή της φήμη στο χώρο της φιλοσοφίας, η Κουτσουράδη ακούγεται εδώ και μερικά χρόνια και στο χώρο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ειδικά με τη συμμετοχή της στο Ανώτατο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων -του οποίου έχει διατελέσει πρόεδρος- που είχε συσταθεί πριν από μερικά χρόνια ως συμβουλευτικός προς την κυβέρνηση μηχανισμός.

Η καθηγήτρια Κουτσουράδη μετέχει στο Διοικητικό Συμβούλιο της Διεθνούς Ομοσπονδίας από το 1982 ενώ πριν από την ανάδειξή της στην προεδρία εκτελούσε καθήκοντα γενικού γραμματέα.

Προτού την κερδίσει ο χώρος της φιλοσοφίας, η Ιωάννα Κουτσουράδη ήταν γνωστή στους αναγνώστες ελληνογλώσσων λογοτεχνικών περιοδικών της Πόλης. Στη στήλη ''Οι Νέοι μας'' του περιοδικού "Πυρσός" (τ.4 Ιανουάριος 1955) που έβγαινε την περίοδο 1954/63 συναντάμε ποιημά της με το ψευδώνυμο "Αννα Ιό" που φέρει τον τίτλο "Απόγνωση".

Η Κουτσουράδη γεννήθηκε το 1936 στην Πόλη και αποφοίτησε το 1954 από το Ζάππειο Παρθεναγωγείο και το 1958 από το Τμήμα Φιλοσοφίας του Παν/μίου της Πόλης. Το 1965 έγινε διδάκτωρ, το 1970 υφηγήτρια και το 1978 αναγορεύτηκε σε καθηγήτρια. Από το 1969 είναι Πρόεδρος του Τμήματος Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Hacettepe της Αγκυρας.

Η εκλογή της στη θέση της προέδρου της διεθνούς ομοσπονδίας έγινε αντικείμενο ευμενέστατων σχολίων τόσο στο διεθνή όσο και στον τουρκικό Τύπο. Ως προς τον τελευταίο ξεχώρισε ιδιαίτερα η εφημερίδα Cumhuriyet με δυο εκτενή αφιερώματα-συνεντεύξεις που παρουσίασε.

Στη θεματολογία του πλούσιου συγγραφικού της έργου, διακρίνονται η ηθική, η τέχνη, οι φιλόσοφοι Νίτσε και Σοπενχάουερ.

Η Κουτσουράδη είναι μέλος της Ελληνικής Φιλοσοφικής Εταιρείας και του Διεθνούς Ινστιτούτου Φιλοσοφίας.

....

Αλήθεια· τα Σχολικά Σωματεία που μας συνήθισαν στην παρουσίαση, κάθε χρόνο στην κοινή εκδήλωσή τους στο "Ευγενίδειο", ενός αξιόλογου ομιλητή, έχουν υπ' όψη τους την καθ' όλα άξια συμπολίτισσά μας;

Οταν οι Τούρκοι θα γίνουν Ευρωπαίοι Πολίτες

του Τσετίν Αλτάν

Ο Τσετίν Αλτάν είναι ένας από τους πλέον γνωστούς τούρκους δημοσιογράφους. Αρθρογράφος σήμερα της καθημερινής εφημερίδας "Sabah" έχει στο ενεργητικό του σκληρούς αγώνες για τη Δημοκρατία. Φυλακίσεις, διώξεις, εξορίες αλλά και πολλά βιβλία, άρθρα, μελέτες κλπ. Γενιές και γενιές δημοκρατικών πολιτών στην Τουρκία μεγάλωσαν και γαλουχήθηκαν διαβάζοντάς τον. Τα τελευταία χρόνια, στα κείμενά του, η άκρατη μαχητικότητα έχει αφήσει τη θέση της σε μια ήρεμη ωριμότητα, η οποία χαρακτηρίζει και το παρακάτω άρθρο που δημοσιεύθηκε στις 25.10.98. Απολαύστε το και σκεφθείτε εάν θέλετε επ' αυτού. Μήπως, εκτός από τους Τούρκους -στους οποίους και απευθύνεται- βρούμε κι εμείς κάτι που θα μας οδηγήσει σε σκέψεις ωριμότερες. Ιδού το κείμενο:

Επιτέλους έγινε, σιωπηρά έστω, αποδεκτό να στηθεί και η Τουρκία στο τέλος της ουράς των χωρών που περιμένουν την ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ενωση. Είμαστε οι δωδέκατοι...

Τα δεκάχρονα παιδιά θα πρέπει από τώρα να συνηθίσουν στο "τι ευτυχία να λες πως είσαι ευρωπαίος πολίτης"...

Μετά το 2025 -30, τέτοιες θα είναι οι αλλαγές που θα βιώσει σε τούτα τα μέρη ο λαός, ώστε θα ταφεί για πάντα στο χρονοντούλαπο της ιστορίας η τραγωδία της δημιουργίας αδιεξόδων με τη στείρα επανάληψη ανοησιών...

Οσοι γεννηθούν μετά το 2050, εφ' όσον ενδιαφερθούν, θα εκπλαγούν διαπιστώνοντας πως οι Τούρκοι που έφθασαν στη μικρασιατική χερσόνησο, επί μια ολόκληρη χιλιετεία καταδίκαζαν τον εαυτό τους στη δυστυχία, βουτώντας οι ίδιοι μέσα σε ένα χαοτικό δοχείο με οξέα...

Θα εκπλαγούν με το "θάψιμο" που επιφυλάχτηκε στον Ιωνικό Πολιτισμό˙ θα εκπλαγούν διαπιστώνοντας πως δεν υπήρξε καν ένας αδριάντας του Ηρόδοτου στην Αλικαρνασσό ή του Ηράκλειτου στην Εφεσο...

Διότι, όταν και οι Τούρκοι γίνουν ευρωπαίοι πολίτες, θα ξεχαστεί πως τα μνημεία τούτα "θαβόντουσαν" για να μην οφελήσουν τους Ελληνες οι ιστορικές τους αξιολογήσεις ..

Οι αλληλοσπαραγμοί μεταξύ πολιτών της ίδιας ηπείρου θα ταφούν στο πηγάδι του παρελθόντος ως ματωμένες βαρβαρότητες μιας άλλης εποχής. Οπως ακριβώς ο "εκατονταετής πόλεμος" ή οι "σταυροφορίες"...

Στον επερχόμενο αιώνα, οι ευρωπαίοι πολίτες θα θεωρούν πατρίδα τους όλα τα κράτη-μέλη... Για έναν Τούρκο, η Ολλανδία θα είναι πατρίδα˙ και η Αγγλία...

Οπως ακριβώς για έναν Ολλανδό ή Αγγλο και η Τουρκία πατρίδα θα θεωρείται...

Τα έξοδα τοπικής άμυνας θα περιοριστούν στο ελάχιστο...

Ολα τα σχολειά και τα πανεπιστήμια της ευρωπαϊκής ηπείρου, θα είναι τα κοινά σχολεία και πανεπιστήμια όλων των ευρωπαίων πολιτών... Ο μηχανισμός της Δικαιοσύνης θα διεθνοποιηθεί...

Ενας κωνσταντινουπολίτης δικηγόρος θα υπερασπίζεται με άνεση κάποιο Ιταλό στα νορβηγικά δικαστήρια, όπως ακριβώς ένας μεδρηλένιος δικηγόρος, έναν Βέλγο στα τουρκικά...

Σε 50 χρόνια, θα έχουν αρχίσει προ πολλού οι πτήσεις μεταξύ Βρεττάνης και Καρς... Πορτογάλες νύφες θα έρχονται στο Ικόνιο και στη Λισσαβώνα θα ταξιδεύουν κουνιάδες από τα Αδανα...

Και ίσως να λειτουργήσουν και στο Παρίσι καφενέδες για άντρες μοναχά...

Φυσικά όταν γίνουμε πολίτες ευρωπαίοι θα χάσουν τη σημασία τους και οι λόγοι που εκφωνόντουσαν παλιά για "παλικαριές" και "ηρωισμούς"...

Επειδή η Σταμπούλ θ' ανήκει σ' όλους τους ευρωπαίους πολίτες, όπως ακριβώς και το Λονδίνο, δεν θα έχει πλέον νόημα ο γιορτασμός της "Αλωσης" με την παραδοσιακή μπάντα˙ το "Μεχτέρ"... Θα βγουν από τα σχολικά βιβλία τα ποιήματα τα ρατσιστικά. Τα βιβλία της Ιστορίας θα αποκτήσουν περιεχόμενο περισσότερο επιστημονικό...

Τόσο στα κέρδη όσο και στην ιδιοκτησία θα επέλθει μια γενικότερη ισορροπία...

Για παράδειγμα, ένας τούρκος αστυνομικός θα μπορεί να έχει κατοικία και εξοχικό όπου επιθυμεί κι ο μισθός του δεν θα είναι λιγότερος από πέντε χιλιάδες δολλάρια...

Νέες δυνατότητες απασχόλησης θα δημιουργηθούν για τους σημερινούς μικρομεσαίους υπαλλήλους. Θα μπορούν π.χ. να διδάσκουν πως γίνεται το "rafting" σε άγρια νερά ή το "bungee-jumping" στις βουτιές από ψηλές απόκρυμνες βουνοκορφές...

Μετά από 50 χρόνια δεν θα κολάμε πλέον στο τέλμα ως φτωχοί, ανεκπαίδευτοι και ανεπάγγελτοι... Θα υπάρξει μια άλλη ομορφιά, που σήμερα ούτε καν να την φανταστούμε μπορούμε...

Και μετά από 100 χρόνια;

Α! Εκείνος πλέον θα είναι ο πραγματικός διαστημικός πολιτισμός... Η γήινη σφαίρα θα τείνει να καταστεί μουσείο των δυο εκατομμυρίων χρόνων ιστορίας της ανθρώπινης διάνοιας, μα και του μαύρου χιούμορ...

Μετά από 100 χρόνια, όταν οι Τούρκοι θα θέλουν να παιγευτούν, δεν θα μιλούν μονάχα για τους δικούς τους πολιτικούς˙ θα προτιμούν να λένε γι' αυτούς που δημιούργησαν την παγκόσμια ιστορία...

Και ίσως η ρήση "τι ευτυχία να είναι κανείς άνθρωπος" να αντικαταστήσει τη σημερινή "τι ευτυχία να είσαι Τούρκος"...

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Οικουμενικό Πατριαρχείο

Η Α.Θ. Παναγιότης, ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, εκκλησιάσθηκε: από το Ι. Βήμα του Πάνσεπτου Πατριαρχικού Ναού: α) την 1η Αυγούστου, ιερή μνήμη της Αγ. Σολομονής. β) Στις 22 Αυγούστου Σάββατο κατά τον Εσπερινό της εορτής της Αποδόσεως της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και κατά την Θ. Λειτουργία της Κυριακής 23 του ιδίου. γ) Στις 29 Αυγούστου Σάββατο, εορτή του Αγ. ενδόξου Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, κατά τη Θ. Λειτουργία. δ) κατά τον Εσπερινό του Σαββάτου 29 Αυγούστου και κατά τη Θ. Λειτουργία της ακόλουθης Κυριακής.

Η Α.Θ.Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης εχοροστάτησε:

. Κατά τον Εσπερινό του Σαββάτου 1 Αυγ., κατά τη Θ. Λειτουργία της Κυριακής και γ) κατά την Ακολουθία του Α' Παρακλητικού Κανόνα προς την Υπεραγία Θεοτόκο, το απόγευμα της αυτής Κυριακής.

. Στο Ναΐδιο της Ι. Μονής της Αγ. Τριάδος Χάλκης κατά τις Ι. Ακολουθίες των Παρακλητικών Κανόνων τη Δευτέρα και Τρίτη 3η και 4η Αυγούστου αντίστοιχα.

. Στην Ι. Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή της Θ. Μεταμορφώσεως της νήσου Αντιγόνης κατά τον Εσπερινό της εορτής της Θ. Μεταμορφώσεως της Τετάρτης 5 Αυγούστου και μίλησε επίκαιρα στους προσελθόντες ευλαβείς προσκυνητές.

. Στην ομώνυμη Ι. Μονή της Πριγκήπου κατά τη Θ. Λειτουργία της αυτής εορτής την Πέμπτη 6 Αυγούστου.

Μετά τη Λειτουργία η Α.Θ.Π. ο Πατριάρχης ανέγνωσε Τρισάγιο στον τάφο του προκατόχου Του αοιδίμου Πατριάρχου Χρυσάνθου που βρίσκεται στον αυλόγυρο της Ι. Μονής.

. Στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό κατά τον Εσπερινό του Σαββάτου 8 Αυγούστου.

. Την Κυριακή 9 τ.μ. στον Μετοχιακό Ι. Ναό του Αγ. Παντελεήμονος στο Γαλατά που πανηγύρισε κατά το παλαιό ημερολόγιο.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας προσφώνησε τον Πατριάρχη ο Αιδεσιμολογιότατος Ιερατικός Προϊστάμενος της Ρωσικής Παροικίας και αντιφώνησε ο Οικουμενικός Πατριάρχης ο οποίος επιδαψίλευσε στους προσελθόντες πιστούς τις Πατριαρχικές Του ευχές και ευλογίες.

Επακολούθησε δεξίωση στην παρακειμένη αίθουσα του Μετοχίου.

. Στον Ι. Ναό της Παναγίας των Ουρανών της Κοινότητος Σαλματομβρουκίου κατά την Ακολουθία του Παρακλητικού Κανόνα το απόγευμα της Κυριακής 9 τρέχοντος.

. Στον Ι. Ναό των Αγ. Αναργύρων του Γηροκομείου Βαλουκλή κατά τον Παρακλητικό Κανόνα προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Δευτέρα 10 Αυγούστου.

Τελικά μίλησε επίκαιρα και ευλόγησε το έργο που επιτελείται στο Ιδρυμα και επακολούθησε δεξίωση.

. Στον Ι. Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου της Κοινότητος Βαλτοχωρίου κατά την Ακολουθία του Παρακλητικού Κανόνα την Τρίτη 11 Αυγούστου.

. Κατά την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου εχοροστάτησε: α) στον πανηγυρίσαντα Ι. Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Διπλοκιονίου (Μπεσίκτας) κατά τον Εσπερινό της εορτής την Παρασκευή 14 Αυγούστου, β) στον ομώνυμο Ι. Ναό της Κοιμήσεως Μουχλίου κατά τη Θ. Λειτουργία το Σάββατο 15 Αυγούστου. Στο κοινωνικό ο Πατριάρχης μετέλαβε των Αχράντων Μυστηρίων.

. Στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό κατά τον Εσπερινό του Σαββάτου 15 Αυγούστου και εκκλησιάσθηκε από το Ι. Βήμα κατά τη Θ. Λειτουργία της Κυριακής 16 Αυγούστου.

. Στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό στις 28 Αυγούστου Παρασκευή κατά τον Εσπερινό της εορτής της Αποτομής της κεφαλής του Αγ. Ενδόξου Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης δέχθηκε μεταξύ άλλων:

. Ομιλο Ιταλών προσκυνητών.

. Τον καθηγητή της Ιστορίας Ilber Ortaylı με την δημοσιογράφο της Εφ/δας "Yeni Yüzyıl" Emine Uşaklıgil.

. Τους καθηγητές του Π/μίου Θεσσαλονίκης Νικ. Τερζή της Φιλοσοφικής Σχολής και Αθανάσιο Καΐση της Νομικής.

. Τον καθηγητή της Κοινωνιολογίας από την Πολωνία Ανδρέα Flis με τους συνεργάτες του.

. Τους Abdullah Aymaz και Salih Dede από την Πόλη με τον Abdülhalim Dede από την Ελλάδα.

. Τους εφετεινούς τελειοφοίτους της Θεολογικής Σχολής Τιμίου Σταυρού Βοστώνης, οι οποίοι παρακάθησαν το μεσημέρι στην Πατριαρχική Τράπεζα.

. 12μελή όμιλο αμερικανών προσκυνητών από την Αντιόχεια.

. 30μελή όμιλο Καναδών προσκυνητών.

. Τον Σεβ. Κόπτη Μητροπολίτη Glas Tonbury και Σεραφείμ, από την Αγγλία.

. Τον Πρύτανη του Π/μίου Αιγαίου κ. Θ. Λέκκα με την οικογένειά του και άλλους καθηγητές.

. Τον Γεν. Πρόξενο της Ρουμανίας στην Πόλη με την σύζυγό του.

. 74μελή όμιλο του Συλλόγου Ακριτών του Πόντου Σταυρουπόλεως Θεσσαλονίκης.

. Την εθνική ομάδα ποδηλασίας ανδρών και εφήβων από την Ελλάδα.

. 30μελή όμιλο νέων από την Ι. Μητρόπολη Θηβών και Λεβαδείας.

. Την ευγεν. κα Μαργαρίτα Τσαντ-Παπανδρέου από την Αθήνα.

. Την Γεν. Πρόξενο των Η.Π.Α. με τη νέα Πρόξενο αυτών στην Πόλη, η οποία υπέβαλε τα σέβη της, με την ευκαιρία της αναλήψεως των καθηκόντων της.

. Τα μέλη της σεβασμίας Ιεραρχίας του Θρόνου.

Η Α.Θ.Π. εκπροσωπήθηκε:

. Κατά τη βάπτιση του τέκνου του Κοσμά και της Ελένης Κοσμάογλου στον Ι. Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Προπόδων Ταταούλων την Κυριακή 2 Αυγούστου.

. Κατά τη δεξίωση που δόθηκε από τον Γεν. Πρόξενο της Ελβετίας, με την ευκαιρία της εθνικής εορτής της χώρας του και την οριστική αναχώρηση αυτού από την Τουρκία στις αίθουσες του ξενοδοχείου Swissotel το απόγευμα της Δευτέρας 3 Αυγούστου.

. Κατά τους διεξεχθέντες στην Αντιγόνη, κολυμβητικούς αγώνες που οργανώθηκαν από τον Επαρχο των Νησιών με την ευκαιρία της 75ετίας από τη σύσταση της Τουρκικής Δημοκρατίας, το πρωί του Σαββάτου 15 Αυγούστου.

. Κατά τη βάπτιση του τέκνου του ζεύγους Ιωάννη και Λωξάνδρας Δημοπούλου στον Ι. Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών της Κοινότητος Μεγ. Ρεύματος την Κυριακή 23 Αυγ.

. Επίσης κατά την βάπτιση του τέκνου του ζεύγους Kees-Emiel και Μαρίας Hartzuiker στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό το Σάββατο 22 Αυγ.

. Κατά το Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο που διοργανώθηκε από το Π/μιο του Βοσπόρου, επί του θέματος "Κληρονομία, πολυπολιτισμικά θέλγητρα και τουρισμός", όπου ο αντιπρόσωπος της Α.Θ.Π. Πανοσιολ. Μέγας Αρχιμανδρίτης κ. Αθηναγόρας, ανέγνωσε και ειδικό μήνυμα του Πατριάρχη, την Τετάρτη 26 Αυγ.

. Κατά τη δεξίωση που δόθηκε από τον αρχηγό της Α' Στρατιάς Στρατηγό Cevik Bir για την 76η επέτειο της 30ής Αυγούστου στη Στρατιωτική Λέσχη του Fenerbahçe, την Κυριακή 30 Αυγ.

Αλλες Πατριαρχικές Ειδήσεις

Η Α.Θ. Παναγιότης, ο Πατριάρχης:

. Μετέβη το Σάββατο 8 Αυγ. στο Κοιμητήριο της Ι. Μονής Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή και ανέγνωσε Τρισάγιο στον τάφο του αειμνήστου Μητροπολίτη Φιλαδελφείας κυρού Αιμιλιανού και δεήθηκε για την ανάπαυση των ψυχών και των αειμνήστων Μητροπολιτών Γρεβενών Αιμιλιανού και Μιλήτου Αιμιλιανού κατά τη μνήμη του Αγίου Αιμιλιανού του Ομολογητού Επισκόπου Κυζίκου.

. Εκήρυξε το πρωί του Σαββάτου 29 Αυγ. στην αίθουσα του Θρόνου των Πατριαρχείων τις εργασίες της Δ' Ιεράς Συνάξεως της Ιεραρχίας του Θρόνου. Στην εισήγηση-προσφώνηση Αυτού απάντησαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Εφέσου κ. Χρυσόστομος και Αλεξανδρουπόλεως κ. Ανθιμος, ο οποίος μαζί με τον Σεβ. Μητροπολίτη Λήμνου κ. Ιερόθεο εκπροσώπησε τους Ιεράρχες του κλίματος του Οικουμενικού Θρόνου των "Νέων Χωρών" της Ελλάδος.

. Παρακάθησε το Σάββατο 29 Αυγ. στο δείπνο που παρατέθηκε προς τιμήν των μελών της Ιεραρχίας του Θρόνου στο ξενοδοχείο "The Marmara".

. Μετέβη με τη συνοδεία Του κατά τα ειωθότα στο Στρατηγείο του Harbiye και συγχάρηκε τις Πολιτικές, Στρατιωτικές και Δημοτικές Αρχές της Πόλης για την 76η επέτειο της εορτής της 30ής Αυγούστου.

Κοινότητες Εκκλησίες

. Κατά την εορτή της Θ. Μεταμορφώσεως στις 6 Αυγούσου επανηγύρισαν οι εξής φερώνυμοι Ι. Ναοί: Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Σωτήρος Χριστού Αντιγόνης, Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Σωτήρος Χριστού Πριγκήπου, Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Σκήτη Σωτήρος Χριστού Χάλκης, Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Σωτήρος Χριστού Πρώτης, Ι. Ναός Θ. Μεταμορφώσεως Κανδυλλί, Θ. Μεταμορφώσεως Σισλή.

. Κατά την περίοδο του Δεκαπενταύγουστου εψάλησαν οι Ακολουθίες της Παρακλήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου τακτικά σ' όλους τους Ι. Ναούς της Αρχιεπισκοπής και των Ι. Μητροπόλεων Χαλκηδόνος, Δέρκων και Πριγκηποννήσων.

. Κατά την Δεσποτική εορτή της Θ. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος την Πέμπτη 6 Αυγ. ετελέσθησαν πανηγυρικές Αρχιερατικές και μη Θ. Λειτουργίες εκτός των φερωνύμων Ι. Ναών που αναφέρθηκαν παραπάνω και στους εξής Ι. Ναούς: Αγ. Γεωργίου του Αντιφωνητού, Αγ. Κων/νου και Ελένης Επταπυργίου, Κοιμήσεως της Θεοτόκου Διπλοκιονίου, Αγ. Παντελεήμονος Κουζγκουντζουκίου, Αγ. Δημητρίου Ταταούλων, Αγ. Στεφάνου Γιεσίλκιοϊ, Αγ. Τριάδος Χαλκηδόνος κ.α.

. Την Κυριακή 9 Αυγούστου μεθεόρτια της Θ. Μεταμορφώσεως του Κυρίου ετελέσθη Θ. Λειτουργία για την περιφέρεια Βλάγκας-Κοντοσκαλίου, στον Ι. Ναό της Παναγίας της Ελπίδος.

. Κατά την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου την Παρασκευή 14, και το Σάββατο 15 Αυγούστου, παραμονή και κυριώνυμη ημέρα της εορτής αντίστοιχα ετελέσθη πανηγυρικός Εσπερινός και Θ. Λειτουργία στους εξής Ι. Ναούς: Παναγίας και Αγ. Δημητρίου Πριγκήπου, Παναγίας Ελπίδας Κοντοσκαλίου, Παναγίας Μουχλίου, Καθεδρικός Ι. Ναός Εισοδίων Παναγίας, Καθεδρικός Ι. Ναός Αγ. Τριάδος Χαλκηδόνος, Παναγίας των Βλαχερνών, Αγ. Δημητρίου Ταταούλων, Αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου Καλαμησίων, Παναγίας Γοργοεπηκόου εξ Μαρμάρων, Μητροπολιτικός Ναός Αγ. Ευφημίας Χαλκηδόνος, Παναγίας Κουμαριώτισσας Νιχωρίου, Κοιμήσεως της Θεοτόκου Διπλοκιονίου κ.α.

. Την Κυριακή 23 Αυγούστου απόδοση της Εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου ετελέσθη στον Ιερό Ναό Παναγίας Γοργοεπηκόου εξ Μαρμάρων πανηγυρική Αρχιερατική Θ. Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας έγινε Λιτάνευση της ιεράς και θαυματουργής εικόνας της Παναγίας Γοργοεπηκόου. Επακολούθησε δεξίωση στην κοινοτική αίθουσα, στην οποία παρευρέθηκε πλήθος κόσμου.

. Επίσης την αυτή Κυριακή 23 Αυγούστου απόδοση των εορτών της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, ετελέσθη στον Ι. Ναό Παναγίας των Ουρανών Σαλμάτομρουκ Αρχιερατική Θ. Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας. Κι εδώ επακολούθησε δεξίωση.

. Την ίδια Κυριακή απόδοχος της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου ετελέσθη πανηγυρική Αρχιερατική Θ. Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας και σε πολλούς άλλους Ι. Ναούς, όπως: Ι. Ναός Παναγίας Κουμαριώτισσας, Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μεγ. Ρεύματος, Ι. Μονή Αγ. Γεωργίου Κρημνού Χάλκης (Ιερό Μετόχιο του Παναγίου Τάφου) κλπ.

Σ' όλους τους Ι. Ναούς προηγήθηκε την παραμονή 22 Αυγούστου πανηγυρικός Εσπερινός

. Την Πέμπτη 27 Αυγούστου εορτή του Αγ. Μάρτυρος Φανουρίου του νεοφανούς ελειτούργησαν οι εξής Ι. Ναοί: Αγίου Δημητρίου Ταταούλων, Αγίου Νικολάου Υψωμαθείων, Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου Αντιγόνης, Ιερός Μητροπολιτικός Ναός Αγίου Δημητρίου Πριγκήπου, Ιερός Ναός Εισοδίων Παναγίας Σταυροδρομίου, Ιερός Μητροπολιτικός Ναός Αγ. Ευφημίας Χαλκηδόνος, Γεννεθλίων της Θεοτόκου Νήσου Πρώτης.

. Το Σάββατο 29 Αυγούστου μνήμη της αποτομής της Τιμίας Κάρας του Αγ. και Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου εόρτασαν πανηγυρικά οι εξής Ι. Ναοί: Αγ. Ιωάννου του Προδρόμου Αντιγόνης, Αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου Καλαμησίων, Αγ. Ιωάννου του Προδρόμου Ανω Βοσπόρου κ.α.

. Την Δευτέρα 31 Αυγούστου μνήμη της καταθέσεως της Τιμίας Ζώνης της Υπεραγίας Θεοτόκου επανηγύρισεν ο Ι. Ναός της Παναγίας της Σούδας (Τιμίας Ζώνης) και ετελέσθη Αρχιερατική Θ. Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας.

Αλλες Ειδήσεις

. Προσφορές στα ευαγή Ιδρύματα - Κατά την περίοδο Αυγούστου 1998 προσφέρθηκαν για φιλανθρωπικούς σκοπούς, σύμφωνα με δημοσιευμένα μόνο στην "Απογευματινή" στοιχεία οι κάτωθι δωρεές: α) περί τα 1.250.000.000 Λ.Τ., β) Πλείστα γεύματα στο Γηροκομείο και στα Συσσίτια, και γ) πολλές προσφορές σε είδος.

. Αποπεράτωσαν τις Πανεπιστημιακές σπουδές τους οι κάτωθι ομογενείς: **Ελπίδα Σαμπάχ** - Σχολή Ιατρικής Βιολογίας του Π/μίου Τζεράχπασα (είναι απόφοιτος της Μεγ. του Γένους Σχολής), **Κορνηλία Μαγίογλου** - Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Π/μίου της Αθήνας (Απόφοιτος της Μεγ. του Γένους Σχ.), **Φώτης Μπενλίσοϊ** - Νομική Σχολή του Π/μίου Πόλης (απόφοιτος της Μεγ. του Γένους Σχ.), **Αναστάσιος (Τάσος) Φουρουντζόγλου** - Οδοντιατρική Σχολή του Π/μίου της Πόλης (Ζωγραφειώτης), **Στέφανος Παριζιάνος** - Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών του Πολυτεχνείου Yildiz της Πόλης (Ζωγραφειώτης), **Γιάννης Κοτσιάς** - Π/μιο Σταμπούλ Σχολή Βιολογίας (Ζωγραφειώτης).

Βαπτίσεις:

α) Την Κυριακή 2 Αυγούστου στον Ι. Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Προπόδων Ταταούλων βαπτίστηκε ο γιος του ζεύγους **Κοσμά και Ελένης Κοσμάογλου** με ανάδοχο τον εξ Αθηνών **Αυγερινό Εξαρχόπουλο**, ο οποίος ονόμασε τον μικρό, **Μιχάλη.**

β) Την Κυριακή 23 Αυγούστου στον Ι. Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μεγ. Ρεύματος βαπτίστηκε η θυγατέρα του ζεύγους **Ιωάννη και Αλεξάνδρας Δημοπούλου** με ανάδοχο την κ. **Κατερίνα Ντουβαρτζή.**

Κηδείες

Κηδεύθηκαν τον Αύγουστο στην Πόλη οι αείμνηστοι:

- **Αικατερίνη Τζάμπεση**, την Τρίτη 4.8 στον Νεκροταφειακό Ι. Ναό της Θ. Αναλήψεως Μακροχωρίου,

- **Θεόδωρος Ασλάνογλου**, την Παρασκευή 7 Αυγούστου στον Ι. Ναό της Ζωοδόχου Πηγής Νεκροταφείου Βαλουκλή,

- **Καλλιόπη (Πόπη) Βαφειάδου**, την Τρίτη 11 Αυγούστου στον Ι. Ναό Αγ. Τριάδος Ταξίμ,

- **Συμεών Χαραλαμπίδης**, την Παρασκευή 14 Αυγούστου στον Ι. Ναό της Θ. Μεταμορφώσεως Σισλή.

Γραφικές Τέχνες
H Arts and Graphics
αναλαμβάνει λογότυπα, σήματα, επιστολόχαρτα, φακέλους, αφίσες, έντυπα, ταμπέλες, κάρτες (προσωπικές - επαγγελματικές), προσκλήσεις (γάμων - βαπτίσεων - εγκαινίων - δεξιώσεων κ.τ.λ) καθώς και πάσης φύσεως διαφημιστικά δώρα με την φίρμα σας.
Fabiola Vidali Arts and Graphics
Σάκη Καράγιωργα 12-14 Γλυφάδα Τηλ.:8941698 Fax-Mod:8943553

της Αλκμήνης Διαμαντοπούλου

ΘΕΑΤΡΟ

ΤΟ ΠΟΛΥΠΤΥΧΟ Ή ΟΤΑΝ ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΣΕΡΓΙΑΝΟΥΝ ΑΛΑ ΜΠΡΑΤΣΕΤΑ

Υστερα από την υπερκατανάλωση ενημέρωσης τώρα τελευταία με την περιβόητη υπόθεση Σορίν, φάσεις I και II, που απολαύσαμε θέλοντας και μη από το σπίτι μας, αγγίζοντας και τα όρια κορεσμού, θεώρησα καλό να μην πάει χαμένο το κείμενό μου αυτό για την ταινία του Κώστα Γαβρά, που παίχθηκε στις αρχές του χρόνου, και εμφανίζεται τόσο τραγικά επίκαιρη -αν όχι κλασική.

Δεν υπάρχει πτυχή της τηλεοπτικής ειδησεοπαραγωγικής διαδικασίας που να μην πέφτει επάνω της ο ανελέητος φακός του σκηνοθέτη Κώστα Γαβρά, του μάστορη αυτού του πολιτικού θρίλερ, στην ταινία με το καταιγιστικό σενάριο υπό τον τίτλο MAD CITY. Πρόκειται για μια άκρως διαφωτιστική παρουσίαση της παθολογίας του φαινομένου και μια καταγγελία προς όλες τις κατευθύνσεις του παρασκήνιου που σχετίζεται με την επεξεργασία της είδησης και την προβολή της. Μιας είδησης κομμένης και ραμμένης στα μέτρα του εντυπωσιασμού. Εδώ έχουμε και καπέλωμα της παραγωγής όπως και κάθε είδους συναλλαγές που μετέρχονται οι ιθύνοντες στα δίκτυα.

Προκειμένου να τεκμηριώσει αυτήν την δυσαναλογία ανάμεσα σ' αιτία και αποτέλεσμα, ο σκηνοθέτης επιλέγει μια πολύ απλή -όσο κι οδυνηρή- περίπτωση: του υπάλληλου Μουσείου που απολύθηκε από τη θέση του και βρίσκεται σε απόγνωση. Ο άνθρωπος εμφανίζεται οπλισμένος θέλοντας να κινήσει την προσοχή της εργοδότριας προκειμένου να γίνει δεκτός σε ακρόαση, για την οποία εκείνη δεν είχε δεχτεί να διαθέσει ούτε πέντε λεπτά.

Χαρακτήρισα απλή την περίπτωση, υπονοώντας ότι ο διαμαρτυρόμενος είναι ένας φιλήσυχος άνθρωπος και το μόνο που τον απασχολεί είναι να ζήσει τη γυναίκα και τα δυο παιδιά του. Δεν πρόκειται δηλαδή για τρομοκράτη εκ πεποιθήσεως ούτε προέρχεται από οργανωμένο δίκτυο.

Ανύποπτο το τηλεοπτικό συνεργείο που έτυχε κάποιο κανάλι να στείλει στο Μουσείο, πέφτει επάνω σε λαβράκι. Δική τους η έκφραση. Ενώ προφανώς δεν περίμενε κάτι συγκλονιστικό: είχε έρθει στο Μουσείο για κάποια ανώδυνη συνέντευξη με την διευθύντρια και ιδιοκτήτρια του ιδρύματος σχετικά με την ομαδική απόλυση κάποιων εργαζομένων. Ο επικεφαλής δημοσιογράφος όμως δεν αργεί ν' αντιληφτεί τον οπλοφόρο που, με την κάννη στραμμένη επάνω στην εργοδότρια, προσπαθεί κομπιάζοντας να της εξηγήσει ότι ο σκοπός του ήταν να της μιλήσει. Ο δημοσιογράφος τσακώνει τη στιγμή κατά την οποία το όπλο εκπυρσοκροτεί από αδεξιότητα του καταταραγμένου του κατόχου για να βρει στο στομάχι έναν άλλο φύλακα του Μουσείου και φίλο του απολυμένου, έναν νέγρο.

Τώρα πια το σκηνικό έχει στηθεί και πολλαπλές είναι οι προοπτικές για το πώς θα γίνει η εκμετάλλευση της περίπτωσης. Το ανθρωπάκι ψελλίζει. Τα παιδιά κάποιου σχολείου που κατά τύχη βρίσκονται τώρα όμηροι στο Μουσείο -και κάθε άλλο παρά απειλούνται από τον σαστισμένο πρώην φύλακα- το γλεντάνε. Ο δημοσιογράφος τον βοηθάει ν' αρθρώσει τα αιτήματά του απαντώντας στο τηλέφωνο της αστυνομίας. "Τι να τους πω τώρα;" ρωτάει τον δημοσιογράφο αμήχανος ο επίδοξος τρομοκράτης.

Εξω από το Μουσείο έχουν μαζευτεί μπουλούκια από ενημερωτές της κοινής γνώμης κρατώντας μακρόκανα μαρπούτσια στο χέρι, οι οποίοι, με διαθέσεις επιθετικές, κυνηγούν απεγνωσμένα κάποια ψίχουλα αποκλειστικότητας. Στο απόγειό της και η λεγόμενη ζωντανή σύνδεση, αφού μέσα στο Μουσείο ο δράστης-φύλακας βλέπει τη γυναίκα του στη μικρή οθόνη, αντιμέτωπη με τσακάλια κάποιου τηλεοπτικού σταθμού που τσακίστηκαν να παν να της πάρουν ...συνέντευξη. Αλλωστε από τη μικρή οθόνη έχει πληροφορηθεί κι η ίδια την περιπέτεια του συζύγου της.

Το γνωστό κόλπο συλλογής πληροφοριών από όσους έτυχε να γνωρίζουν τον ήρωα δίνει αμφιλεγόμενα αποτελέσματα. Δηλαδή ένας συμφυρμός από μεμονωμένες φράσεις μπορεί να αποβεί ακόμη και σε βάρος του, έστω και όταν οι προθέσεις αυτών που μίλησαν ήταν αγαθές. Αυτόν τον δρόμο, δηλαδή της προβολής μιας αρνητικής εικόνας του επίδοξου δράστη - there is no news like bad news, σύμφωνα με την βασική αρχή της τηλεοψίας- επιλέγει ο ανταγωνιστής του καναλιού, ένας άλλος μεγάλος του τηλεοπτικού χώρου, που σπεύδει ύστερα από συμφωνία με το αφεντικό του δημοσιογράφου, να αγοράσει την αποκλειστικότητα του πρώτου καναλιού, ενώ η υπόθεση βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη.

Ολο αυτό το στήσιμο της υπόθεσης με κύριον άξονα την καταγγελία, σε συνδυασμό με τις τεχνικές δυνατότητες που προσφέρει η τεχνολογία στον τομέα της τηλεοπτικής ενημέρωσης, δεν θα συγκινούσε ίσως τόσο πολύ δίχως την παρουσία εδώ του απαράμιλλου Τζον Τραβόλτα σε μια έξοχη ερμηνεία: του θύτη-θύματος, ενός ρόλου που τον κάνει να ξεπεράσει τον εαυτό του! Που δίνει το στίγμα της ανθρωπιάς σ' αυτήν την τεχνοκρατούμενη θάλασσα συμφερόντων, αλλά και το μέγεθος της τραγικότητας του ατόμου όταν τελικά μπλέκεται ανυπεράσπιστο στα γκρανάζια ενός μηχανισμού εκβιομηχάνισης της είδησης. Ενός μηχανισμού που σαν στόχο του έχει το υλικό όφελος κάποιων, οι οποίοι απαξιούν να διακρίνουν αν το προς εκμετάλλευσιν υλικό είναι έμψυχο και είναι μάλιστα ο άνθρωπος.

Μίλησα στην αρχή για τις διάφορες πτυχές του θέματος που διαπραγματεύεται η ταινία. Οπως για παράδειγμα κάτι λέξεις και έννοιες-σύμβολα που η καθεμιά τους ανιχνεύει από το φιλοθεάμον κοινό συναισθήματα που οδηγούν σε δακρυγονικές εξάρσεις, όπως η έννοια "τα παιδιά", που συγκινεί μικρούς και μεγάλους αφής στιγμής αυτά προβάλλονται ως θύματα αιμοσταγούς εγκληματία. Επειτα είναι η παράμετρος "ρατσισμός", αφού νέγρος έτυχε να είναι ο άλλος φύλακας, ο χτυπημένος κατά λάθος. Μάλιστα όταν πρόκειται να απελευθερωθούν δυο από τα παιδιά σαν ένδειξη καλής θέλησης, το "πολιτικώς ορθόν" υπαγορεύει το ένα από τα δύο να είναι νεγράκι.

Αλλά είναι και κάποιες εικόνες-κλειδιά. Οπως η επέλαση του πλήθους των φωτορεπόρτερ κάθε φορά που ανοίγει η πόρτα του Μουσείου. Είναι και το μάτωμα του κροτάφου του ελαφρώς τραυματισμένου δημοσιογράφου, στον οποίο η συνάδελφος με την κάμερα στο χέρι συνιστά να μην το σκουπίσει. "Μη", του λέει, "καλύτερα έτσι", και λάμπει από ικανοποίηση!

Και αν εδώ η εξουσία των ΜΜΕ έχει την τιμητική της, δεν παύει να πορεύεται μ' εξασφαλισμένη την συμπαράσταση της κρατικής εξουσίας στο πρόσωπο κάποιων αστυνομικών που παρεμβαίνουν συμπράττοντας, όπως και όλου εκείνου του τεράστιου μηχανισμού αρχίζοντας από στρατιωτικές μονάδες κομάντος που είναι έτοιμοι να εκτελέσουν το "κακοποιό στοιχείο" και καταλήγοντας στο ουρανόθεν όρνεο-ελικόπτερο που υπερίπταται φεγγοβολώντας απειλητικά προς περιφρούρησιν της κινδυνεύουσας τάξης. Τελικά έχουμε να κάνουμε με μια σοβαρή και τεκμηριωμένη -όπως θα φανεί κι από το τέλος- μαρτυρία που αγγίζει την ουσία του προβλήματος "τηλεοπτική ειδησεοποιία", χωρίς να φείδεται κανενός, μέσα από το αποκαλυπτικό και αποκρουστικό πανόραμα ενός χώρου, που ενώ είναι φτιαγμένος για να εξυπηρετεί τον πολίτη, καταλήγει να τον κονιορτοποιεί προκειμένου να τον προσφέρει για -έτσι κι αλλιώς πρόσκαιρη- τηλεοπτική βρώση, ή και για αυτοκατανάλωση, αν θέλετε.

Με άλλα λόγια ένα πολύ αξιόλογο επίτευγμα του μαιτρ αυτού του είδους, Κώστα Γαβρά.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

ΓΛΩΣΣΑ: Βασικός Παράγων για την Πνευματική Καλλιέργεια των Νέων

του Δημήρη Φραγκόπουλου

Οι αναγνώστες μας θα βρίσκουν στην «Ε» τις θέσεις και απόψεις του επί 35ετία λυκειάρχη του Ζωγραφείου για τα θέματα που απασχολούν σήμερα τη Ρωμιοσύνη της Πόλης. Το πολύ ενδιαφέρον άρθρο του γνωστού εκπαιδευτικού αναδημοσιεύεται από τον "ΠΥΡΣΟ".

Τώρα που κόπασε η θύελλα την οποία προκάλεσε η, εύστοχη οπωσδήποτε, μικτοποίησις του Ζωγραφείου, επιβάλλεται να διερευνηθεί η παιδεία που προσφέρεται στα Σχολεία μας και να διαπιστωθεί αν και κατά πόσο ικανοποιεί τις προσδοκίες της ομογένειας για την μόρφωση των παιδιών της.

Αν κρίνουμε από το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια κάποιοι γονείς, και δεν είναι λίγοι, προτιμούν να γράψουν τα παιδιά τους σε άλλα, εκτός των δικών μας, σχολεία, φαίνεται ότι κάτι δεν πάει καλά στα σχολεία μας.

Είναι, λοιπόν, φυσικό να διερωτηθούν οι πάντες και πολύ περισσότερο οι αρμόδιοι φορείς, γιατί να συμβαίνει αυτό το απαράδεκτο φαινόμενο.

Ανάγκη, επομένως, να γίνει θέμα ιδιαίτερης έρευνας και να διαπιστωθούν τα πραγματικά αίτια. Είναι όντως υποβαθμισμένη η παιδεία μας; Αν ναι, τότε είναι χρέος μας να βάλουμε "τον δάκτυλο στον τύπο των ήλων" και να πάρουμε τα κατάλληλα μέτρα για τη θεραπεία του κακού.

Το βέβαιο είναι ότι κάθε γονιός επιθυμεί την άρτια κατάρτηση των παιδιών του.

Και όταν λέμε άρτια κατάρτηση εννοούμε:

α) Να έχει αφομοιώσει ο απόφοιτος τα εγκύκλια μαθήματα που διδάσκονται στα σχολεία,

β) Να γνωρίζει άπταιστα την μητρική του γλώσσα και να χειρίζεται πολύ καλά την τουρκική καθώς επίσης απαραίτητα και μια ξένη, κατά προτίμηση την αγγλική.

γ) Να είναι πλουτισμένος με προσόντα που τον αναδεικνύουν ως μια ολοκληρωμένη μονάδα μέσα στην κοινωνία, μια τέλεια προσωπικότητα, με επίγνωση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών του και πλήρη συνείδηση των ευθυνών του απέναντι στον εαυτόν του και του συνόλου γενικότερα.

Αυτό που σήμερα απασχολεί ιδιαίτερα τους γονείς και τους προβληματίζει κατά την επιλογή του σχολείου που θα γράψουν το παιδί τους, είναι το πρόβλημα της Γλώσσας. Είναι μια κατάσταση που δημιουργήθηκε τα τελευταία χρόνια και απορρέει από το έντονο ρεύμα, των αραβόφωνων μαθητών στα σχολεία μας. Οι μαθητές αυτοί αγνοούν τη γλώσσα στην οποία διδάσκονται τα περισσότερα μαθήματα, την ελληνική. Αποτέλεσμα αυτής της απαράδεκτης κατάστασης είναι:

Ο δάσκαλος του μαθήματος να αφιερώνει υποχρεωτικά κατά την παράδοση ένα μεγάλο μέρος της διδασκαλίας του απασχολούμενος με τα παιδιά αυτά και κατά συνέπεια παραμελεί σε σημαντικό βαθμό τα ομογενή των οποίων η μητρική γλώσσα στην περίπτωση αυτή αναπτύσσεται ελαττωματικά.

Πρέπει ακόμα να ληφθεί σοβαρά υπόψη η αλματική αύξηση των μαθητών αυτών στα σχολεία μας. Αυτό φαίνεται καθαρά από τα παιδιά που γράφηκαν κατά το περασμένο σχολικό έτος (1997-98) στην (Α') πρώτη τάξη των δημοτικών μας. Συνολικά από 28 παιδάκια (11 αγόρια και 17 κορίτσια) τα 13 (6 αγόρια και 7 κορίτσια), δηλαδή κοντά στα 50%, αγνοούν τη γλώσσα στην οποία διδάσκεται το ομόγλωσσο μάθημα.

Με βάση τα παραπάνω στοιχεία γίνεται εύκολα αντιληπτή απ' τον καθένα η θέση των υπόλοιπων 15 ομογενών μαθητών κατά την ώρα του μαθήματος, στο οποίο εκ των πραγμάτων αδυνατούν να συμμετάσχουν απόλυτα κατά ένα σημαντικό χρονικό όριο.

Ουδεμία αμφισβήτηση ότι έχουμε υποχρέωση να προσφέρουμε σ' όλα τα παιδιά μιαν καλή παιδεία και να πάρουμε τα κατάλληλα μέτρα γι' αυτά που αγνοούν τη μητρική μας γλώσσα.

Ας μη ξεχνούμε ότι η ευθύνη μας απέναντι των παιδιών μας είναι μεγάλη. Το σύστημα που εφαρμόζεται σήμερα είναι απαράδεκτο γιατί ως αποτέλεσμα αδικεί κατάφωρα τα παιδιά μας.

Ανάγκη λοιπόν, να μεριμνήσουν οι αρμόδιοι ώστε να θεραπευθεί το κακό, για το καλό όλων.

Φρονούμε ότι επιβάλλεται η λειτουργία ενός Νηπιαγωγείου αφιερωμένου αποκλειστικά για τα αραβόφωνα παιδιά, όπου με συστηματική διδασκαλία από κατάλληλο διδακτικό προσωπικό να καταρτίζονται αυτά σε ικανοποιητικό βαθμό ώστε να είναι σε θέση να παρακολουθούν εξίσου καλά με όλους τους μαθητές τη διδασκαλία των ομογλώσσων μαθημάτων στην τάξη.

ΚΕΜΠΑΠΤΣΙΔΙΚΟ
3 ΑΣΤΕΡΙΑ
Ανοιχτό καθημερινά. Κυριακές και μεσημέρι
Διευθ.: Πλαστήρα 77 και Μέλητος 7. Νέα Σμύρνη Τηλ. 93.58.134
☆ ☆ ☆
ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ
Αγαπητοί φίλοι,
Ο Ανατολίτης μάστοράς μας σας εγγυάται ασυναγώνιστη φυσική νοστιμιά στη γεύση χωρίς παραπλανητικά καρυκεύματα.
Διατηρούμε πάντα τα σκήπτρα στη γεύση και στην περιποίηση και σας προτείνουμε ανεπιφύλακτα τα διάφορα κεμπάπ και τους εκλεκτούς Πολίτικους μεζέδες, την πίτα Καισαρίας με παστουρμά, και από γλυκά το μοναδικό γνήσιο κιουνεφέ. Σε μας θα βρείτε καθημερινά το αυθεντικό Πολίτικο κοκορέτσι.
Σημ.: Δεν έχουμε υποκαταστήματα. Τα 3 Αστέρια λειτουργούν στον ίδιο χώρο και όπως πάντα υπό τη διεύθυνσή μου.
Ικαρος (Γκάρο) Μανόπουλος

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ - Γ'

Στο Δρόμο μας προς την Κομοτηνή

του Κώστα Γ. Τσιλιμαντού

Δροσερό πρωινό, μέρα μουντή, ψιλή μαγιάτικη βροχούλα έφτει ακατάπαυτα.

Ακολουθούμε τον πάνω δρόμο, ον βορεινό, όχι τον κεντρικό, από ον οποίο, χτες, φτάσαμε στο όρτο Λάγος.

Διασχίζουμε την πεδιάδα της ομοτηνής, τη μεγαλύτερη της ράκης, με έκταση που φτάνει τα 10 τετραγωνικά χιλιόμετρα, και ια από τις πιο εύφορες της χώρας.

Αρχίζει από τις υπώρειες του ρεινού όγκου της Ροδόπης και, στερα από μια σύντομη διακοπή ου δέχεται από το όρος Ισμαρος, υνεχίζει και φτάνει ίσαμε την αραλία. Ολόκληρη η πεδιάδα της ράκης, που, με αφετηρία τα ανατολικά κράσπεδα της Καβάλας, πλώνεται ίσαμε εκεί που την έμνουν τα εθνικά σύνορα, χωρίς αι να τη σταματούν, είναι ένας ανοραμικός τάπητας με ποικίλα ρώματα και γεωμετρικά σχήματα ου κέντησε πάνω στο καρπερό ορμί της ο ανθρώπινος μόχθος. εν είδαμε καμιά γωνιά της ακαλλιέργητη. "Ορεστέρα παμβώτις Γα"). Σιτοβολώνας από τα πανάρχαια ρόνια. Ο Παλαμήδης έφερε από η Θράκη αμέτρητα φορτώματα ταριού στην Τροία, να θρέψει ους Αχαιούς και να τους σώσει πό το λιμό.

Στην πορεία μας συναντούμε ουσουλμανίδες με σκούρα ή αύρα ρούχα, με εξωτερικό μακρύ πενδύτη και φουστάνι ως κάτω τα πόδια, άλλες κάτω από τα υπόστεγα να περιμένουν το λεωφορείο αι άλλες, με ανοιχτές τις ομπρέλες, δυο-δυο, τρεις-τρεις, ποτέ μια ονάχη, με μόνο άσπρο το μαντίλι ης κεφαλής, να πορεύονται προς η στάση.

Στο μουντό της ημέρας, δίπλα τον κάμπο, αυτές οι μαυροφορεμένες σιλουέτες προσφέρουν μια υσοίωνη εικόνα, από αυτές που ποστρέφεται η λαϊκή φαντασία.

Τώρα ακόμη είναι άνοιξη. Μα σαν ρθει το καλοκαίρι με το λιοπύρι τον κάμπο, φέρνω στο νου μου υτά τα έγκλειστα στο ρούχο ώματα, που αέρας δεν τα δροσίζει και ήλιος δεν τα' χει ιδεί, πνιγμένα στον ιδρώτα, και συλλογίζομαι πόσο δυναστική μπορεί να αταστεί μια θρησκεία για το άμοιρο σώμα, με τις απαγορευτικές της ντολές.

Προχωρώντας αντικρύζουμε αριστερά μας, στο βάθος, τα αρσενικά ουνά της Θράκης, με χωριά σκαρφαλωμένα στις ρίζες τους, απλωμένα στις πλαγιές τους, με έντονο ο κόκκινο χρώμα της κεραμιδένιας τέγης, κατασπαρμένα σε τυχαίους συνδυασμούς μιας γραφικής αταξίας αφομοιωμένης όμως ισθητικά με το όλο τοπίο.

Περνούμε τον Ιασμο και καθώς πορευόμαστε προς τον Πολύανθο, συναντάμε τον ποταμό Κομψάτο, που χύνεται στη Βιστονίτιδα λίμνη, όπως σωστά το είχε παρατηρήσει ο Ηρόδοτος. Είναι λάθος όμως αυτό που αναφέρεται σε σύγχρονους οδηγούς πως "Ο Κομψάτος στέρεψε, όταν οι Πέρσες ήπιαν το νερό του".

Αναφερόμενος σ' αυτό το γεγονός ο Ηρόδοτος αναφέρει τρία ποτάμια στη Θράκη. Τον Μέλανα ποταμό, στη Χερσόνησο, "που το νερό του δεν έφτασε για να πιεί ο στρατός και στέρεψε", τον Λίσο, μεταξύ Μεσημβρίας και Στρύμης που "δεν μπόρεσε να ποτίσει όλο το στρατό και στέρεψε" και τον Χείδωρο, που διασχίζει την Κρηστωνία, που "δεν έφτασε την κατανάλωση του στρατού (του Ξέρξη) και στέρεψε". (2)

Αντικρύζουμε σπίτια σύγχρονα, παλαιά αρχοντικά με φανερά τα σημάδια του χρόνου, μιναρέδες και τζαμιά, εκκλησιές και παρεκκλήσια σε ράχες, και στον Πολύανθο μια τρίκλιτη βασιλική και γραφικά δρομάκια.

Τα ταξίδια αποπνέουν μαι δίψα αλλαγής, προσφέρουν μια γοητεία του αγνώστου, εμπειρείες ανθρώπων και τόπων άλλων. Βιώνεις άλλους τρόπους ζωής μέσα στη δική σου. Ομορφιές και αξίες που αποχτούν βαρύτητα ανάλογα με την απόσταση ανάμεσά τους και ανάμεσά μας.

Χρειάζεται όμως να αφήνεις την "πόλη" πίσω σου. Να μη σε ακολουθεί. Να ελπίζεις, "για τ' αλλού". Πριν από τον Καβάφη, κάπου δυο χιλιάδες χρόνια νωρίτερα, ένας άλλος ποιητής, Λατίνος αυτός, ο Οράτιος, μας είπε περίπου αυτά που αργότερα ανέπτυξε με το δικό του τρόπο ο Αλεξαντρινός:

Caelum non animum mutant
qui trans mare currunt

που σημαίνει: Ουρανό όχι ψυχή αλλάζουν όσοι ταξιδεύουν πέρα από τα πέλαγα.

Να είμαστε άραγε από τους τελευταίους προνομοιούχους του εικοστού αιώνα που ζούμε τις χαρές των ταξιδιών, αφού για τον επόμενο αιώνα προδιαγράφονται από τους μελλοντολόγους σαρωτικές αλλαγές πάνω στον πλανήτη μας και η ανθρώπινη φύση, που ο Θουκυδίδης πίστευε ότι δε μεταβάλλεται, θα φθάσει στα έσχατα όριά της;

Μας λένε ότι ο Χρόνος θα ακυρωθεί, ο βίος θα προσδιορίζεται, οι ιδιαιτερότητες θα γενικευτούν, οι κοινές εμπειρίες θα συμπυκνωθούν και, στον κόσμο μας που ήδη τείνει να γίνει ένα μικρό χωριό, θα είμαστε όλοι, λίγο-πολύ, γνωστοί.

Δεν θέλω να το πιστέψω. Παραμένω αθεράπευτα ρομαντικός, με εμπιστοσύνη στις απροσμέτρητες ψυχικές δυνάμεις και προσαρμοστικές δυνατότητες με τις οποίες είναι προικισμένος ο άνθρωπος και ελπίζω πως δεν θα' ρθει μια μέρα που οι άνθρωποι, ποικίλων τύπων και χαρακτήρων, θα προσδιορίζονται από την τεχνολογία ή τις επιταγές των ...ζωδίων!

Προχωρούμε έχοντας πάντα αριστερά μας τα βουνά και δεξιά μας την πεδιάδα.

Μαλακοί τοξωτοί λόφοι με παχύ στρώμα χλόης, πυκνά σύδεντρα, λόχμες, θάμνοι, θρασεμένα χόρτα κι αγριολούλουδα. Κρόκοι, μαργαρίτες κίτρινες και λευκές, χαμομήλια διανθίζουν τον "πράσινον εαρινόν τάπητα" του Παπαδιαμάντη δημιουργώντας ένα έπος παγχρωμίας με παραλήρημα του πράσινου.

Τα σύγνεφα σιγά-σιγά αραιώνουν. Ενας αθαμπής ήλιος στέλνει τις αχτίδες του, δοξαστικό φως, εδώ κάτω, σε τούτο το βασίλειο της ομορφιάς και χιλιάδες διαμάντια αστράφτουν στον κάμπο.

Ενα τέτοιο τοπίο θ' αντίκρυσε κάποτε ο θείος Ομηρος και αυτό διάλεξε για ερωτική σκηνή για τον πατέρα των θεών και ανθρώπων, τον Δία, όταν μας τον παρουσιάζει να λυγίζει από πόθο μπροστά στις μαργιολιές της γυναίκας του, της ζηλότυπης Ηρας, κι εκεί, στο ξέφωτο να σμίγει μαζί της:

Αυτά είπε ο Δίας και τη γυναίκα
του στην αγκαλιά του παίρνει,
κι η γης η θεία χορτάρι νιόβλαστο
φυτρώνει κάτωθέ τους,
σαφράνια και τριφύλλια ολόδροσα
και κρίνους και ζουμπούλια
πυκνά, απαλά που ανακρατούσαν
τους, το χώμα μην αγγίζουν
και μέσα οι δυο τους τότες έγειραν... (Ξ 346 κεξ.)

Το τοπικό ραδιόφωνο παίζει δημοτική μουσική. Οι σταθμοί των Αθηνών τη θυμούνται μόνο καμιά Καθαρή Δευτέρα, το Πάσχα και σε καμιά εθνική επέτειο. Οι νέοι μας την αγνοούν και, φυσικά, την αποφεύγουν, αν τύχει και την ακούσουν.

Και όμως κανένα τραγούδι αυτού του είδους δεν δημιουργήθηκε χωρίς οργανική αιτία, όλα πηγάζουν από συγκεκριμένες φάσεις ζωής, είναι λειτουργικά και έχουν ενότητα λόγου, κίνησης και μουσικής.

Ποιος ποιητής, ποιος λογοτέχνης θα βρεθεί, να υψώσει άξιον ύμνο για τους τελευταίους (;) -δεν θέλω να το πιστέψω- μεγάλους αυτής της παράδοσης, εννοώ τον υπέροχο τραγουδιστή Θράκης και Μακεδονίας, τον Χρόνη Αηδονίδη, τον μεγαλύτερο λυρικό κλαρινίστα της Ηπείρου, τον Πέτρο Λούκα-Χαλκιά, εκείνον τον στη μορφή Δία επί της γης, μάγο λυράρη της Κρήτης τον Ψαραντώνη, έναν Κύπριο, που ξεχνώ, δυστυχώς, αυτή την ώρα το όνομά του, για να πω μερικούς από τους κυριότερους μάστορες και βάρδους των λαϊκών καταβολών, που μου έρχονται αυτή την ώρα στο νου.

Γιά το φίλο μου τον Ηλία, τον συνοδοιπόρο -ένα νέο 86 ετών με καθαρό μυαλό, άδολη καρδιά και με την αίσθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης ακοίμητη μέσα του- που γνωρίζω τη λατρεία του στο ηπειρωτικό μέλος, αλλά και την όσφρησή του να ξεχωρίζει το γνήσιο από το νόθο, φρόντισα να προμηθευτώ μερικούς διαλεχτούς σκοπούς αυτής της ιδιόρυθμης μουσικής, που είναι πεντάφθογγη, και, καθώς οδεύουμε με το αμάξι μας, βάζω στο μαγνητόφωνο ένα πολυφωνικό, που συνεγείρει τους ολίγους μυημένους αυτού του σπάνιου είδους.

Καλότυχά ειναι τα βουνά που Χάρο
δε φοβούνται,
μον' καρτερούν την Ανοιξη, τ'
όμορφο Καλοκαίρι...

Τα τραγούδια αυτά ανήκουν στο χορωδιακό είδος. Ενας από το χορό, αυτός που "το παίρνει", ο "πάρτης", εκτελεί ό,τι και στην εκκλησιαστική μουσική ο κανονάρχης, λέει τον πρώτο στίχο, αμέσως μετά συνοδεύει τον "γυριστή" ή "κόφτη", αυτού που "γυρίζει" ή "κόβει" το τραγούδι -ένα είδος τυρολέζικου κουκουρίσματος- και συμμετέχει η χορωδία με ισοκράτημα, έτσι που, ο πρόσμιξη των ανεξάρτητων περίπου αυτών στοιχείων, να δημιουργεί ένα δεμένο ηχητικό σύνολο σε μια αρμονική ολοκλήρωση.

Ιδού τι μας λέει ο πρωτοψάλτης της Μητρόπολης των Αθηνών, Σπύρος Περιστέρης, που παλαιότερα μελέτησε αυτό το είδος της μουσικής:

"Το ίσον και η μελωδική κίνησις του γυριστού εις την τονικήν και υποτονικήν είναι στοιχεία απαντώντα ομοίως και εις την Βυζαντινήν Εκκλησιαστικήν Μουσικήν" (3) χωρίς όμως να συνδέει και παραπέρα το θέμα.

Οσοι είδαμε κατ' επανάληψη από τους τηλεοπτικούς μας σταθμούς μια αναπαράσταση των Μινωικών Ιεροτελεστιών, τα "Ταυροκαθάψια" με μεγάλη έκπληξη ακούσαμε, κατά την διάρκεια των δρωμένων, έναν ύμνο, συνθεμένο στην αρχαία ελληνική γλώσσα, προς τον Δία, στο πολυφωνικό είδος για το οποίο έγινε λόγος πιο πάνω,.

Ετσι τούτες οι παλαιότερες ρίζες μας έσμιξαν με εκείνες πανάρχαιων αιώνων.

Με το τέλος του τραγουδιού ο Ηλίας γυρνώντας σε μένα:

- Μόνο τότε θα ξυπνήσουν οι πεθαμένοι, αν ο Θεός, στη Δευτέρα Παρουσία, βάλει στο στόμα των αγγέλων ηπειρωτική μουσική!

Η αρχαία, η μεγάλη Θράκη διεκδικεί τα πρωτεία στη μουσική. Αν ήταν ο τόπος, όπου γεννήθηκε και κατοικούσε ένας από τους δώδεκα θεούς, ο άγριος Αρης, θεός του πολέμου, ήταν παράλληλα και πατρίδα του Ορφέα, ο οποίος όταν τραγουδούσε "σμήνη πουλιών πλησίαζαν γοητευμένα και πετούσανε πάνω από το κεφάλι του κι ακόμη και τα ψάρια πηδούσαν έξω από τα γαλανά νερά για ν' ακούνε τα τραγούδια του". Ομως ας μην είμαστε απόλυτοι. "Οι μύθοι του που τον παρουσιάζουν να μετακινεί λίθους και δέντρα με τους ήχους της μουσικής μαρτυρούν την πίστη στη "μαγική" δύναμη της μουσικής που είναι αρχαιότερη από την πίστη στην καλαισθητική λειτουργία". (4)

Στην καταγωγή της μουσικής από τη Θράκη αναφέρεται και ο Στράβων: "Από τη μελωδία, το ρυθμό και τα όργανα η μουσική στην ολότητά της θεωρείται Θρακική και Ασιατική.

Και αυτό γίνεται φανερό και από τους τόπους που τιμούνται οι Μούσες· γιατί την παλαιά εποχή τόσο η Πιερία όσο και ο Ολυμπος και τα Πίμπλα και το Λείβηθρον ήταν εδάφη και βουνά της Θράκης. Τώρα τα κατέχουν Μακεδόνες. Και τον Ελικώνα καθιέρωσαν ως βουνό των Μουσών Θρακιώτες που εποίκησαν τη Βοιωτία...

Και αυτοί που ασχολήθηκαν με την αρχαία μουσική Θράκες λογαριάζονται, όπως ο Ορφέας και ο Μουσαίος και ο Θάμυρις· αλλά και το όνομα "Εύμολπος" έλκει από εδώ την καταγωγή του..." (5)

Στη σημερινή Θράκη έχουν σμίξει μουσικά ο πολιτισμός της Ευρώπης με το βιολί, το μαντολίνο και το κλαρίνο, της Ανατολής με το κανονάκι και το ούτι και ο ντόπιος της Θράκης με τη γκάϊντα και τη λύρα.

Η ΠΟΛΗ

Πρωτεύουσα της Ροδόπης και ομώνυμη επαρχία, η Κομοτηνή, εκτείνεται Βορειοδυτικά της Θρακικής πεδιάδας στις παρυφές της Ανατολικής Ροδόπης.

Πριν από το 1960 την πόλη διέσχιζε το ρέμα του Μπουκλουτζά. Τώρα η ροή του ποταμού άλλαξε κοίτη και η αρχική του επικαλύφτηκε και έγινε λεωφόρος.

Οι απαρχές της πόλης συνδέονται με το βυζαντινό τείχος της, ερείπια του οποίου σώζονται ακόμη σε ακανόνιστους όγκους.

Την κατασκευή του ανάγουν στον 4ο αιώνα μ.Χ. Επειδή από εδώ περνούσε η Εγνατία οδός -Ρώμη-Δυρράχιο-Κων/πολη- ο τόπος που προστατεύτηκε από το φρούριο απόχτησε οικονομική δύναμη και κοινωνική υπόσταση.

Η παλαιά πόλη με τα στενά ακανόνιστα δρομάκια της, τα λιθόστρωτα καλντερίμια της -τα βυζαντινά καλλιδρόμια- τα χάνια της, τα μπεζεστένια της, τα λουτρά της, τα περιμαντρωμένα σπίτια με τις αυλές και τα καφασωτά παράθυρα, μ' ένα λόγο η πόλη με τον ανατολίτικο χαρακτήρα της, κράτησε κάτι απ' όλα αυτά, κάποιες ελάχιστες γωνιές, στη βορά του χρόνου. Αυτή η παλιά πόλη περιορίζεται μέσα στο βυζαντινό φρούριο.

Η νέα πόλη εξαπλώθηκε άναρχα έξω από το τείχος, έτσι που δε συναντάς το συνθετικό πρόσωπο της Ξάνθης. Ορισμένα ευπρόσωπα κτήριά της και κάποια νεοκλασικά ανακαινισμένα -τώρα πλάσανε ένα αδόκιμο όρο, με ρήμα και παράγωγα, και τα λένε αναπαλαιωμένα- χάνονται ή φαντάζουν σαν οάσεις μέσα στην τύρβη της μεταπολεμικής αρχιτεκτονικής ασυδοσίας και της συνακόλουθης ακαλαισθησίας.

Τουρκική ετυμολογία διαπιστώνει στην ονομασία της πόλης η Εγκυκλοπαίδεια Britanica.

Η πόλη, μας λέει, ονομαζόταν Γκιουμουλτζίνα, που στα τουρκικά σημαίνει τόπο με λάσπες!

Και προηγουμένως, πριν την καταλάβουν στα 1361 οι Τούρκοι, πώς λεγόταν; Αυτό, ο καλός συντάκτης του άρθρου, δεν κάνει τον κόπο να μας το πει.

Και τα δυό τμήματα της λέξης, Γκιουμούλ και Τζίνε -Γκιουμουλτζίνε λέγεται και γράφεται από τους γείτονές μας- που μοιάζει δηλωτικό κατάληξης, δε σημαίνουν τίποτε στην Τουρκική, δεν δίνουν καμιά έννοια. Είναι λέξεις ανύπαρκτες. Ο τόπος με λάσπη ανήκει στη φαντασία του συντάκτη.

Οι τουρκικές ονομασίες σε ελληνικές πόλεις, όπως για παράδειγμα Γιάνια, Σέλανικ, Γκίριτ, Σίσαμ, Αγριμποζ (Γιάννινα, Θεσσαλονίκη, Κρήτη, Σάμος, Εύριπος) έπρεπε να τον είχαν κάνει προσεχτικότερο. Κόμις (της Κόρτης) είναι γνωστότατο το βυζαντινό αξίωμα στρατιωτικού άρχοντα στους Βυζαντινούς. (6)

Στο βιβλίο του Δημήτρη Καρακούση "Θράκη" (Αλεξανδρούπολη 1995) στη σελ. 87 διαβάζουμε πως ο αυτοκράτορας και ιστορικός Ιωάννης Καντακουζηνός την αναφέρει ως "Κουμουτζινά, πόλισμα", ενώ ο Νικηφόρος Γρηγοράς ως "Κομοτηνά".

Τα κτήματα ενός κόμη, το κομοτηνά έγιναν Κουμουτηνά και κάποτε Κουμουτζηνά και από εκεί η Γκιουμουλτζίνε. Και Κουμουτζηνά να μην έγιναν, αν από τα Κομοτηνά αφαιρεθούν τα φωνήεντα που στερείται η παλαιά Οθωμανική γραφή, κάλλιστα τα σύμφωνα μπορούν να διαβαστούν σε Γκιουμουλτζίνε, αφού το ελληνικό "κ" μετατρέπεται σε τουρκικό "γκ", όπως κόπρος - γκιουμπρέ, κιθάρα - γκιτάρ κλπ.

[1] . Σοφοκλή "Φιλοκτήτης" στ. 394. Βουνίσια γη που θρέφεις τα πάντα.

[2] . Ηρόδοτος VII, 58, 108 και 127 αντιστοίχως. Η μετάφραση είναι του Αγγελου Βλάχου.

[3] . Το σχετικό εδάφιο το παίρνω από το βιβλίο του Μενελάου Ζώτου "Το δημοτικό τραγούδι της Β. Ηπείρου" Ιωάννινα 1978, σελ. 24-25.

4. Μυθολογία Κακριδή. Τ. 3ος, σελ. 294 κεξ.

5. Στράβων "Γεωγραφικά" 471, 17.

6. Ερας Λ. Βρανούση "Κομισκόρτης ο εξ Αρβάνων", Ιωάννινα 1962 (Εκδ. Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών).

BELLE VUE
Patisserie - Confiserie
ΟΤΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΣΤΑ ΓΛΥΚΑ
Διεύθ. Αγ. Σοφίας 113 - Ανω Νέα Σμύρνη

Δικά μας...

Η Ενωση Κωνσταντινουπολιτών, σύμφωνα με πρόσκληση που μας έστειλε "οργανώνει πανηγυρικήν Εσπερίδα *αποδοχής χρέους* και αποτίσεως τιμής και σεβασμού" προς τον γνωστόν συμπολίτη μας κύριον Ορέστη Λουρίδη.

Αξιος και αγαπητός, όπως οι φίλοι του ομολογούν, ο κ. καθηγητής. Ομως απ' ότι γνωρίζουμε, οι Κωνσταντινουπολίτες τον έχουν ήδη τιμήσει, και μάλιστα πρόσφατα. Πολύ φοβόμαστε ότι οι υπερβολές, συνήθως φέρουν αντίθετα από τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα, χώρια που υπάρχει και η πιθανότητα να προσκρούσουν στη σεμνότητα και τη μετριοφροσύνη που συνήθως χαρακτηρίζουν τους μεγάλους άνδρες.

Εκείνο όμως το οποίο μας ξένισε ιδιαίτερα, είναι η έκφραση "αποδοχή χρέους" που χρησιμοποιεί ο συντάκτης -όποιος κι αν είναι- της προσκλήσεως που έστειλε το σωματείο. Περί ποίου χρέους ο λόγος; Τι του χρωστά η Ενωση Κωνσταντινουπολιτών, ώστε για πρώτη φορά να χρησιμοποιεί την εν λόγω έκφραση;

Και μια κι ο λόγος περί "χρέους", επειδή πιστεύουμε πως όντως υπάρχουν χρέη π.χ. προς τους αείμνηστους Κωνσταντίνο Κατραπάνη, Πιελόπουλο κ.α. θα γίνει και αυτών η "αποδοχή";

Και κάτι άλλο που αφορά όλα γενικά τα Κωνσταντινουπολίτικα σωματεία: Καλές οι "Πανηγυρικές Εσπερίδες" και τα λοιπά πανηγύρια, όμως υπάρχει ένα "χρέος" που όλοι έχουμε απέναντι στην Πολίτικη Ρωμιοσύνη και αυτών που σήμερα την απαρτίζουν. Αυτού η "αποδοχή" -με πράξεις και όχι με λόγια- πότε θα γίνει;

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ προγραμμάτισε μια σειρά εκδηλώσεων, για να τιμήσει πρόσωπα που, αυτός θεωρεί, ότι είναι άξια να τιμηθούν. Σε τέτοιες περιπτώσεις τα κριτήρια θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα αυστηρά και να συμβαδίζουν με "το κοινό περί δικαίου αίσθημα", ώστε και ο τιμώμενος να ξέρει ότι πρόκειται για πραγματική διάκριση και όχι για πράξη συρμού.

Οταν ένα "έπαθλο" το απονέμεις πληθωριστικά, μπορεί να φθάσεις στο σημείο, τους πραγματικά άξιους, αντί να τους τιμήσεις να τους προσβάλεις.

"Κολιός και κολιός κι από το ίδιο βαρέλι" που λέει και ο λαός μας ή "φίλος όλων, φίλος κανενός" εάν θέλετε...

Ο Α.Ο. ΤΑΤΑΥΛΑ με μια ευρύτερη συγκέντρωση των μελών του συζήτησε το θέμα της ένωσης, στα πλαίσια του "Βυζαντινού Κέντρου" με τον αδελφό σύλλογο του ΠΕΡΑ. Αποτέλεσμα, να ληφθεί απόφαση για την συγκρότηση μιας επιτροπής από άτομα εγνωσμένων ικανοτήτων, τα οποία έχουν υπηρετήσει το σωματείο και γνωρίζουν την ιστορία του εδώ και στην Πόλη, ώστε να αρχίσουν οι επαφές με την αντίστοιχη επιτροπή του Α.Σ.ΠΕΡΑ, η οποία έχει ήδη συσταθεί και αναμένει την ομόλογή της.

Οπως έγραψε και παλαιότερα η στήλη «*οι οποίες θέσεις πρέπει να εκφρασθούν με θάρρος ... και να μην ... παραπεμφθεί το θέμα στις "αθηναϊκές καλένδες"*».

Η -αναμενόμενη- δικαίωση του εκδότη μας στο Εφετείο

Την Παρασκευή 2 Οκτωβρίου τ.ε., ενώπιον του Δ' Τριμελούς Εφετείου Αθηνών, παίχθηκε η τελευταία (;) πράξη του δικαστικού αγώνα μεταξύ του εκδότη της εφημερίδας μας, δημοσιογράφου Μιχάλη Βασιλειάδη και του εκδότη του εντύπου "Κωνσταντινούπολις" Ανδρέα Λαμπίκη. Τη μέρα αυτή επρόκειτο να δικαστεί η έφεση σε καταδικαστική απόφαση, που άσκησε ο εκδότης μας.

Τούτη τη φορά, ο κ. Μιχάλης Βασιλειάδης, κατέφθασε στο Εφετείο καλά προετοιμασμένος με ογκώδη φάκελο υπό μάλης, ο οποίος περιείχε -με την κατάλληλη χαρτοσήμανση και επικύρωση τούτη τη φορά- όλα τα έγγραφα τα οποία αποδεικνύουν το πότε και σε ποια ηλικία αποφοίτησε ο Ανδρέας Λαμπίκης από την Αστική Σχολή (Δημοτικό) των ουνιτών "Οδηγήτρια" (Το Σεπτέμβριο του 1936, ως μετεξεταστέος στα Γαλλικά, σε ηλικία 18 ετών) καθώς και εάν πράγματι αποφοίτησε από "γαλλικό κολλέγιο"!!! (Γράφτηκε στη γαλλική σχολή Saint Josef το Σεπτέμβριο του 1936. Τον δέχθηκαν στην 5η (!) τάξη και το εγκατέλειψε στις 15.3.1937, πριν δηλαδή καν συμπληρωθεί το σχολικό έτος). Δεν χρειάστηκε όμως ούτε καν να συζητηθεί η έφεση. Ο Ανδρέας Λαμπίκης, αφού πλήρωσε όλα τα έξοδα, απέσυρε τη μήνυσή του. Κατόπιν τούτου, απέσυρε και ο εκδότης μας τη μήνυση, βάση της οποίας ο Ανδρέας Λαμπίκης είχε καταδικαστεί και η έφεσή του θα δικαζόταν το 2000. Εθεσε όμως όρο, ο κατηγορούμενος να πληρώσει και αυτά τα έξοδα, για να μην υπάρξει αργότερα ουδεμία αμφιβολία, παρεξήγηση ή αμφισβήτηση ως προς το ποια πλευρά βαρύνεται ολοκληρωτικά από την ευθύνη... Ετσι και έγινε.

Θύμα της αμετροέπιας των ΜΜΕ ο συμπολίτης μας Στρατής Ταρίνας

Η γνωστή αμετροέπια και το πάθος του εντυπωσιασμού που διακρίνει κυρίως τους ρεπόρτερ των τηλεοπτικών καναλιών είχε τούτη τη φορά θύμα συμπολίτη μας.

Ο κ. Στρατής Ταρίνας, γνωστός επιχειρηματίας και κοινοτικός παράγων δραστηριοποιημένος στη διοίκηση διαφόρων σωματείων και εφορειών, εδώ και στην Πόλη, βρέθηκε κατηγορούμενος καθ' ότι διέπραξε το ...ασυγχώρητο έγκλημα, να μην έχει δηλώσει νομοτύπως κάποια συλλογή του. Το γεγονός αυτό παρουσιάστηκε από τα ΜΜΕ με τρόπο απαράδεκτο και ο ίδιος -προτού καν παραπεμφθεί σε ανακριτή και εισαγγελέα- χαρακτηρίστηκε το ολιγότερο ως αρχαιοκάπηλος!

Δεν γνωρίζουμε τις συμβατικές υποχρεώσεις του κάθε συλλέκτη και πως χαρακτηρίζει ο νόμος παρόμοια γεγονότα. Γι αυτό άλλωστε θα αποφανθεί η δικαιοσύνη. Εκείνο όμως που γνωρίζουμε καλά είναι ότι ο συγκεκριμένος συμπολίτης μας ουδέποτε εμπορεύθηκε τα αντικείμενα της συλλογής του και ουδέποτε ωφελήθηκε οικονομικά από αυτά. Αντίθετα, το αρχείο του -που άλλωστε δεν απέκρυψε ποτέ και από κανέναν την ύπαρξή του- αρχειοθετημένο και ταξινομημένο κατάλληλα από τον ίδιο με κόπους δεκαετιών, ήταν πάντοτε στη διάθεση του κάθε σοβαρού μελετητή.

Η "Ε" έκανε επανειλημμένα χρήση του αρχείου αυτού, με τελευταία την έρευνα για τα γεγονότα του Σεπτεμβρίου του '55 (Δες "Ε", τεύχος 90).

Πιστεύουμε πως η δικαιοσύνη θα φροντίσει να λάμψει η αλήθεια και θα αξιολογήσει σωστά τις πράξεις και τις προθέσεις του κ. Ταρίνα, ο οποίος σε καμιά περίπτωση δεν θα μπορούσε να κατηγορηθεί ως παραβάτης του νόμου από πρόθεση.

"Ελληνομνήμων", ένα επιστημονικό πρόγραμμα που διευθύνει ο Πολίτης καθ. Κώστας Γαβρόγλου

Μία μοναδική ψηφιακή βιβλιοθήκη των Φιλοσοφικών και Επιστημονικών Ελληνικών βιβλίων και χειρογράφων του 17ου και 18ου αιώνα

Η δυναμική πρόκληση των νέων τεχνολογιών και η δημιουργική αξιοποίησή τους στόν κόσμο της Εκπαίδευσης, ιδιαίτερα στον ευαίσθητο χώρο των Βιβλιοθηκών, ήταν το θέμα της εκδήλωσης του Eurobank Forum που οργανώθηκε (Πέμπτη 24 Σεπτεμβρίου) στο Μέγαρο ΠΑΛΛΑΣ ΑΘΗΝΑ, κέντρο του Ομίλου Λάτση στην Ελλάδα, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Αθηνών και με τη χορηγία της EFG Eurobank.

Την εκδήλωση προλόγισε ο Υπουργός Παιδείας κ. Γεράσιμος Αρσένης, σηματοδοτώντας έτσι το ενδιαφέρον της Πολιτείας για ένα μείζον θέμα Παιδείας και Πολιτισμού στις μέρες μας.

Επίσημος προσκεκλημένος του Eurobank Forum ο Dr. J.M. Ashworth, πρόεδρος της Βρετανικής Βιβλιοθήκης, ενός από τα εγκυρότερα πνευματικά ιδρύματα του κόσμου, που ανέπτυξε, παρουσία πολυπληθούς ακροατηρίου, το θέμα "Νέες Τεχνολογίες - Νέες Βιβλιοθήκες" καταθέτοντας, τόσο τη μεγάλη εμπειρία του στο ζήτημα αυτό, όσο και τις σκέψεις του και προτεινόμενες λύσεις για την ορθή χρήση της ψηφιακής τεχνολογίας στις βιβλιοθήκες του μέλλοντος.

Το πρόγραμμα παρουσίασε ο επιστημονικός του υπεύθυνος και καθηγητής του Τμήματος Μεθοδολογίας, Ιστορίας και Θεωρίας της Επιστήμης του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Κώστας Γαβρόγλου, ο οποίος τυγχάνει και συμπολίτης μας.

Ο κ. Γαβρόγλου, τόνισε στην ομιλία του μεταξύ των άλλων "ότι αυτοί οι δύο αιώνες είναι η σημαντικότερη περίοδος για τη μεταφορά των επιστημονικών και φιλοσοφικών ιδεών στον ευρύτερο Ελλαδικό χώρο. Η ολοκληρωμένη συγκέντρωση αυτών των έργων και η διασφάλιση της εύκολης προσπέλασης, θα συμβάλλει αποφασιστικά στην αναβάθμιση των ιστορικών σπουδών και στη τεκμηριωμένη αναδίφηση του φιλοσοφικού και επιστημονικού λόγου του παρελθόντος".

Το πρόγραμμα ξεκίνησε πριν από τρία χρόνια την καταγραφή, ταξινόμηση και αρχειοθέτηση υλικού, από βιβλία και χειρόγραφα του 17ου και 18ου αιώνα, διασκορπισμένα σε όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα στις βιβλιοθήκες, σε επιστημονικά, εκπαιδευτικά, αλλά και θρησκευτικά κέντρα των βαλκανικών χωρών.

Τα βιβλία προέρχονται από τα περίφημα τυπογραφεία της Βιέννης, της Βενετίας, της Κωνσταντινούπολης, της Λειψίας και του Παρισιού, σε μια εκδοτική παραγωγή που αριθμεί περισσότερους από 200 τόμους, και περισσότερες από 50.000 σελίδες. Τα χειρόγραφα έργα, μοναδικό υλικό ανεκτίμητης αξίας, πρωτότυπα ή αντίγραφα ξεπερνούν τις 500.000 σελίδες.

Η ολοκλήρωση του προγράμματος θα απαιτήσει άλλα πέντε χρόνια δουλειάς, καθώς μέχρι τώρα έχει ολοκληρωθεί ο εντοπισμός, η φωτογράφηση και η ψηφιοποίηση των βιβλίων, συνθέτοντας έτσι μια πληρέστερη εικόνα για μια από τις πιο ενδιαφέρουσες περιόδους της ελληνικής Ιστορίας. Στη δεύτερη φάση ακολουθεί η φωτογράφηση και ψηφιοποίηση των σπάνιων χειρογράφων της ίδιας περιόδου.

Η βιβλιοθήκη αυτή είναι μοναδική στο είδος της γιατί αποτελεί το πρώτο ολοκληρωμένο εγχείρημα μικροφωτογράφησης, ψηφιοποίησης και ηλεκτρονικής ταξινόμησης ενός τόσο σπάνιου και τόσο εκτεταμένου γεωγραφικά διεσπαρμένου υλικού. Το αποτέλεσμα αυτού του πρωτοπόρου έργου είναι ένα μοναδικό μέσο εκπαίδευσης και έρευνας και μαζί μία από τις σημαντικότερες ψηφιακές βιβλιοθήκες στον κόσμο.

Η κυκλοφορία των πρώτων CD-ROM από το Παν/μιο Αθηνών άρχισε με την επίσημη παρουσίαση του "Ελληνομνήμων" στο Eurobank Forum.

Περιλαμβάνουν πλήρεις και αποκατεστημένες αναπαραγωγές εντύπων βιβλίων, με ένα σύνολο ιστορικών και βιογραφικών πληροφοριών για τους συγγραφείς και τα έργα της περιόδου από το 1600 μέχρι το 1821.

Με την ευκαιρία της επίσημης παρουσιάσεως του "ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ" η EFG Eurobank ετοίμασε και πρόσφερε στους καλεσμένους του Forum ένα CD-ROM, που περιέχει αποσπάσματα από το υλικό του "ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ" σε ψηφιακή μορφή και περιλαμβάνει υλικό με τη βιογραφία και τα έργα του Ρήγα Βελεστινλή "Φυσικής Απάνθισμα" (Βιέννη 1790), τη "Χάρτα της Ελλάδος" (Βιέννη 1797) και "Επιπεδογραφία της Κωνσταντινουπόλεως" (Βιέννη 1796), συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στις εκδηλώσεις που γίνονται με αφορμή τα 200 χρόνια από τον θάνατο του Ρήγα.

Το WEB SITE της βιβλιοθήκης Ελληνομνήμων βρίσκεται στο Ιντερνετ, στη διεύθυνση www.space.noa.gr/hellinomnimon.

Στο Ξερό

- Σοφίαν Σολομώντος ζήλεψαν οι καθ' ημάς Αρχιερείς.

- Κι αντί να μπλέξουν με τίποτα Κακλαμάνηδες και Γιαννόπουλους,

(- αμ τον Πάγκαλο, που έχει και βαρύ χέρι, που τον βάζεις;)

- ανακάλυψαν "το αυγό του Κολόμβου":

- Παρέκαμψαν το "*Σώσον Κύριε*", με τα ""*βασιλεύσι*" και "*ευσεβέσι*" του,

- και το αντικαταστήσανε με το "*εν Ιορδάνη...*"!

- Βαφτίζω και μυρώνω δηλαδή...

- έστω και στον Ιορδάνη ποταμό,

- κι άρα... σωθεί ή δεν σωθεί (ο φουκαράς) ο λαός.

- Χώρια που 'μεινε και "η κληρονομία του" δίχως ευλογίες...

- Τώρα, τι τους έπιασε τους πασόκους και μπερδεύουν ή ταυτίζουν, το "*νίκας τοις βασιλεύσι*" με τον "τέως"...; Δεν το κατάλαβα.

- Κάποιος μάλιστα, -του "γνήσιου παλαιού Πασόκ" όπως έλεγε- πετάχτηκε μόλις άκουσε το "βασιλεύσι"

- και διαμαρτυρόμενος, εκέκραξε:

- Τοις ευσεβεύσι, τοις ευσεβεύσι...

- Ο ευσεβεύς... του ευσεβέως δηλαδή· και γέλασε ο κάθε πικραμένος...

- Τώρα, γιατί τους ενοχλεί ειδικά αυτό το τροπάριο, ενώ δεν λένε τίποτα για τα υπόλοιπα...;

- "*Πρόεδρε ουράνιε παράκλητε...* " π.χ.

- ή "*μνήσθητί μου Κύριε, όταν έλθεις εν τη ...Προεδρία σου*".

- Και η "*βασιλεία των ουρανών*" να γίνει "*Προεδρία*" απ' εδώ και μπρος...

(- Που είστε Κύριε Πρόεδρε, αλησμόνητε;)

- Πάντως, ως Εθνος Ανάδελφον, είμαστε τυχεροί...

- Τι θα κάναμε τα χρόνια της σκλαβιάς, εάν οι Τούρκοι είχαν σκαρφιστεί να λέμε:

- "*Νίκας τοις Σουλτάνοις κατά Ελλήνων δωρούμενος*";

- ή και "τοις Σουλτανεύσι",

- καθ' ότι οι Τούρκοι δικαιούνται να ξέρουν, κατά τι λιγότερο από τους νεοέλληνες, τη γλώσσα μας...

....

- Μ' αυτά και μ' αυτά, θυμήθηκα τη θητεία μου στο αναλόγιο, στον "Ιερό Ναό Αγίου Κωνσταντίνου Σταυροδρομίου".

- Είχαμε ...διασκευάσει το τροπάριο και το λέγαμε με το δικό μας τρόπο:

- *Σώσον Κύριε τα σταφύλια,*
- *και ευλόγησον τα ροδάκινα,*
- *νίκας τα πορτοκάλια,*
- *κατά βαρβάρων τα κάστανα,*
- *και το σον τα μήλα,*
- *δια του σταυρού σου τα πετροκύδωνααα.*

- Και μας έστηνε στο κυνήγι ο δάσκαλός μας, ο Αρχων Δομέστικος...

- Που νάξερε πως τη"διασκευή" θα την έκαναν κάποτε οι ίδιοι οι "Σεβασμιότατοι"...

Το Χαμένο Καράβι

Το κείμενο που δημοσιεύουμε παρακάτω είναι από τη γνωστή έρευνα του Γιάννη Β. Ιωαννίδη, τα αποτελέσματα της οποίας δημιούργησαν τη σειρά "Ελληνες και Ξένοι Κατάσκοποι στην Ελλάδα" και δημοσιεύθηκε στον τύπο της εποχής. Η σειρά βασίστηκε σε ντοκουμέντα και στη μελέτη επίσημων κρατικών αρχείων.

«Το Χαμένο Καράβι» αναφέρεται στον υπολοχαγό Απόστολο Μήλλα και το "Ευαγγελίστρια", το καράβι με το οποίο χάθηκαν τόσα παληκάρια από την Πόλη. Παληκάρια που είχαν περάσει εθελοντικά στην Ελλάδα για να πολεμήσουν. Πολλοί από αυτούς είχαν είδη υπηρετήσει στον τουρκικό στρατό, όμως δεν δίστασαν να καταταγούν.

Κάποιοι άλλοι, προτίμησαν να "υπηρετήσουν" στα γνωστά "ταβάν ταμπουρού", να κρυφτούν δηλαδή στις σοφίτες, όταν οι πραγματικοί πατριώτες δήλωναν εθελοντές. Ορισμένοι μάλιστα, αργότερα, "το παίξανε" και ήρωες, για να επαληθευθεί η ρήση του Γκαίτε "Η αμαρτία γράφει ιστορία. Η αρετή σιωπά".

Στα μέσα του 1942, πολλές μυστικές συμμαχικές οργανώσεις που δρούσαν τότε στην Ελλάδα, έλαβαν απανωτά τηλεγραφήματα από το στρατηγείο της Μ. Ανατολής, που έδιναν εντολή σ' όλους τους πράκτορές τους να εξακριβώσουν τί απέγινε το πετρελαιοκίνητο "Ευαγγελίστρια" νηολογίου Πειραιώς 384. Το καραβάκι αυτό, που ήταν ιδιοκτησία των Ι. Γκόβερη και Σ. Κοστάλα, είχε ξεκινήσει από τον Πειραιά στις 4 Ιουλίου1941, με προορισμό την Κωνσταντινούπολη. Τίποτε άλλο δεν έλεγαν τα τηλεγραφήματα του Καΐρου. Αλλ' όπως φαίνεται το στρατηγείο ενδιαφερόταν ιδιαιτέρως για την υπόθεση αυτή και οι οργανώσεις έπεσαν με τα μούτρα για να εκτελέσουν την εντολή του.

Υπολοχαγός Απόστολος Ηρακλέους Μήλλας. Το πηλίκειο που φοράει βρέθηκε αργότερα στην ερημική ακτή.

Φυσικά μια τέτοια εξακρίβωση δεν ήταν εύκολη δουλειά την εποχή εκείνη, που κυριαρχούσαν οι Γερμανοϊταλοί μέσα σε κάθε ελληνική υπηρεσία. Το Λιμεναρχείο Πειραιώς, μ' όλο που εξακολουθούσε ακόμη να διατηρεί τους υπαλλήλους του, παρακολουθούνταν άγρυπνα από τη Γκεστάπο, που είχε σκορπίσει παντού τους πράκτορές της. Γιατί είναι γνωστό πως οι Ελληνες αξιωματικοί που το διεύθυναν, βοηθούσαν με φανερό κίνδυνο της ζωής τους όλους εκείνους που ήθελαν να δραπετέψουν για την Αίγυπτο. Ψεύτικα πιστοποιητικά εκδίδονταν συχνά και καΐκια διαθέτονταν για τους ανθρώπους αυτούς, που ήθελαν να πάνε να συνεχίσουν τον πόλεμο στις φιλόξενες χώρες της Ανατολής.

Ανάμεσα στις οργανώσεις, που έλαβαν εντολή για την εξακρίβωση, ήταν και η "Ελληνική Υπηρεσία Πληροφοριών". Η ΕΥΠ διατηρούσε στον Πειραιά ένα κλιμάκιο γενικών ναυτικών πληροφοριών, που, εξαρτώμενο από τον προϊστάμενο της "Ομάδας τεχνικών μέσων της αεροπορίας" της οργανώσεως, επισμηναγό τότε Κωνσταντίνο Γερανόπουλο, είχε επικεφαλής το Λευτέρη Σιδηρουργό, που δούλευε στον Πειραιά. Το κατάστημά του, στην οδό Φίλωνος 72, πουλούσε ναυτικά είδη και όπως ήταν φυσικό, εκεί μέσα συγκεντρώνονταν λογιών λογιών θαλασσινοί, για ν' αγοράσουν τα σύνεργά τους. Οι άνθρωποι αυτοί που ταξίδευαν μέρα και νύχτα στις ελληνικές θάλασσες, με τον διαρκή κίνδυνο των υποβρυχίων και των βομβαρδισμών, ήξεραν να δώσουν τις πιο περίεργες πληροφορίες από τα διάφορα λιμάνια που προσέγγιζαν με τα μικρά τους πλεούμενα.

Τις γνωριμίες τους αυτές με τους θαλασσινούς, ο Λευτέρης Σιδηρουργός, τις εκμεταλλευόταν με τον καλύτερο τρόπο. Δεν περιοριζόταν λοιπόν μόνο στο εμπορικό μέρος της δουλειάς του, αλλά τους προσκαλούσε και για "κανένα ποτηράκι", πράγμα που οι αγαθοί ναυτικοί δεν το αρνιόντουσαν ποτέ. Ετσι, από λόγο σε λόγο, ο νεαρός Ελληνας πατριώτης κατόρθωνε ν' αποσπά σημαντικές πληροφορίες για τις κινήσεις των Γερμανοϊταλών, απ' όλα σχεδόν τα παράλια της Ελλάδος. Με τον τρόπο αυτό, το κλιμάκιο του Πειραιά πρόσφερε σημαντικές υπηρεσίες στο συμμαχικό αγώνα. Από τη στιγμή ωστόσο που ο Σιδηρουργός έλαβε εντολή να εξακριβώσει για το "Ευαγγελίστρια", άρχισε το ψάχνισμα όλων εκείνων που μπαινόβγαιναν απ' το μαγαζί του. Ηταν όμως περίεργο. Κανείς δεν μπορούσε ή δεν ήθελε να του πει το παραμικρό. Ολοι ανεξαιρέτως προσποιούνταν άγνοια και ανασήκωναν τους ώμους αδιάφορα.

- Για το "Ευαγγελίστρια" του Γκόβερη μας ρωτάς; έλεγαν. Και πού ξέρουμε εμείς να σου πούμε; Ηταν ένα όμορφο καραβάκι, που καθώς μάθαμε, έφυγε για την Πόλη...

- Τί επιβάτες είχε; ξαναρωτούσε ο Σιδηρουργός. Ποιό ήταν το πληρωμά του;

Αλλά στις ερωτήσεις αυτές, κανείς δεν του έδινε απόκριση. Η σιωπή αυτών των ναυτικών έβαζε σε χίλιες δυο σκέψεις το Σιδηρουργό. Ηξεραν άραγε τι είχε απογίνει το πετρελαιοκίνητο ή δεν ήξεραν; Οπως κι αν είχε όμως το ζήτημα, ήταν αποφασισμένος να μάθει τα πάντα. Και ως ένα σημείο κατόρθωσε να μάθει, έπειτα από πολλούς κόπους και κινδύνους. Αυτός που του έδωσε τις πληροφορίες, ήταν ένας ανώτερος υπάλληλος του Λιμεναρχείου. Και να τι εξακριβώθηκε: Το "Ευαγγελίστρια" -όπως αναφέραμε και πιο πάνω- είχε φύγει από τον Πειραιά στις 4 Ιουλίου 1941, για την Κωνσταντινούπολη.

Το ταξίδι αυτό αποσκοπούσε τη μεταφορά εβδομήντα οκτώ εφέδρων διαφόρων κλάσεων και βαθμών, που είχαν έρθει στην Ελλάδα για να ντυθούν το τιμημένο χακί,

Την τιμητική πλακέτα που απενεμήθη στον Απόστολο Ηρακλέους Μήλλα, κατά τη διάρκεια της τελετής για τους κωνσταντινουπολίτες ήρωες πολεμιστές του '40 που διοργάνωσε φέτος το Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθέντων εκ Τουρκίας, παρέλαβε ο Ηρακλής Μήλλας, ενώ η κόρη του Απόστολου, Ρέα, που παραμένει εγκατεστημένη στην Πόλη, δεν μπόρεσε να παρευρεθεί. Δίπλα στον Ηρακλή η σύζυγος του Εύη Μήλλα, η οποία παρέλαβε την πλακέτα του πατέρα της Μιχάλη Γούτα, επίσης εθελοντή και ήρωα του πολέμου.

όταν οι φασίστες μάς κήρυξαν τον πόλεμο. Ωστόσο, μόλις κατέρρευσε το μέτωπο, όπως οι περισσότεροι στρατιώτες μας, που δεν είχαν τα σπίτια τους κοντά, έτσι κι αυτοί συγκεντρώθηκαν στην Αθήνα, άστεγοι, πεινασμένοι και άρρωστοι. Πολλοί ψωμοζητούσαν. Κι άλλοι κοιμόντουσαν μέσα στα χαντάκια των δρόμων, όπως και τόσοι άλλοι που βρέθηκαν ξεσπιτωμένοι από τις επιτάξεις και τις καταστροφές, που έσπειρε παντού ο εχθρός. Ηταν η πιο σκοτεινή, η πιο μαύρη εποχή που περνούσε ο τόπος μας. Γι αυτό κι οι νεαροί Κωνσταντινουπολίτες, δεν παραπονιόντουσαν. Μήπως δεν έβλεπαν τι γινόταν γύρω τους; Το φάσμα της πείνας και του θανάτου, ήταν ζωγραφισμένο σε όλων τα πρόσωπα. Σε ποιόν ν' απευθυνθούν, σε ποιόν να μιλήσουν;

Ενα πρωί όμως, ο έφεδρος υπολοχαγός Απόστολος Η. Μήλλας -που ο πατέρας του είχε εγκατασταθεί από αρκετά χρόνια στην Αθήνα και κατοικούσε στην οδό Δωδεκανήσου 25, στη Νέα Σμύρνη- πληροφορήθηκε ότι το πετρελαιοκίνητο "Ευαγγελίστρια" θα έφευγε τις μέρες εκείνες για την Πόλη, με άδεια των Γερμανών, για να φέρει από κει ψάρια για λογαριασμό του γερμανικού στρατού. Η πληροφορία αυτήν τον χαροποίησε. Αν βρισκόταν κάποιος να τους πληρώσει το ναύλο, θα μπορούσαν να ξαναγυρίσουν στην Κωνσταντινούπολη.

Ο νεαρός αξιωματικός είπε τη σκέψη του στόν πατέρα του.

- Είμαι σύμφωνος, παιδί μου, τού αποκρίθηκε εκείνος. Αν τα καταφέρετε, καλύτερα να γυρίσετε στην Πόλη. Εδώ όχι μονάχα εσείς, αλλά και μεις θα πεθάνουμε από την πείνα. Εκτός που αυτοί οι Γερμανοϊταλοί άρχισαν ήδη τα τρομοκρατικά τους μέτρα. Εκτελούν, βασανίζουν, καίνε και καταστρέφουν. Αν μπορούσα, θάφευγα κι εγώ...

Ο Απόστολος Μήλλας δεν ήθελε δεύτερη συμβουλή. Χωρίς να χάνει καιρό, συγκέντρωσε τους συναδέλφους του και μια και δυο τράβηξαν -επικεφαλής μπήκε ο ίδιος μαζί με τον άλλον έφεδρο αξιωματικό Αλέκο Κ. Παπαδόπουλο- στο Υπουργείο Εθνικής Αμυνας. Εκεί απευθύνθηκαν σε κάποιον ανώτερο αξιωματικό, ο οποίος τους παρουσίασε στον ίδιο τον Υπουργό. Ο τελευταίος τους άκουσε προσεχτικά κι όχι μονάχα δέχθηκε την πρότασή τους να πληρώσει δηλαδή το Υπουργείο το ναύλο τους, αλλά και μεσολάβησε για την έκδοση διαβατηρίων, πράγμα εξαιρετικά δύσκολο, αν όχι ακατόρθωτο, την εποχή εκείνη. Συγχρόνως το Υπουργείο έκανε και μια άλλη χειρονομία. Εφοδίασε το πετρελαιοκίνητο με άφθονα καύσιμα για όλο το ταξίδι.

Οι έφεδροι πετούσαν από τη χαρά τους. Επιτέλους τα βάσανά τους θα τελείωναν. Λυπόντουσαν βέβαια που άφηναν με τέτοιες συνθήκες την Ελλάδα, αλλά ο σκοπός τους δεν ήταν να πάνε στην Κωνσταντινούπολη και να μείνουν εκεί. Το πρόγραμμα των περισσοτέρων ήταν, να τραβήξουν για τη Μ. Ανατολή και να συνεχίσουν τον πόλεμο στο πλευρό του ελεύθερου Ελληνικού στρατού. Ετσι το "Ευαγγελίστρια" ξεκίνησε από τον Πειραιά με τους καλύτερους οιωνούς. Κυβερνήτης του ήταν ο Αντώνης Γκιουζέπες, μηχανικός του ο Γιάννης Σοφι νός και το υπόλοιπο πλήρωμα αποτελείτο από άλλους τέσσερις άντρες. Ο καιρός ήταν θαυμάσιος κι επειδή η κατάληψη της Κρήτης είχε συντελεστεί πριν αρκετές βδομάδες, οι επιχειρήσεις είχαν σταματήσει. Το Αιγαίο λαμποκοπούσε ήσυχο και γαλάζιο. Τίποτε δεν πρόδιδε ότι είχαμε πόλεμο και κατοχή.

Με τέτοιες συνθήκες, το μικρό και καλοτάξιδο εκείνο καραβάκι, έπρεπε να φθάσει γρήγορα στον προορισμό του. Αλλά δεν έφτασε ποτέ. Φυσικά οι έφεδροι που ταξί- σαν στην Πόλη, δεν είχαν ειδοποιήσει τις οικογένειές τους ότι σε λίγες μέρες θα βρισκόντουσαν κοντά τους επειδή, όπως είναι γνωστό δεν υπήρχε τρόπος να τους ειδοποιήσουν. Οι Γερμανοί δεν επέτρεπαν ούτε την αλληλογραφία, ούτε τα τηλεγραφήματα με το εξωτερικό. Ετσι οι συγγενείς των παλληκαριών, είχαν την εντύπωση ότι τα παιδιά τους εξακολουθούσαν να βρίσκονται στην Ελλάδα. Από την άλλη μεριά οι Γερμανοί της Αθήνας, όταν πέρασαν μερικές εβδομάδες χωρίς να βλέπουν να επιστρέφει το "Ευαγγελίστρια", αντί να δείξουν ενδιαφέρον για την εξαφάνισή του, άρχισαν να διαλαλούν ότι το πετρελαιοκίνητο είχε δραπετέψει για την Μ. Ανατολή. Εκαναν βέβαια κάποιες υποτυπώδεις αναζητήσεις, μα γρήγορα τις εγκατέλειψαν κι αυτές.

Μονάχα ο ιδιοκτήτης του καραβιού Ι. Γκόβερης ανησυχούσε. Κι όσο περνούσε ο καιρός χωρίς να φαίνεται πουθενά, τόσο και τον έζωναν τα φίδια. Ηταν αλήθεια άραγε πως είχε περάσει στη Μ. Ανατολή; Κι όμως είχε απόλυτη εμπιστοσύνη στον κυβερνήτη του, τον καπετάν Αντώνη Γκιουζέπε, όπως και στο υπόλοιπο προσωπικό. Μα τότε; Ο Γκόβερης κατάλαβε πως δεν έπρεπε ν' αφήσει έτσι την υπόθεση. Μια φορά οι Γερμανοί δεν ήταν διατεθιμένοι να του πληρώσουν την απώλεια του καραβιού. Για ποιό λόγο άλλωστε, αφού δεν ήταν αυτοί οι υπεύθυνοι για την εξαφάνισή του; Αλλοι έπρεπε να πληρώσουν. Παρουσιάστηκε λοιπόν στο Λιμεναρχείο Πειραιώς και ανέφερε τα καθέκαστα ώστε να έχει μελλοντικά τουλάχιστον

Επάνω: Ο Δημήτρης Ανάπας στη Μέση Ανατολή (22.8.43). Κάτω: Στο Σύνταγμα μετά την Απελευθέρωση. (1.1.46)

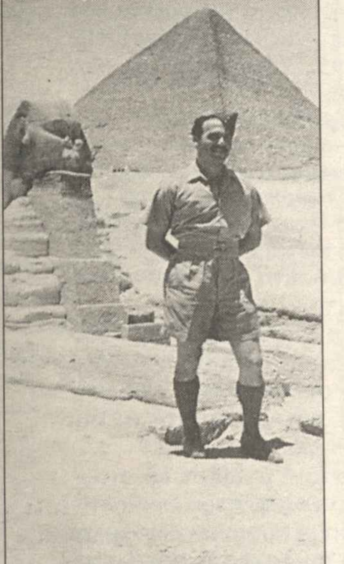

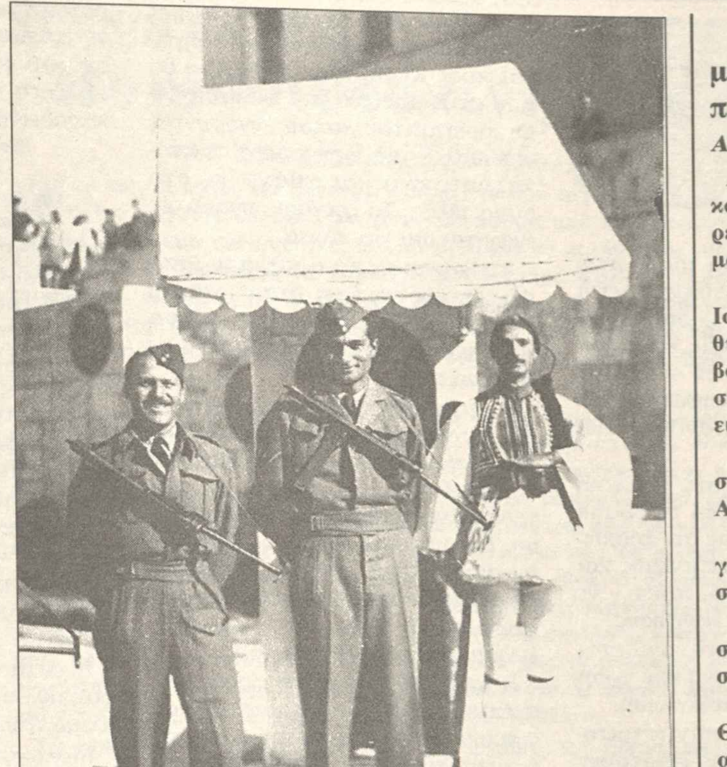

Ο Μιχάλης Γούτας, αφού -κι αυτός- υπηρέτησε τη θητεία του στην Τουρκία, όταν άκουσε τη φωνή της Πατρίδας να τον καλεί, έφυγε εθελοντής για να πολεμήσει στη Μέση Ανατολή.

Επάνω: Στην Αίγυπτο. Δεξιά: Μπροστά στον Μνημείο του Αγνωστου Στρατιώτη στο Σύνταγμα. Πίσω από τη φωτογραφία γράφει: *"Σε θύμησι του ανδρούλη σου κατά την εις Αθήνας άφιξιν και παρέλασιν της Ελλ. Βασ. Αεροπορίας."*

Με αγάπη πολύ
Μιχάλης Γούτας

δικαιώματα αποζημίωσης. Γιατί όχι; Ποιός μπορούσε να πει τώρα, πώς θα διαμορφώνονταν μετά τον πόλεμο η κατάσταση στην Ελλάδα;

Αυτές περίπου ήταν οι πληροφορίες που είχε συγκεντρώσει ο Λευτέρης Σιδηρουργός, για το πετρελαιοκίνητο "Ευαγγελίστρια", που τόσο ενδιαφερόταν για την τύχη του το στρατηγείο. Ολ' αυτά όμως δεν έλυναν το μυστήριο που περιέβαλε την εξαφάνισή του, πράγμα που ανάγκασε την ΕΥΠ να εξακολουθήσει τις έρευνές της. Μάταιος κόπος. Κανείς δεν ήταν σε θέση να δώσει μια θετική πληροφορία. Ετσι ο καιρός άρχισε να περνά, χωρίς καμιάν ελπίδα να ξαναβρεθούν τα ίχνη του χαμένου καραβιού.

Γιατί όμως το στρατηγείο ενδιαφερόταν με τόση επιμονή να μάθει τί απέγινε το πετρελαιοκίνητο; Τα πράγματα μαθεύτηκαν αργότερα, μετά την απελευθέρωση. Οταν άρχισε η μεγάλη πείνα του 1941-42, οι γονείς των εφέδρων άρχισαν ν' ανησυχούν για τα παιδιά τους. Τα μηνύματα που έφταναν από την Ελλάδα ήταν μαύρα και σκοτεινά. Ο πληθυσμός λιμοκτονούσε, οι άνθρωποι πέθαιναν στους δρόμους, τα νεκροταφεία γέμιζαν. Τί γίνονταν άραγε τα παλληκάρια τους; Αφού υπήρχε τρόπος να τους βοηθήσουν, γιατί καθόντουσαν με σταυρωμένα τα χέρια; Το αλησμόνητο "Κουρτουλούς", πηγαινοερχόταν αδιάκοπα από την Ελλάδα. Μ' αυτό θα μπορούσαν να τους στείλουν, όσα δέματα ήθελαν. Φτάνει να μάθαιναν πού ακριβώς βρίσκονταν, επειδή δεν ήξεραν ούτε τις διευθύνσεις τους, ούτε τον τόπο της διαμονής τους. Τους είχαν χαμένους.

Σκέφτηκαν τότε ν' απευθυνθούν στον Δ. Ε. Σταυρό. Αυτός ασφαλώς θα έκανε το παν για να τους ανακαλύψει. Πραγματικά η ανθρωπιστική αυτή οργάνωση, ζήτησε αμέσως πληροφορίες από την κυβέρνηση Τσολάκογλου, σχετικά με το ζήτημα αυτό. Το Υπ. Εθνικής Αμυνας, που ερωτήθηκε, απάντησε ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει πλέον κανείς Κωνσταντινουπολίτης έφεδρος «μετά την αναχώρησιν των 78 με το Π)Κ "Ευαγγελίστρια", το οποίον είχε ειδικώς ναυλωθεί και ανεχώρησε εις τας 4 Ιουλίου 1941 δια Κων/πολιν». Το χτύπημα ήταν βαρύ. Οι συγγενείς των εφέδρων δεν μπορούσαν να καταλάβουν πως είχαν "αναχωρήσει" τα παιδιά τους, αφού κανένα δεν είχε φτάσει στην Πόλη έπειτα από τόσον καιρό.

Τρελοί σχεδόν από ανησυχία, απευθύνθηκαν τότε στις λιμενικές αρχές της Κωνσταντινούπολης, μήπως κατορθώσουν να πληροφορηθούν απ' αυτές για την τύχη των δικών τους. Με τη σειρά τους οι Τούρκοι έκαναν ό,τι μπορούσαν για να ξεδιαλύνουν το μυστήριο της εξαφάνισης του "Ευαγγελίστρια". Ρώτησαν όλα τα λιμάνια τους -της ευρωπαϊκής και της μικρασιατικής Τουρκίας- μήπως για τον ένα ή τον άλλο λόγο είχε προσεγγίσει εκεί. Αλλά τίποτε. Ελληνικό πετρελαιοκίνητο προερχόμενο από τον Πειραιά και μέ τέτοιο όνομα δεν είχε φτάσει ποτέ στα νερά τους.

Οι Τούρκοι δεν ήξεραν πια πως να παρηγορήσουν αυτούς τους γονείς που αγωνιούσαν για την τύχη των παιδιών τους.

- Λυπούμαστε, τους είπαν, αλλά δεν κατορθώσαμε να μάθουμε το παραμικρό. Να έχουν ναυαγήσει και να πνίγηκαν, είναι μάλλον απίθανο. Ο καιρός ήταν θαυμάσιος τις μέρες εκείνες. Ας υποθέσουμε πάλι ότι τους τορπίλλισε κάποιο άγνωστο υποβρύχιο. Τί έγιναν τα πτώματά τους; Κάπου έπρεπε να τα ξεβράσει η θάλασσα, είτε στις δικές μας ακτές, είτε στις ελληνικές...

Με αναπτερωμένες κάπως τις ελπίδες τους, οι δυστυχισμένοι σκέφτηκαν να ρωτήσουν την ελληνική κυβέρνηση της Αιγύπτου, μήπως το "Ευαγγελίστρια" είχε διαφύγει προς τα εκεί, που ήταν και το πιθανότερο. Οι Ελληνες έκαναν το κόσμο άνω κάτω, ζήτησαν πληροφορίες απ' όλα τα ναυτικά τους κέντρα, μα κι εδώ η απάντηση στάθηκε αρνητική. Πουθενά δεν φάνηκε ένα τέτοιο σκάφος. Αγνωστο όμως για πιό λόγο, το συμμαχικό στρατηγείο ενδιαφέρθηκε ιδιαιτέρως για την υπόθεση αυτή κι άρχισε, όπως είπαμε πιο πάνω, να κατακλύζει τις μυστικές οργανώσεις του με απανωτά τηλεγραφήματα, για να εξακριβώσουν τις συνθήκες με τις οποίες χάθηκε το "Ευαγγελίστρια". Υποψιαζόταν άραγε ότι πίσω απ' όλη αυτή τη σκοτεινή ιστορία κρυβόταν κάτι άλλο; Μπορεί. Αυτό όμως, όπως και τόσα άλλα μυστικά της Μ. Ανατολής, δεν μαθεύτηκε ποτέ.

Ωστόσο, παρ' όλες τις δυσκολίες που συναντούσε στις έρευνές του ο Λευτέρης Σιδηρουργός, δεν απελπίστηκε. Συνέχισε τις αναζητήσεις του μ' ένα δεύτερο τώρα μέλος της ομάδας του, τον Τάσο Φασουλιώτη, υπάλληλο τότε του κινηματογράφου "Ηλύσια". Γρήγορα λοιπόν κατόρθωσαν να μάθουν ότι πριν από μερικούς μήνες, το Λιμεναρχείο Πειραιώς έλαβε αντίγραφο αναφοράς της Διοικήσεως Χωροφυλακής Κυκλάδων προς την Ανωτέρα Διοίκησι Χωροφυλακής Στερεάς Ελλάδος, το οποίον ανέφερε ότι στις 6 Ιουλίου 1941 -δυο μέρες μετά δηλαδή την αναχώρηση του "Ευαγγελίστρια"- σε κάποια ακτή της Τήνου εξεβράσθη πτώμα ανδρός, αγνώστου ταυτότητος.

Συγχρόνως έδινε και τα χαρακτηριστικά του με πολλές λεπτομέρειες.

Την ίδια μέρα -πρόσθετε η αναφορά- είχε εκβρασθεί στην ίδια περίπου περιφέρεια, δεύτερο πτώμα ανδρός, αγνώστου επίσης ταυτότητος, που είχε περασμένο στη μέση του σωσίβιο με τα στοιχεία "Κεφαλληνία Δ.Θ.Μ.". Με τον τρόπο αυτό βρέθηκαν από τις 6 ως τις 9 Ιουλίου, άλλα τρία πτώματα. Το τελευταίο μάλιστα από τα πτώματα αυτά έφερε στη μέση του σωσίβιο με το όνομα "Ευαγγελίστρια".

Επιτέλους, το Λιμεναρχείο Πειραιώς ανάπνευσε με ανακούφιση. Γιατί ήταν πια βέβαιο ότι βρισκόταν στα ίχνη της εξαφάνισης του μικρού πετρελαιοκίνητου του Γκόβερη. Αλλά και πάλι γελάστηκε. Ολα αυτά τα πτώματα προέρχονταν από άλλο ναυάγιο, πράγμα που ξαναμπέρδεψε την υπόθεση. Το μυστήριο έγινε τώρα ακόμη πιο σκοτεινό. Τί είχε απογίνει το καραβάκι με τους εφέδρους;

Φυσικά, σε όλο αυτό το διάστημα οι γονείς των παλληκαριών από την Πόλη, έκλαιγαν, αγωνιούσαν και υπέφεραν. Συγχρόνως ο Δ.Ε. Σταυρός, οι Τούρκοι και η Μ. Ανατολή, έστελναν αλλεπάλληλα μηνύματα όπου μπορούσαν, για να λάβουν μια τελική απάντηση. Ο κόπος τους όμως πήγαινε χαμένος. Κανένα φως από πουθενά...

Ετσι πέρασε πάλι αρκετός καιρός και η παράξενη αυτή υπόθεση θα ξεχνιόταν ασφαλώς μέσα στο σάλο εκείνο της κατοχής, αν ένα δεύτερο έγγραφο της Ανωτέρας Διοικήσεως Χωροφυλακής Κυκλάδων, προς το Λιμεναρχείο Πειραιώς -που έφτασε με μεγάλη καθυστέρηση- δεν ανέφερε την ανεύρεση ενός πτώματος, σε μια ερημική ακτή της Κύθνου. Το πτώμα ανεκαλύφθη τυχαία από έναν Ιταλό στρατιώτη και η χωροφυλακή παρακαλούσε τις λιμενικές αρχές να επιληφθούν του ζητήματος.

Δηλαδή, σύμφωνα με τα στοιχεία που βρέθηκαν μέσα στα ρούχα του πνιγμένου "να ειδοποιηθούν οι συγγενείς του".

Τα στοιχεία αυτά ήταν: Ενα διαβατήριο για την Κωνσταντινούπολη με τ' όνομα Μωρίς Μωυσή Ντεκάστρο του Συμεών, δημότης Τρικάλων και έφεδρος δεκανέας της κλάσεως 1930 Α.Σ. 52, το υπ' αριθ. 4958 δελτίο ταυτότητας του συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων Αθηνών, ένα μετάλιο με τις φράσεις "Μακεδονία - Ηπειρος - Αρχιπέλαγος" στη μία όψη και στην άλλη "Συν Θεώ υπέρ Βασιλέως και Πατρίδος", διάφορες ατομικές και οικογενειακές φωτογραφίες κι ένα σωρό άλλα μικροπράγματα.

Ωσπου να εξακριβώσει ποιος ήταν ο Ντεκάστρο, το Λιμεναρχείο Πειραιώς έλαβε κι άλλο έγγραφο από την εισαγγελική αρχή της Σύρου, που γνωστοποιούσε ότι ο κυβερνήτης του ιστιοφόρου "Αγιος Νικόλαος" νηολ. Σύρου 629, Κωνσταντίνος Γ. Μπαλλαλής, βρήκε κοντά στο νησάκι Μέρμηγκας, ένα

Συνέχεια στη σελ.13

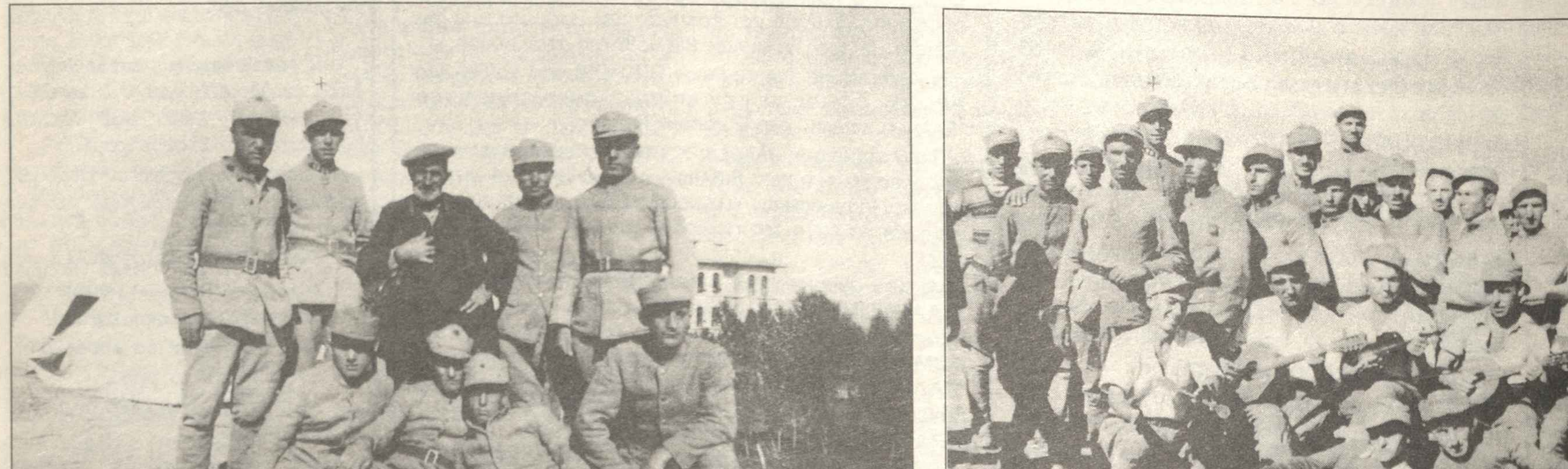

Ο Δημήτρης Ανάπας, Ελληνας από την Πόλη με τουρκική υπηκοότητα, υπηρέτησε την τακτική του θητεία στον τουρκικό στρατό το 1935 στη μακρινή Ερζερούμη, όχι φυσικά σε ιδανικές, και μάλιστα για Ρωμιό, συνθήκες. Οι αναμνήσεις του από το στρατό δεν ήταν οι καλύτερες. Παρ' όλα αυτά, μόλις η Ελλάδα χρειάστηκε τα παιδιά της δεν δίστασε στιγμή, έφυγε εθελοντής για τη Μέση Ανατολή και πολέμησε γι' αυτήν και για το πανανθρώπινο ιδανικό της λευτεριάς. (Επάνω, υπηρετώντας στον τουρκικό στρατό.)

Μας γράφει από τη Θεσσαλονίκη η τακτική μας επιστολογράφος, περίπου συνεργάτιδα πλέον, κα Φωκαέως, για την 28η Οκτωβρίου:

Αξιότιμε κ. Μιχάλη Βασιλειάδη,

Από την ωραία μας Θεσσαλονίκη, την νύμφη του Θερμαϊκού, πρωτεύουσα της Μακεδονίας μας, σας στέλνω τους χαιρετισμούς μου. Και σας εύχομαι υγεία, δύναμη και καλό χειμώνα.

Σεπτέμβριος, μια θλιβερή επέτειος του 1922 στη γη της Ιωνίας, στα Μικρασιατικά παράλια της Σμύρνης, συμπληρώθηκαν 76 χρόνια, 1955 6/7η Σεπτεμβρίου: τα γεγονότα σε βάρος του Ελληνισμού της Πόλης. Οσα χρόνια κι αν περάσουν δεν θα μπορέσει να φύγει από τη μνήμη μας εκείνη η εικόνα της καταστροφής.

Οκτώβριος, αρχίζουν εδώ στην Θεσσαλονίκη οι προετοιμασίες για την εορτή της 26ης Οκτωβρίου του Πολιούχου της, Αγίου Δημητρίου μαζί και της απελευθέρωσής της.

Δεν είναι όμως δυνατόν εμείς οι Κωνσταντινουπολίτες που γεννηθήκαμε εκεί, ζήσαμε και ξεριζωθήκαμε να μη θυμόμαστε τη γιορτή του Αγίου Δημητρίου της Πόλης μας.

Ας ταξιδέψουμε, λοιπόν, εκεί που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε ας προσευχηθούμε έστω και από μακρυά, στις εκκλησίες που ήταν αφιερωμένες στην χάρη Του.

Οπως τον Αγιο Δημήτριο των Ταταούλων (τα Ταταύλα). Θυμάμαι την ημέρα της γιορτής, από τον δρόμο της Ακάρτζα ανέβαινε πολύς κόσμος, και από τον κεντρικό δρόμο τα τραμ και τα λεωφορεία ήταν επίσης γεμάτα και φτάνανε στον Αγιο Δημήτριο που ήταν και το τέρμα εμπρός στην εκκλησία.

Ο εσωτερικός διάκοσμος, το τέμπλο, ο άμβωνας, η εικονογράφηση του ναού, η ασημένια εικόνα του Αγίου Δημητρίου και της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας, προσκυνητάρια, κηροπήγια, ήταν όλα φτιαγμένα με εξαιρετική τέχνη.

Ο Αγιος Δημήτριος της Ξυλόπορτας που υπήρξε και Πατριαρχείο, ο Αϊ Δημήτρης της Πριγκήπου, του Κουρούτσεσμέ (η Βυζαντινή Ξηρά Κρήνη) με το θαυματουργό της Αγίασμα στην πηγή που τρέχει εδώ και αιώνες ασταμάτητα, που παλαιότερα μπαίναμε εκεί μέσα με τα αναμμένα κεριά. Οποιος θα θυμάται, ήταν ένας μακρύς σκοτεινός διάδρομος, αργότερα όμως έβαλαν και φώτα. Εκεί γίνονταν μεγάλο πανηγύρι και πήγαινε πολύς κόσμος.

28η Οκτωβρίου, το μεγάλο ιστορικό ΟΧΙ απέναντι στον εχθρό του 1940 που το είπε, τότε, ενωμένος ο Ελληνικός λαός. Το είπαν όμως και τα παληκάρια της Κων/πολης. Με τι χαρά έφυγαν τότε για να πολεμήσουν για την πατρίδα. Δυστυχώς, αυτή η χαρά έμεινε μόνο στην μνήμη μας, διότι πολλά απ' αυτά τα παιδιά δεν γύρισαν πίσω. Η ψυχή τους ίσως να είναι χαρούμενη που πρόσφεραν κι αυτά κάτι για την πατρίδα. Μεγάλη όμως λύπη για τους γονείς και τις οικογένειες αυτών των παληκαριών, αλλά και υπερηφάνεια μαζί.

Μια τιμητική πλάκα είχε στηθεί στην αυλή του Γενικού μας Προξενείου με τα ονόματα των 133 παιδιών της Πόλης που έπεσαν στο Αλβανικό μέτωπο. Εκεί εψάλετο τρισάγιον, και κατετίθεντο στέφανοι.

Θυμάμαι εκείνες τις μέρες του 1940, όλη η Ρωμιοσύνη μαζί αρχίσαμε να εργαζόμαστε, ο καθένας με τον δικό του τρόπο, για να στείλουμε ένα δέμα στα ελληνικά νιάτα που πολεμούσαν επάνω στα χιονισμένα βουνά.

Στην Ελληνική Ενωση άρχισαν να ετοιμάζονται εφόδια για τους στρατιώτες μας. Με την αείμνηστη κ. Μπούρα, οι κυρίες και δεσποινίδες, αρχίσαμε το πλέξιμο της φανέλας του στρατιώτη. Πόσα δέματα έφυγαν τότε για την πατρίδα, δυστυχώς όμως κανένας δεν ανέφερε ποτέ τίποτε γι αυτά.

Ας είναι αιωνία η μνήμη σε όλα τα ηρωικά νιάτα.

Με αγάπη και εκτίμηση
Βασιλική Α. Φωκαέως

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ

Από τον Κώστα Γ. Τσιλιμαντό

Δημήτρης Χριστακόπουλος

«ΝΑ ΘΥΜΑΣΑΙ ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΤΑ ΠΕΦΤΑΣΤΕΡΙΑ»

Εκδόσεις "Δωδώνη"
Αθήνα 1998

Να ένα μυθιστόρημα χωρίς ερμητισμούς και σκοτεινά σημεία, χωρίς μπλεξίματα ονείρου-μνήμης-πραγματικότητας, ένα μυθιστόρημα απλό στην πλοκή του με τα κλασικά σημεία της παλαιάς δομής αρχή, μέση και τέλος και με το αναγκαίο "σήκωμα" και "αντισήκωμα".

Αν το χαρακτήριζα, θα έλεγα πως είναι ερωτικό στο είδος του με πολλά ψυχογραφικά στοιχεία. Εξω, λοιπόν, και οι πολιτικοί και οι ιδεολογικοί προβληματισμοί. Τα χρονικά του όρια: κάμποσα χρόνια μετά τη μεταπολίτευση.

Ο καμβάς στην απλή μορφή του: Δυο νέων τα βήματα, του Γιάννη και της Χρηστίνας, συναντιώνται στην Εταιρεία, όπου ο πρώτος δουλεύει αρκετά χρόνια πριν, ενώ εκείνη έχει έρθει πρόσφατα. Ο έρωτας όμως που γεννιέται και ανθίζει στις καρδιές τους υποσκάπτεται ύπουλα από εξωτερικούς παράγοντες και από εδώ αρχίζουν τα δύσκολα.

Η Χρηστίνα, όμορφη όσο λίγες, "η χρωματιστή πινελιά που ομόρφυνε το σκούρο πίνακα της εταιρείας", είναι μια νέα κοπέλα που έζησε τα παιδικά της χρόνια σε ένα από τα Ζαγοροχώρια της Ηπείρου, στον πικρό καιρό της μετανάστευσης, μαζί με τη γιαγιά και τον παππού.

Τον πατέρα τον κατάπιε η ξενιτειά, οι γυναίκες, οι ύποπτες δουλειές. Η μάννα γύρισε, μα τα ψωμιά της ήταν λίγα. Η Χρηστίνα έμεινε ορφανή· ο πατέρας της ποτέ δεν τη νοιάστηκε. Στα λίγα χρόνια που τον θυμάται, ποτέ δεν ένιωσε τη στοργή του· τον μισεί.

Ο Γιάννης βρίσκεται μπροστά στο Ρουβίκωνα. Εχει φτάσει τα σαράντα. Οι γυναίκες με τις οποίες ήρθε σε ερωτική επαφή ως τώρα, του έχουν αφήσει μιαν απώθηση. Ωραιοπαθής, τελειομανής, επίμονος στον δικό του κόσμο, συντηρητικός. Ενα φεγγάρι πέρασε και από το Αγιον Ορος. Νιώθει το χρόνο να γλιστρά σαν ποτάμι από το κορμί του. Ωσπου συναντά τη νέα υπάλληλο, τη Χρηστίνα. Αυτό ήταν. Κεραυνοβολείται.

Τρίτο πρόσωπο, σημαντικό για την εξέλιξη, ο προϊστάμενος. Γνωρίζει τον πατέρα της Χρηστίνας από "δουλειές" στο εξωτερικό.

Ξάφνου έρχεται ένα απρόσμενο τηλεφώνημα από τον πατέρα της Χρηστίνας, εκεί που μένει, και συντελεί ώστε να προσληφθεί στην Εταιρεία. Καλή και εργατική προάγεται σύντομα προκαλώντας όχι λίγο τα μίση των παλαιότερων. Ο προϊστάμενος όμως που βρίσκει καλό θήραμα, υποκλέπτει την υπογραφή της καθιστώντας τη συνένοχη σε μια λίαν επικίνδυνη λαθρεμπορία μεγίστου κόστους.

Στο έργο υπάρχουν και άλλα βοηθητικά πρόσωπα. Εμάς, εδώ ενδιαφέρουν ο συνδικαλιστής χαφιές που δρα ως "προκεχωρημένος οφθαλμός" του προϊστάμενου, ο οποίος καταφέρνει να βάλει "κοριό" στο αμάξι του Γιάννη. Η Αλέκα, κόρη του προϊστάμενου, την οποία ο πατέρας της την προορίζει για γυναίκα του Γιάννη. Ο Δημήτρης, ο παιδικός έρωτας της Χρηστίνας και ο Αλκης, ένας ηλικιωμένος, πνευματικά ώριμος, ο οποίος στα αισθήματα της Χρηστίνας υποκαθιστά τον πατέρα της και στον οποίο εκείνη βρίσκει εμπιστοσύνη και στήριγμα να του ανοίγει την καρδιά της.

Βοηθητικά, χωρίς να ταράσσεται η συνοχή του έργου, παρενείρεται, εναλασσόμενα, ένας κόσμος ολόκληρος από αναμνήσεις και περιστατικά που κουβαλούν οι πρωταγωνιστές μέσα τους βοηθώντας τον αναγνώστη στην κατανόηση των χαρακτήρων.

Ενίοτε αυτές οι σκηνές βγαίνουν τόσο ξαφνικά μέσα από τη δράση, ώστε για να καταλάβεις ότι πρόκειται για "παιχνίδια" της μνήμης και εγκιβωτισμένο χρόνο, πρέπει να φτάσεις στο τέλος της αφήγησης.

Η τεχνική αυτή καταλογίζεται στα υπέρ του συγγραφέα και προϋποθέτει όχι παθητική ανάγνωση.

Η ανάγνωση βαίνει πάντα τριτοπρόσωπη. Ο αφηγητής εξιστορεί, παρεμβαίνει, επεξηγεί, μιλεί για λογαριασμό των προσώπων, προωθεί τη δράση.

Η Χρηστίνα, όταν αντιλαμβάνεται την παγίδα, αποφεύγει να πάρει τηλέφωνο τον πατέρα της πρώτα από εγωισμό και ύστερα από φόβο μήπως μπλέξει χειρότερα. Με το κατά πρόσωπο ξέσπασμα εναντίον του μηχανορράφου προϊσταμένου της, που φανερώνει πως δεν πρόκειται να συνεργαστεί μαζί του στην απάτη, παρόλο το δέλεαρ των χρηματικών μεγεθών που θα της προσπόριζε η συνεργασία μαζί του, στενεύει πιο πολύ ο κύκλος δράσης της.

Μέσα σ' αυτό το υπονομευμένο κλίμα ο έρωτας του ζευγαριού διαταράσσεται, περνά από ποικίλες φάσεις. Ο "κοριός" μπερδεύει το ζευγάρι, δηλητηριάζει τις σχέσεις, ο Γιάννης υποψιάζεται την αγαπημένη του ότι παίζει διπλό παιχνίδι.

Είναι περίεργο και για τους δυο τους, έρμαια των φοβιών και των προκαταλήψεων, δεν εκφράζουν τις βαθύτερες ανησυχίες τους ο ένας στον άλλο.

Μια δεύτερη αφέλεια -γκάφα της Χρηστίνας- που δεν δικαιολογείται για τον χαρακτήρα της και θα έπρεπε τώρα να είναι πιο προσεχτική-, να υπογράψει σε ένα "αθώο" λευκό χαρτί που προορίζεται για το ΙΚΑ και θα συμπληρωθεί από την Εταιρεία, περνά στα χέρια του προϊστάμενου και τώρα πια είναι δεμένη χειροπόδαρα.

Μια νύξη της για τον προϊστάμενο θα έφτανε στο Γιάννη να καταλάβει πως δε συμπράττει μαζί του.

Αντίθετα, το γεγονός ότι ο Γιάννης εκδηλώθηκε εναντίον του και πήρε μέρος στην απεργία, για την έξυπνη Μαρίνα ήταν ικανά σημάδια πως μπορούσε να τον εμπιστευτεί.

Αλλά υπάρχουν και τέσσερις, τουλάχιστον, άλλες ευκαιρίες προκλήσεων από τον αγαπημένο της ν' ανοίξει την καρδιά της. Το όμορφο παραμύθι που της εξιστορεί και η Χρηστίνα αντιλαμβάνεται τον υπαινιγμό, μένει, δυστυχώς, αναπάντητο.

Ο συνετός Αλκης, που της δίνει τόσο καλές συμβουλές, την αφήνει μόνη της να λύσει το θέμα: "Τον Γιάννη καλύτερα να τον αφήσεις έξω από την ιστορία. Είναι κάτι το ξεχωριστό". Αυτές όμως οι "ατέλειες", τα "λάθη" είναι που σπρώχνουν το έργο σε δραματική ένταση και τον Γιάννη στην αγκαλιά της Αλέκας και στον αρραβώνα μαζί της... Αν έλειπαν αυτά το έργο θα "ξεφούσκωνε" γρήγορα.

Ο,τι όμως δεν εκμυστηρεύτηκε στον Γιάννη, αναγκάζεται αργότερα, όταν βρίσκεται μετά από απόπειρα εξόντωσής της, στο νοσοκομείο, να το φανερώσει στο Δημήτρη, που αποβαίνει ο από μηχανής θεός στην εξέλιξη.

Το έργο που έτεινε να πάρει αστυνομική πλοκή, γρήγορα οδηγείται προς λύση. Μια λύση που θα μου επιτραπεί να πω εκβιασμένη. Οι κυνηγοί του κακού ευνοούνται σκανδαλιστικά, γρήγορα όλα αποκαλύπτονται και φθάνουμε στο αίσιο τέλος. Το ζευγάρι, επιτέλους, ενώνεται μια για πάντα.

Ανεξάρτητα από αυτά, που μπορεί κανείς να έχει διαφορετική γνώμη, για μας πρωτεύει η φόρμα του μυθιστορήματος, γραμμένη με ζέση και πνοή.

Ο συγγραφέας ξέρει να διαβάζει τον ψυχικό κόσμο των ηρώων του, την ενστικτώδη πολυπλοκότητα της γυναικείας συμπεριφοράς κι ενώ γράφει ένα αισθηματικό μυθιστόρημα, δεν υπάρχει πουθενά περιττός συναισθηματικός φόρτος. Τα διαβάσματα που κουβαλεί μέσα του, με φειδώ πάντα, ξέρει να τα εκμεταλλεύεται στον κατάλληλο τόπο.

Η γενέθλια γη που δυο φορές επισκέπτεται η Χρηστίνα μαζί με τον αγαπημένο της, με τα σημάδια της εγκατάλειψης, τη μεστή ομορφιά της φύσης και τα γλωσσικά σήματα ιθαγένειας, αποτελούν ένα από τα καλύτερα μέρη του βιβλίου.

Νοσταλγική παθητικότητα, άρωμα διάχυτης τρυφερότητας δίπλα στις, πάντα με μέτρο, λυρικές πινελιές, καταυγάζουν το βιβλίο.

Σε μια δεύτερη έκδοση, που ευελπιστώ να γίνει, καλό θα είναι για τον αναγνώστη να υπάρχει ένα μικρό λεξιλόγιο για τους τοπικούς ιδιωματισμούς.

Υ.Γ. Η στήλη πιστή στις προγραμματικές της αρχές σημειώνει: να ανταπεξέλθει (σ.41), ιδόν και εωρακός (σ.98), ουκ αν εμβαίεις (σ.182), να εξάγουν (σ.243), σε αντεπεξέλθει (αντί+επί+εξέρχομαι), ιδών και εωρακώς, ουκ αν εμβαίης, να εξαγάγουν.

Απαράδεκτο επίσης: τα καζίνο, του καζίνο. Η γλώσσα μας, όπως έκανε με το μαντολίνο και το κλαρίνο, έχει τη δύναμη να ελληνοποιεί λέξεις που μπαίνουν στο κλιτικό της σύστημα.

Τέλος για τον ενήλικα (σ.90) ο συνομίληκος και ανήλικος προσφέρουν μια καλή εξομάλυνση, όπως έχω ξαναγράψει.

* * *

Ζωή Ζαφειροπούλου

«ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΜΙΑΣ ΑΡΠΥΙΑΣ»

Αθήνησιν
Παρά Κων/νου του πάλαι
ποτέ Χαραλάμπου Σπανού
1997

Ασφαλώς και δεν πρόκειται, με κανένα τρόπο, για Αρπυια. Στα ποιήματά της κας Ζαφειροπούλου διακρίνει κανείς και καθαρότητα στίχου και ευγένεια λόγου και εκλεκτική φροντίδα λεξιλογίου και ομορφιά, παρόλη την απαισιοδοξία, σε μια προχωρημένη γραφή. Ξεχωρίζουν οι αέρινες εικόνες, ο απέριττος στίχος, όπως:

Ανέστιος ο Θεός
κατοικεί στις φλέβες των ονείρων σου,
αιχμαλωτίζεται στις ροδαλές πτυχές
των στοχασμών σου,
ένας μικρούλης, θεός, νά, που πεταρίζει
ανάμεσά μας.

Α! οι ποιητές. Μοχθούν, όπως οι χρυσωρύχοι, να βρουν, μέσα από βαθιά κοιτάσματα, τη σπάνια λέξη, τη στίλβουσα από φρεσκάδα και καθαρότητα, την άπεφθη, την καίρια λέξη προσφέροντας στη λειτουργικότητα της γλώσσας νέο αίμα και ευρύνοντας το πεδίο της.

Μου αρέσει εκείνο το "*κατοικημένο χαμόγελο*" (σ.6)και η γόνιμη σεφερικη επίδραση στο στίχο:

Τρίβεται το φως στα χάλκινα μέλη της θάλασσας! (σ.38)

Και ευαισθησία, λοιπόν, και λυρισμός.

Ομως -κι εδώ αρχίζουν τα δύσκολα- η ποίησή της έχει τόσο πολλά ατομικά στοιχεία και σύμβολα, είναι ποτισμένη τόσο από το υπερρεαλιστικό κύμα, που αδυνατούμε να εισχωρήσουμε στα μυστικά του στίχου της, να συλλάβουμε την ολότητα ενός ποιήματός της. Για παράδειγμα:

Στο βλέμμα του άδειου
ντύνομαι τον ύπνο
της ραψωδίας των χειλιών σου,
Καθώς το άρμα της α-τοπίας
τροχίζει τον ίλιγγο του αργυραμοιβού.

Ομολογώ πως η δική μου αντιληπτική ικανότητα δεν φτάνει να καταχτήσει το νόημά τους.

Ενα άλλο χαρακτηριστικό της ποιήτριας, που χρησιμοποιεί κατά κόρον στη συλλογή της, μάλιστα ολόκληρα ποιήματα χτίζονται πάνω σ' αυτό, είναι το εξής:

Ενα επίθετο ή ουσιαστικό συνοδεύεται από ένα δεύτερο ουσιαστικό σε γενική πτώση. Δεν υπάρχει ποίημα στη συλλογή της που να μη περιέχει σε κατάχρηση το φαινόμενο αυτό.

Η απαισιοδοξία της κας Ζαφειροπούλου είναι διάχυτη σε όλο το κλίμα του βιβλίου της.

Μολονότι αδυνατώ να συλλάβω την ολότητα των ποιημάτων της, εν τούτοις οι στίχοι που ανθολόγησα είναι ενδεικτικοί της αζώητης ζωής που ζούμε, της φτηνής πραμάτειας που είναι ο άνθρωπος.

Αν διαβαστούν με την ανάλογη ανεκτικότητα που επιτρέπει η ελευθερία του εγχειρήματος, μπορούν να αποτελέσουν ένα νέο ποίημα:

Ηλεκτρικές πολιτείες της μοναξιάς.
(σ.11)
Χαμένες πόλεις υπνοβατούν
σε νάυλον επιδέσμους.
(σ.19)
Οι φίλοι μας πέθαναν προτού να γεννηθούν.
(σ.17)
Στην κόψη του μαχαιριού/η αγάπη.
(σ.35)
Ανήλιαγες ψυχές, οι ψυχές μας.
(σ.11)
Πρόσωπα φαγωμένα από τη συναλλαγή.
(σ.45)
Οροσειρές νεκρών καταπίνουν το χάπι
της ευημερίας
(στα) πολυτελή μαυσωλεία του μέλλοντος.
(σ.19)
Πεζοδρομούνται τα όνειρα.
(σ.65)
Πόσο ζυγίζει η ανθρώπινη πραμάτεια
στο χέρι των δυνατών.
(σ.35)

Εκείνοι όμως οι τελευταίοι στίχοι, στη σελίδα 67;

Εικονογραφημένη θλίψη θλίψη εισαγόμενη,

αναιρούν και δυναμιτίζουν ως κίβδηλο τόσο το προηγούμενο κλίμα όσο και την ειλικρίνεια του αισθήματος.

* * *

Παύλου Αθ. Παλούκα
θεολόγου, καθηγητού Πειραματικού Σχολείου Αναβρύτων

1) Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

ως Ψυχολογικό, Θρησκευτικό, Κοινωνικό και Βιολογικό γεγονός και η πολύπλευρη σημασία της

2) Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

υπό το φως της ΠΙΣΤΕΩΣ της ΛΟΓΙΚΗΣ και της Επιστήμης

Β' έκδοση
αμφότερα εκδόσεις Paulo

Ο αγαπητός φίλος και συνάδελφος, και συντοπίτης, Παύλος Παλούκας, θεολόγος με πολλά διπλώματα και ιδιότητες και συγγραφέας πολλών βιβλίων, έγραψε με πολλή θέρμη καρδιάς και πάλλοντα ζήλο τα δύο πιο πάνω βιβλία, που είχε την καλοσύνη να μου χαρίσει.

Διαβάζοντάς τα διαπιστώνεις την ευσεβή προσπάθεια να μεταλαμπαδεύσει και στον αναγνώστη του την αρραγή πίστη που τον διακρίνει.

Στην "Προσευχή" ερευνά διαχρονικά το φαινόμενο, εξετάζει τα αρνητικά και τις επιπτώσεις, όπου αυτή λείπει, και τα θετικά της, όπου αυτή υπάρχει, μέσα από εμπειρίες, καταφεύγοντας σε ιερά κείμενα, σε συγγραφείς, παραθέτοντας γνώμες και ομολογίες για να μας τεκμηριώσει πόσο μεγάλο ριγμα παραμένει για τον άνθρω

Λίγα ψήγματα:

Η προσευχή είναι επικοινωνία τον Θεό (σ.13), *βιώνεται και περιγράφεται* (σ.15), *είναι το γόνο της ψυχής* (σ.22), *κινητ δύναμη για τη ζωή* (σ.43), *ηθικό πνευματικό σωσίβιο* (σ.56), *επιτ θαύματα* (σ.59), *ασκεί επίδρ θετική στη διαγωγή των παιδ* (σ.64), *κάνει τον άνθρωπο ήρ γαλήνιο, ψυχοσωματικά ισορρ μένο* (σ.65), *είναι παράγοντ ψυχικής υγείας* (σ.66) *το ψυχο κό κενό πολλών ανθρώπων ιδίως νέων δημιουργείται έλλειψη πίστεως στον Θεό* (σ. *Οι άθεοι είναι "τέρατα"* (σ.8), *"ή θιοι* (σ.9), *η αθεΐα "τυγχάνει αν μαλος ψυχική κατάσταση"* (σ. *"Το δράμα του σύγχρονου αθ σμού δεν είναι άσχετο με την ε νία των ψυχιατρικών κλινι* (σ.68).

Δεν ξέρω ή μάλλον νομίζω είναι προτιμότερο να μιλούμε άθρησκους. Δύσκολα, πολύ δύσ λα θα βρούμε άθεους. Και βέβ οι συνειδητοί αυτής της κατηγο ούτε "τέρατα" ούτε "ηλίθιοι" ανώμαλοι είναι.

Κάπου διαβάζουμε πως το θρ σκευτικό συναίσθημα είναι "ε το, καθολικό και πανανθρώπ (σ.9). Γεννάται όμως το ερώτη πώς συμβαίνει να το χάνουν κοί; Πώς συμβαίνει να υπάρχ "άθεοι" φίλε Παύλο;

Αλλού πάλι διαβάζουμε: *Ιησούς του Ναυή προσευχήθηκε ο ήλιος σταμάτησε και οι εχθ του κατατροπώθηκαν"* (σ. Βέβαια δεν σταμάτησε ο ήλι Αλλά, έστω, σταμάτησε ο Θεός τ κίνηση της γης για να εξολοθρ ο Ιησούς του Ναυή τους εχθ του.

Στα χιλιάδες χρόνια που πέρα με εκατόμβες τοπικών και ε λίων πολέμων, και δυο παγκόσ ους στον αιώνα μας, πως δεν θηκε ούτε ένας πιστός να παρα λέσει τον ίδιο Θεό, όχι για να ε ντωθούν άνθρωποι -πλάσματα ενός Θεού- αλλά για να επικρ σει σύνεση και να 'ρθει η ποθ ειρήνη κατόπιν από ένα τέτ συγκλονιστικό θαύμα;

* * *

Το δεύτερο βιβλίο **"Η Ανάστ του Χριστού"** με μια εισαγωγή την προσφορά του Τριωδίου του Θείου Πάθους στη ζωή διαιρείται σε τέσσερα κεφάλαια.

α) Η Ανάσταση του Χριστού γεγονός και μαρτυρίες της Ανα σεως.

β) Και οι εχθροί ...ομολογούν Ανάσταση του Χριστού

γ) Διαχρονική αξία της Αναστ ως του Χριστού και

δ) Η αξία της Αναστάσεως, πρ σεγγίσεις στο μυστήριο. Ακολ θούν τα: Συμπεράσματα-μηνύμα

Και εδώ λίγα ψήγματα:

Το Πάσχα είναι η ήττα της λο κής και η νίκη της πίστης. (σ. *Χριστός και η Ανάσταση δεν π σεγγίζονται με τη Λογική και τ ανθρώπινες αισθήσεις, αλλά με τ Αγάπη, την Πίστη και την ελπ αποδοχή της Χριστιανικής Αλή ας.* (σ.29).

Παρόλα αυτά ο αγαπητός συν δελφος παραθέτει, για τους αν ρησίες και αρνητές, μαρτυρίες την Ανάσταση α) τον θάνατο τ Χριστού, β) την εκπλήρωση τ προφητειών γ) τον άδειο τάφο, δ τα οθόνια και το σουδάριο, ε) τ Ρωμαίους στρατιώτες, στ) τις εμφ νίσεις του Χριστού, ζ) τις μυροφ ρες, τους μαθητές, τον δύσπ Θωμά, ι) τα μαρτύρια και τ θυσίες των Αποστόλων και πολλ άλλα, για να καταλήξει: *"Δεν λείπουν αποδείξεις για να πισ ψουμε στο Θεό, αλλά καθαρότητ ψυχής"* (Πασκάλ σ.64).

Το πλήθος των παραπομπ φανερώνει την ερευνητική διάθ

συγγραφέα, ο οποίος, ως λη μέλισσα το νέκταρ, λεί γνώμες και κρίσεις από πολλά και πολλα- έργα και παράλληλα ο ς του ζεστός και αυθόρ ς λόγος κάνει έκδηλη ερευνητική διάθεση ενός υνάτου ανθρώπου και, όσους τον γνωρίζουν, προσώπου.

Η στήλη θα 'θελε να του τήσει πως για γνώμες ετε δόξων είναι προσφορώτε και πειστικότερο να τέμπουμε όχι έμμεσα λά απ' ευθείας στο έργο

Και το τελευταίο:

αβάζοντας στο βιβλίο αγαπητού Παύλου πως *"Η πολυχρόνια τυραννία διαβόλου καταλύθηκε"* Χρυσόστομος. Σελ.18) ότι ο σταυρικός θάνατος ργησε *"τον το κράτος ντα του θανάτου, τουτ' τον διάβολον"* (Εβρ. 2, κεφ.22) ξανακάνω εκ νέου ίδια ερώτηση που και λλοτε έκανα από τις στήλες "Ε" αλλά ποτέ και από ένα δεν έλαβα απάντηση: ς τί τόση δαιμονολογία μέρες μας;

Επικοινωνία μας:

«ΕΥΘΥΝΗ» τ. 321 Σ/βριος '98. Περιεχόμενα: Κων/νου ίτσου "Θέλω να σώσω την ψυχή μου", Γιάννη Γ. παϊωάννου "Ο θρίαμβος της μετριότητας", Κώστα μακόπουλου "Υπέρ ών γονέων και αδελ", Σαράντου Καργάκου "Ο πολιτικός της ευσυνειδησίας", Γκυστάβ Φλωμπέρ "Τολμηρές εκλογικεύσεις", ργκ Μπαϊλ "Ο επαγγελματίας του γέλιου", Αρνολντ ύνμπη "Η παρακμή των πολιτισμών", Ουΐλλιαμ ίκνερ "Φράνκι και Τζόνι", Εντμουντ Χούσσερλ "έχνη και επιστήμη", Αντρέ λρώ "Πολιτισμός και λαντικός".

Ποίηση των: Νικ. Φωκά, στ. Παπαδάτου, Λούλας Δ. δου, Χρ. Αστερίου και Κλωντέλ.

Οι "Προσανατολισμοί" ός των άλλων αφιερώ αρκετές σελίδες νεκρο για τη Ζωή Καρέλλη τον Κώστα Μιχαηλίδη.

«ΟΔΟΣ ΠΑΝΟΣ» τ.99-100 ριος-Δεκ. '98. Το τεύχος αφιερωμένο στον κα και στον Μπρεχτ: "Χρονολόγιο Λόρκα" από ν Αγαθή Δημητρούκα, "τωμένος Γάμος" από ν αδελφή του Λόρκα έλες Garcia, "Το χρονικό ς δολοφονίας" Αγ. Δημητρούκα, "Λόρκα: Μια ζωή ρα από το θάνατο" Rod ber, "Η Ισπανία θάβει τον Λόρκα για ακόμη μια φορά τε να τον τιμήσει" Elizabeth Nash, "Ο Λόρκα εξακολουθεί να ενοχλεί" Μ. Μητσού, "Σάββατο των στο Νεκροταφείο της Γρανάδα" Βαλεντίνης Λουρ

Το τεύχος αφιερώνει 25 σελίδες με χαρακτηριστικά ματα του Λόρκα.

"Η ποίηση του Νίκου-έξη Ασλάνογλου, όπως ήθελε ο ίδιος" Αλ. Αργυ, "Ο ποιητής Ν.Α. Ασλάγλου και η προσωπικότητά " Μάριου Μ. Χαραλάμπους, "Μπέρτολντ Μπρεχτ: 100 χρόνια από τη γέννησή " Ελένης Μαύρου, "Οι ντικότερες παραστάσεις του Μπρεχτ στην Ελλάδα, 1958-1989", "Μπρε: Ο μεγάλος θεμελιωτής του επικού θεάτρου" Ενρίκο Αλταβίλλα, "Οι χίλιοι ορισμοί της ποίησης" Γ. Υφαντή, "38 Φεστιβάλ Κιν/φου Θεσ/νίκης" Μπάμπη Ιμβρίδη, "Συνέβησαν στη Βιέννη" Μίτσης Κουγιουμτζόγλου, "Δευτέρα" Γιώργου Χρονά, "Ποντικοφάρμακα" Γιώργου Ζώγαλη και πλούσια βιβλιοκριτική.

«ΑΕΡΟΠΟΣ» τ.21 Σ/βριος-Οκτ. '98. Περιεχόμενα: "Αρτεμις: Η σκέπη των αγνών" της Σύνταξης, "Το ψηφιδωτό" Δημ. Χρυσόπουλου, "Αρτεμις: Θεά των δασών" Ελ. Κ. Φάσσου, "Ελληνική συνείδηση" Δημ. Γκίκα, "Η γέννηση του θεού Απόλλωνος" Μιλτ. Λαμπροπούλου, "Δημοτική γλώσσα και μονοτονικό ουδεμία σχέση έχουν" Χαράς Τσικοπούλου, "Οι συμβολισμοί των αριθμών" Χρ. Ν. Παπαλοπούλου, "Αρχαίοι συγγραφείς" Διατροφή και θεραπεία της αρρώστιας" Δρ. Παν. Κουμεντάκη, "Ελληνικότητα και Ανθελληνικότητα" Ιάσονα Ευαγγέλου, "Το θεολογικό ζήτημα ή περί υπάρξεως του Θεού" Γεωργίου Δραγώνα, "Οι μηχανές και οι Θεοί" Κων/νου Τζιαμπάση, "Γυναίκες μαθηματικοί της αρχαίας Ελλάδος" Ευάγγ. Σπανδάγου, "Ο απόδημος Ελληνισμός στην Ευρώπη" Π. Πέρου, "Κνωσσός: το κέντρο μόδας της αρχαϊκής Ελλάδος" Αλ. Λαγκαδά, "Περί Ομηρικής Ιθάκης" Χρ. Τζάκου, "Οικογένεια Υψηλάντη" Δημ. Σούτζου κ.α.

«ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΙΑ» Τεύχος αφιερωμένο στη δημοπρασία σπάνιων βιβλίων, που γίνεται την Πέμπτη και Παρασκευή 1 και 2 Οκτωβρίου '98 στην Αίθουσα Ανταποκριτών Ξένου Τύπου, Ακαδημίας 23.

«ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΣΚΕΨΗ» αρ.φ. 6 Ιούλ.-Αύγ. '98, περιεχόμενα: "Εντοπιότητα και οικουμενικότητα" Νικ. Μακρή, "Η Αυτοπραγμάτευση" Μιχ. Μαραθεύτη, "Ενα απόγευμα στη Βουδαπέστη" Διον. Κωστίδη, "Ο βράχος μου κι εγώ" Νικ. Δενδρινού, "Ατάκτως ερριμμένα" Μεν. Παλλάντιου, "Μηνύματα στα σύγχρονα ποιητικά ρεύματα" (160ή συνέχεια) Γιώργου Ανωβολιώτη, "Πολιτισμοί του λόγου και νέοι ορίζοντες" Δημ. Σιατόπουλου, εικαστικά, κριτική βιβλίου, ανθολόγιο κ.α.

«ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ» αρ.245 Σ/βριος '98, μεταξύ άλλων: "Η επιστολή ενός σοφού Ελληνοδιδασκάλου" Ι. Μητσιάδη, "Κήποι Ζαγορίου" Κώστα Χριστοδούλου, "Ο Τραχανάς" του ιδίου, "Την Ερασμίαν και μίαν καλύβην" Ελ. Οικονομίδου-Δούβλη, "Βρύσες, πηγάδια, οβίρες..." Ελ. Σκούρτη, "Η συνεργάτιδά μας Δέσπω Καρβέλη θυμάται και νοσταλγεί" κ.α.

«Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ» αρ.26 & 27 Αύγ. και Σεπτ.'98 με χρονογράφημα «Το "αλβανό" Κουνάβι» Κων/νου Κωστούλα και τοπικά νέα.

«Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΩΝ» αρ.24 Σ/βριος '98 αρ.35 Οκτ. '98.

«ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ» αρ.7 Απρ. '98.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Homo αυτοκινήτους

του Ευάγγελου Τσοντσόλη

Για το πατίνι λόγος δεν γίνεται. Μπορεί να σου το κάμουν δώρο την επέτειο των γενεθλίων. Να είναι μεταφορά από τον μεγάλο αδερφό. Χάρισμα του γείτονα, που μεγαλώσαν τα παιδιά του και θέλει να το ξεφορτωθεί, να του αδειάσει ο τόπος. Κάπου, τέλος πάντων να το βρεις. Ας πούμε στα παλιατζίδικα. Κάπου, να το ανακαλύψεις. Εκεί, στα αζήτητα. Με λίγη φαντασία, ακόμα και να το μαστορέψεις μόνος. Τέσσερις ρόδες και μια σανίδα... Σχεδόν τζάμπα τα υλικά.

Ελα και τσουλίσαμε. Ελα και φύγαμε στον κόσμο τον "μικρό τον μέγα", τον παιδικό. Τον απέραντο, τον ανεπανάληπτο, τον μαγικό. ηλιόλουστος μοσχοβολούσε γενέτειρα και κυδώνι. Και η βροχή γέμιζε τολμηρά όνειρα, τα ανυποψίαστα, τα ανυπόμονα, τα αθώα μάτια μας, καθώς τη βλέπαμε να πέφτει πίσω από τα κλειστά παράθυρα. Αδιάβατα ποτάμια στη φαντασία μας τα ρείθρα. Θάλασσες οι λακκούβες του δρόμου. Με το που έβγαινε φρεσκολουσμένος ο ήλιος, με το μαΐστρο ταξίδευαν στις λιμνούλες τα χάρτινα μας καράβια. Τέσσερις ρόδες και μια σανίδα ο κόσμος μας. Τα ξύλινα σπαθιά μας. Τα σπιρτοκούτια μας, οι γκαζόζες, οι χαρταετοί, οι σβούρες. Και ο Κανέλος από κοντά. Ο πιστός σκύλος της παρέας. Η αδυναμία του κοψοχείλη του Μηνά.

Τα μεσημέρια, την αράζαμε στον Δημητράκη, της κυράς Σμαρώς, κάτω από την πελώρια αμυγδαλιά της αυλής τους. Διαβάζαμε "Ταρζάν", "Μαντράκε"... Ακούγαμε μ' ανοιχτό το στόμα ιστορίες του Κέλογλαν από τον παραμυθά της παρέας. Μαζί μας ο Σαμίμ, ο Γκιουνγκιόρ, ο Ζιραήρ, ο Νεσίμ, ο Βάντσος... Από το χρώμα των ματιών μας, αδύνατο να μας ταξινομήσουν. Σε Ρωμιούς, Τούρκους, Βουλγάρους...

Μια φέτα ψωμί με γλυκό βύσσινο η ευτυχία μας και το πατίνι μας. Τέσσερις ρόδες και μια σανίδα. Σχεδόν τζάμπα τα υλικά. Τζάμπα και η ευφροσύνη μας. Ελα και τσουλίσαμε. Ελα και φύγαμε στον απέραντο, τον ανεπανάληπτο, τον μελένιο κόσμο τον παιδικό. Ακριβό φυλαχτό στα μύχια της ψυχής μας.

* * *

Η περίπτωση τώρα με το ποδήλατο, είναι μια άλλη ιστορία. Στα χρόνια της εφηβείας μας, δεν μας έκαναν εύκολα δώρο ένα ποδήλατο. Οσο κι αν το ζητούσαμε, δεν μας τ' αγόραζαν. Εκτός κι αν ανήκαμε στους έχοντες. Ούτε και το πετούσανε στο δρόμο για να το βρει η χάρη μας, να το στολίσει με χρωματιστά λαμπιόνια και με σημαίες. Και μετά να το καβαλήσουμε και να τρέχουμε τη νύχτα κι όλες τις επόμενες μέρες και τις επόμενες νύχτες, να μη χορταίνουμε να τρέχουμε με το ποδήλατο, ως πέρα μακριά. Ως εκεί που τελειώνουν οι δρόμοι κι αρχίζουν οι καινούργιοι. Ως τις εσχατιές των φαντασιώσεών μας.

Εποχή ανήσυχη των αφυπνίσεων. Αναζητούσαμε την Αργυρώ, την Μαρία, την Ευγενία, την Κατερίνα... Νιώθαμε το κενό να μεγαλώνει μέσα μας. Την αδεξιότητα της φωνής μας, δεν την ελέγχαμε. Μας τυραννούσε η ανασφάλεια, η αβεβαιότητα. Ενα έλλειμμα απροσδιόριστο και το ψάχναμε εναγωνίως στους καθρέφτες, κοιτάζοντας αμήχανα τις φάτσες μας τις άγουρες. Θέλαμε σώνει και καλά να το προσδιορίσουμε το έλλειμμα. Να του δώσουμε όνομα. Να τ' αγγίξουμε και να το γνωρίσουμε. Βιαζόμασταν να αυτονομηθούμε και συγχρόνως να ενταχθούμε, ρίχνοντας τις πρώτες δειλές γέφυρες στον κόσμο που μας περιέβαλε. Παρέα με τον φουσκωτό τον Πέτρο. Τον ψευτομάγκα τον Γρηγόρη. Το Σπύρο, που ήτανε γρήγορος στα πόδια κι έλεγε πως θα γινόταν ποδοσφαιριστής. Οι υπόλοιποί μας, μετέωροι. Αεροβατούσαμε, πλήτταμε. Ερωτευμένοι μελαγχολούσαμε. Αν είχαμε ένα ποδήλατο θα ρίχναμε και την Αργυρώ, την Μαρία, την Γκιουλτσίν... Ενα ποδήλατο.

Με το που μπήκε ο Σεπτέμβρης, ο Ορχάν έφυγε για τη σχολή υπαξιωματικών. Ο Σπύρος πήρε το δρόμο για το εργοστάσιο επιπλοποιίας. Ο Γιώργος έπιασε δουλειά στα Λαδάδικα. Κι ο τυχερός ο Πέτρος, με τον κοψοχείλη το Μηνά, μαζί τους και ο Γκιουνγκιόρ, συνέχιζαν στο Γυμνάσιο...

* * *

Μετά από χρόνια τους συνάντησα. Αλλαγμένους, σχεδόν αγνώριστους. Αποξηραμένους. Εγκλωβισμένους στους μποτιλιαρισμένους δρόμους. Ετρεχαν να προλάβουν το τίποτα.

Παραβίαζαν τα σήματα. Εκαναν επικίνδυνες προσπεράσεις. Πάρκαραν παράνομα. Δεν υπολόγιζαν τους πεζούς και φοροδιέφευγαν. (15 τρις η παραοικονομία). Επιπλέον διαμαρτύρονταν. Δεν έχουμε κράτος, δεν έχουμε παιδεία, υγεία, αστυνομία. Δεν έχουμε δρόμους, σχολεία... Τρομάρα μας.

Εχουμε όμως ουκ ολίγα αυτοκίνητα. Και ένα και δύο και τρία - όχι βέβαια παιδιά- και βάλε... Τ' αυτοκίνητά μας νά 'ναι καλά και η μαγκιά μας. Τα κόλπα μας κι η μούρη μας η τσαλακωμένη, που την πουλάμε μπιρ παρά, με το διαφημιστικό και με το νταϊλίκι. "Ξέρεις ποιός είμαι εγώ ρέ;" Αμέ, ο κύριος με τα κυβικά.

Τ' αυτοκίνητο είναι το βιβλίο, το θέατρο, ο κινηματογράφος, η ιδεολογία, η κοσμοθεωρία, η χάρη, η ευγένεια, η διασκέδαση, το στάτους. Ο έρωτας του νεοέλληνα. Είναι άξιος να οδηγεί με τις ώρες, μού 'λεγε φίλος επαγγελματίας αυτοκινητιστής, και μετά να συζητάει πάλε με τις ώρες -για τί άλλο;- για τ' αυτοκίνητο. Κι εδώ είναι το παράδοξο. Αγνοεί ακόμα και τα βασικά που θά 'πρεπε να γνωρίζει κάθε οδηγός. Οχι για τίποτα άλλο, αλλά για την προσωπική του ασφάλεια και της οικογένειάς του. Ποιος λογαριάζει τους άλλους. Για να καταλάβεις. Ο Καμηλιέρης οδηγεί με υπομονή και σύνεση το καραβάνι, κοιτάζει τον έναστρο ουρανό, τραγουδάει και κερδίζει το στοίχημα του χρόνου. Ο Ελληνας οδηγός, κοιτάζει τη ρόδα του απέναντι, μετράει τις στροφές της κι ανάβει το αίμα του. Πατάει γκάζι, βρίζει κι αλληλοφασκελώνεται.

Από το πατίνι στο ποδήλατο κι από το ποδήλατο στ' αυτοκίνητο κι από τ' αυτοκίνητο στο Homo αυτοκινήτους. Η εξέλιξή μας. Το στίγμα του πολιτισμού μας. Η ατμομηχανή της παγκόσμιας οικονομίας ο Homo αυτοκινήτους. Η τρέλα μας.

Η κατάντια μας.

ΠΕΝΘΗ

Ιωάννης Εμιρτζέ

Συγκίνηση βαθειά προκάλεσε μεταξύ των συμπολιτών μας η είδηση ότι ο Γιάννης Εμιρτζέ, η ψυχή και ένα από τα στηρίγματα του Αθλητικού Συλλόγου Πέρα, τόσο εδώ στην Αθήνα, όσο και παλαιότερα στην Πόλη, έφυγε για πάντα από κοντά μας. Παρ' όλον ότι η κατάσταση της υγείας του, τα τελευταία αυτά χρόνια ήταν επισφαλής, κανείς δεν ήθελε να πιστέψει πως το τέλος θα ήταν τόσο κοντά. Ούτε οι πολυπληθείς του φίλοι που τον αγαπούσαν, τον εκτιμούσαν και τον σέβονταν, ούτε φυσικά η οικογένειά του, η αγαπημένη του σύζυγος Τερέζα και το καμάρι του, η κόρη του Μαρία.

Ο Γιάννης Εμιρτζέ, ήταν ένας συνετός αγωνιστής. Από τους ανθρώπους εκείνους που βάζουν πάντοτε το σύνολο πάνω από την μονάδα, ακόμη κι όταν η μονάδα αυτή είναι ο ίδιος, ο εαυτός τους. Και ήξερε να δίνει τις μάχες του με χαμηλούς τόνους, δίχως να προκαλεί.

Οι αγώνες του εκλιπόντος, δεν περιορίζονταν φυσικά στον Αθλητικό Σύλλογο Πέρα. Η προσφορά του στην γενέτειρά του, το Μακροχώρι, το "χωριό" του όπως το αποκαλούσε και υπεραγαπούσε, είναι επίσης σημαντική. Υπηρέτησε ως εκλεγμένο μέλος της Εφορείας, αλλά έδινε πάντοτε και το επιστημονικό του "παρών", εφ' όσον αυτό ήταν αναγκαίο, φυσικά, αφιλοκερδώς. Αφιλοκερδώς εξυπηρετούσε και τους απόρους, αλλά και αρκετούς φίλους.

Εντονος και αποτελεσματικός, και ίσως άγνωστος σε πολλούς καθώς δεν φρόντιζε να τον διαφημίζει και να τον επικαλείται για ίδιον συμφέρον, ήταν και ο αγώνας του για τη διάσωση των περιουσιακών στοιχείων των απελαθέντων και των εξαναγκασθέντων από τις τουρκικές πιέσεις να εγκαταλείψουν την Πόλη.

Την νεκρώσιμο ακολουθία που εψάλη το Σάββατο 10 Οκτωβρίου στον Ι. Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Παναγίτσα) Παλαιού Φαλήρου, παρακολούθησε πλήθος κόσμου, το οποίο τον ακολούθησε και στο Κοιμητήριο Παλαιού Φαλήρου όπου έγινε ο ενταφιασμός. Πέραν των συγγενών και φίλων παρευρέθηκαν Δήμαρχοι και υποψήφιοι Δήμαρχοι, Δημοτικοί Σύμβουλοι, Πρόεδροι και μέλη των Δ.Σ. Πολίτικων και Αθλητικών Σωματείων κ.α.

Τον μεταστάντα αποχαιρέτησαν η κ. Ντοντό Χριστοφορίδου, εκ μέρους του Τμήματος Γυναικών του Α.Σ. Πέρα, ο κ. Μιχάλης Αναστασιάδης, Πρόεδρος του Α.Σ. Πέρα, ο νομικός κ. Νικόλαος Ταμπούρογλου επί σειρά ετών Πρόεδρος του Συλλόγου και επιστήθιος φίλος του εκλιπόντος, καθώς και ο κ. Στέλιος Βλαχόπουλος.

Η "Ε", που επανειλημμένα πρότεινε την απόδοση τιμών στον Γιάννη Εμιρτζέ όσο ευρίσκετο εν τη ζωή - κάτι που έγινε- γνωρίζει από κοντά τις προσπάθειές του και ειδικά εκείνες για τη διάσωση ελληνικών περιουσιών στην Πόλη· τού εύχεται αιωνία τη μνήμη και ελαφρά την αττική γη που τον κάλυψε· στα δε μέλη της οικογενείας του την εξ ύψους παρηγορία.

.....

Δυστυχώς κατά τη διάρκεια της νεκρώσιμης ακολουθίας, υπήρξε κάποιο κλίμα δυσφορίας μεταξύ των παρευρισκομένων που δημιουργήθηκε από τον πιεστικό τρόπο διεξαγωγής της τελετής για να τελειώσουν όλα γρήγορα, καθ' ότι -λέει- θα ακολουθούσε άλλη τελετή και έπρεπε να ετοιμαστεί ο ναός!

Για τον λόγο αυτό απέφυγε να εκφωνήσει τον αποχαιρετιστήριο λόγο του και ο Δήμαρχος Παλαιού Φαλήρου κ. Γιώργος Χρυσοβερίδης, τον οποίο και δημοσιεύουμε παρακάτω:

Φίλε Γιάννη,

Συγκολνισμένος από το άγγελμα του θανάτου σου, ένιωσα χρέος μου να σε κατευοδώσω.

Να προσευχηθώ κι εγώ μαζί με την γυναίκα σου, την κόρη σου, τους ομογενείς μας, τους Φαληριώτες, όλους που σε αγάπησαν και του ς αγάπησες.

Πάντα θα θυμάμαι την ευγένειά σου, την αγωνιστικότητά σου για τα θέματα του "Πέραν". Του Πέραν, ενός Συλλόγου που ξεκίνησε από την Βασιλεύουσα και υπήρξες επί σειρά ετών Πρόεδρος. Από την θέση σου αγκάλιαζες όλα τα προβλήματα που απασχολούσαν τους Κωνσταντινουπολίτες αδελφούς μας και όπως ήξερες από τις αξέχαστες αυτές πατρίδες -και όχι χαμένες- ήταν και ο πατέρας μου, γι αυτό πολλές φορές νοερά ταξιδεύαμε μαζί στους ιστορικούς χρόνους που άνθιζε η Βασιλεύουσα και όλος ο Ελληνισμός της Μικράς Ασίας και του Πόντου.

Φίλε Γιάννη,

Αφήνεις ένα δυσαναπλήρωτο κενό στην κοινωνία του Φαλήρου, αλλά και στους Πανέλληνες.

Τα λόγια μου εστέρεψαν, η σκέψις μου με τον θάνατό σου εσταμάτησε. Δεν έχω άλλα λόγια να σου πω. Εύχομαι ο Πανάγαθος Θεός να χαρίζει δύναμη στην αγαπημένη σου σύζυγο Τερέζα και στην κόρη σου Μαρία για να υπομείνουν την απουσία σου από τον παροδικό τούτο κόσμο.

Ας προσευχηθούμε φίλου μου ΟΛΟΙ όπως ο Πανάγαθος Θεός αναπαύση τούτον εν τόπω χλοερώ, εν τόπω αναψύξεως, ένθα ού λύπη ού στεναγμός.

Αιωνία σου η μνήμη αξιομακάριστε αδελφέ.

Δρ. Δημήτριος Μιχαηλίδης
Ειδικός Παθολόγος - Καρδιολόγος Ε.Ψ.Φ.Μ.Γ. (Θ.Σ.Α.)

Δέχεται καθημερινώς από 17-20 πλην Σαββάτου και επί συνεντεύξει.

Διευθ. Ποσειδώνος & Νηρηΐδων 1 Παλ. Φάληρο
Τηλ. 98.32.302 Ιατρ. 98.17.801 Οικ.

Δρ. Στέλιος Αντωνιάδης
Παιδίατρος - Καρδιολόγος παίδων
Καθηγητής Παιδιατρικής Τ.Ε.Ι.
ΣύμβουλοςΠανεπιστ. Κλινικής Νοσ. Παίδων "Α.Σοφία"
τ. Επιμελητής Νοσ. Great Ormond Str London,
Παν.Harvard & Columbia U.S.A.
Διευθ.: Ηρακλείτου 4, Κολωνάκι
Τηλ. 36.02.745 Ιατρ. 98.33.413 Οικ.

Δρ. Οθων Παπαδόπουλος
Πλαστικός Χειρουργός
Επίκ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών
Αισθητική και επανορθωτική χειρουργική
Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη & Πέμπτη 5-8 μ.μ. κατόπιν ραντεβού
Διευθ. Ιατρ.: Λυκείου 2 Αθήνα 106.74 (Ανάκτορα) Τηλ. 72.11.159 & 72.29.221

Δρ. Σοφοκλής Ζησιάδης
Χειρουργός Οδοντίατρος
Πτυχιούχος Παν. Κων/πόλεως & Αθηνών
μετεκπαιδευθείς και εργασθείς εις Γερμανία
Δέχεται καθ' εκάστην 5-8 μ.μ.
και τα πρωινά με ραντεβού
Διευθ. Ιατρ.: Αγ. Αλεξάνδρου 3, Παλ. Φάληρο
Τηλ. 98.38.877 - 98.38.541 ιατρ. 98.36.807 οικ.

Δρ. Δόμνα Τσούμπου
Χειρουργός Οδοντίατρος
Δέχεται καθημερινώς με ραντεβού
Διευθ.: Αχιλλέως 42, Π. Φάληρο
Τηλ. 98.81.178 - 98.25.307

Κέντρο Φυσικοθεραπείας
και Αποκατάστασης
Γεωργίου Αθ. Γουγούδη
Αποκατάσταση ορθοπεδικών, ρευματολογικών, καρδιο-αναπνευστικών, νευρολογικών παθήσεων
Διευθ. Αφροδίτης 1 & Ποσειδώνος Παλ. Φάληρο
Ραντεβού στα τηλ. 98.48.482 & 20.23.485 οικ.

Δρ. Λυδία Ιωαννίδου-Μουζάκα
Χειρουργός Γυναικολόγος - Ειδικός Μαστολόγος
Αμ. .Επίκουρος Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθηνών
Πρόεδρος της Διεθνούς Εταιρείας Ερευνας του Καρκίνου του Μαστου και της Ελληνικής Εταιρίας Μαστολογίας.
Γενικός Γραμματέας της Διεθνούς Εταιρίας Μαστολογίας
Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη, Πέμπτη 5-8 μ.μ. με ραντεβού
Ιατρ.: Λ. Κηφισίας 6, Αμπελόκηποι Τηλ: 77.71.246
69.29.420 Μαιευτ. Λητώ, 61.84.000 Ιασώ 80.48.584 οικ.

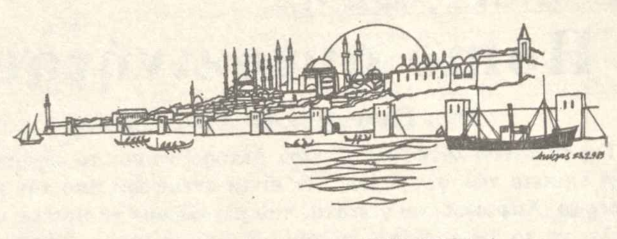

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ
Για την Πόλη, τον Πολίτη, τον πολιτισμό
Εκδότης - Διευθυντής: Μιχάλης Α. Βασιλειάδης
Λασκαρίδου 52, Καλλιθέα 176.76 Τηλ.. 95.83.225
Ετήσια συνδρομή 1998: Για την Ελλάδα δρχ.4000
Γιά το εξωτερικό U.S.$ 30.- Γιά Τουρκία Λ.Τ. 5.000.000
Τεύχη προηγουμένων ετών δρχ. 500 ή $ 3.-
Οι συνδρομές εξωτ. πληρώνονται στην Ελλάδα σε δρχ.
Εμβάσματα - Επιταγές στο όνομα του εκδότη.
Τεχνική επιμέλεια : ΦΩΤΟΣΥΝ ΑΒΕΕ ☎. 36.10.035
Μοντάζ: Θεώνη Νιφλή ☎. 52.29.220 - 52.39.029
Εκτύπωση: Μ. Ανδρίκου Επικούρου 20 ☎. 32.14.446
Βιβλιοδεσία: Κ. Καραγιάννη Επικούρου 20 Αθήνα
☎. 32.17.823

OPHTHALMO-CHECK
ΠΡΟΤΥΠΟ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟ ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ & ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Διευθ. Παντελής Αλ. Παπαδόπουλος
Χειρουργός Οφθαλμίατρος
Επιστημονικός Συνεργατης Θεραπευτηρίου "ΥΓΕΙΑ"
Μέλος της Αμερικανικής Οφθαλμολογικής Ακαδημίας
Μέλος της Ευρωπαϊκής Εταιρίας Ενδοφθαλμίων Φακών και Διαθλαστικής Χειρουργικής
ΧΕΙΡ/ΚΗ ΟΦΘΑΛΜΟΥ- ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟ CHECK-UP - ΜΕΛΕΤΗ ΓΛΑΥΚΩΜΑΤΟΣ-ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΜΥΩΠΙΑΣ ΜΕ EXCIMER LASER-ΦΛΟΥΟΡΟΑΓΓΕΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΦΩΤ. ΒΥΘΟΥ-ΥΠΕΡΗΧΟΙ-ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΦΑΚΩΝ ΕΠΑΦΗΣ-ΤΗΛΕΪΑΤΡΙΚΗ κ.λ.π.
Ωρες λειτουργίας γραμματείας 9.30-13.30 & 17.00-21.00
Λεωφ. Πεσειδώνος 42, 175.61 Παλαιό Φάληρο
☎ 98.81.800 - 98.83.702 fax: 98.15.605

ARTEMIADIS
OPTIC CENTERS
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 4 ΣΥΝΤΑΓΜΑ 105 62 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 3238555 3285535 3238777
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3 ΣΤΟΑ ΚΑΛΛΙΓΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ 105 62 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 3247043 3237030
ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ 18 ΓΛΥΦΑΔΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 8945606 8942013 8942980 8981228

Πρότυπο Κέντρο Φυσικοθεραπείας
Ιωάννης Τερζής
Διευθ. Αγκύλης 39 - Νέος Κόσμος Αθήνα 117.43
Ραντεβού στα τηλ. 92.48.897 & 92.16.931 οικ.

Ελευθερία Τσοκώνα - Μαζαράκη
Χειρουργός - Οδοντίατρος
Δέχεται καθημερινώς πλην Σαββάτου 10.00 - 13.00 αι 18.30-20.30 επί συνεντεύξει
Φειδιππίδου 1-3 & Κηφισίας, Αμπελόκηποι
☎ 77.94.542 ιατρ. 82.39.373 οικ.

Δρ. Φωκίων Σιδηρόπουλος
Χειρουργός - Γυναικολόγος - Μαιευτήρ
Δέχεται Δευτέρα - Τρίτη - Πέμπτη 5 -8 μ.μ.
Σκουφά 36 Κολωνάκι - ΑΘΗΝΑ
☎ 36.10.274

Δρ. Τασία Β. Καροκανίδου
Χειρουργός Οδοντίατρος
Δέχεται καθ' εκάστην πλήν Σαββάτου και επί συνεντεύξει
Κ.Παλαμά 9 - Στάση Κλωναρίδου, Πατήσια
☎ 22.31.043 ιατρ. 88.22.818 οικ.

Δρ. Μαρία Τζενάκη
Χειρουργός Οφθαλμίατρος
ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ - LASER ΓΙΑ ΤΗ ΜΥΩΠΙΑ
Δέχεται καθημερινά με ραντεβού
ΙΑΤΡΕΙΟ: Αχιλλέως 86 Παλαιό Φάληρο
☎ 98.36.925

Δρ. Γεώργιος Παγόπουλος
Χειρουργός Οδοντίατρος
Δέχεται καθημερινώς εκτός Σαββάτου με ραντεβού
Διευθ.: Πιπίνου 18, στάση Αγγελοπούλου
Τηλ. 88.19.720

Δρ. Πέτρος Γκιναΐδης (Γαϊτανίδης)
Ωτορινολαρυγγολόγος
τ. Επιμελητής Τζανείου Νοσ. & Νοσ. Παίδων Α. Σοφία
Δέχεται καθημερινώς 6.30-8.30
Διευθ. Ιατρ. Αγησιλάου 11, Ανω Ηλιούπολις
Τηλ. 97.06.378

Απόστολος Γ. Καϊρης
ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ
Αποκαταστάσεις - Θεραπεία Ορθοπεδικών, Νευρολογικών (ρευματολογικών παθήσεων) καθώς και αθλητικών κακώσεων με ακτινες Laser, Μαγνητικά Πεδία
Ισοκινητικές μετρήσεις με Εργομετρικά Μηχανήματα
Δέχεται κάθε μέρα εκτός Σαββάτου 9-12 & 16-21 στο σύγχρονο και πλήρες ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ
Λ. Ποσειδώνος & Παρθενώνος 1 ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟ
Τηλ.98.34.227 - 98.12.504 Οικίας: 98.28.468

Patisserie riviera
Η γλυκιά ανάμνηση απ' την Πόλη
Διεύθυνση: Τρίτωνος 119 - Παλαιό Φάληρο - Τηλ. 98.26.670
Ιωάννου Μεταξά 21 - Γλυφάδα - Τηλ. 89.42.719
Εντός εμπορικού κέντρου GALLERIA

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
ABAGIS
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 16, ΣΥΝΤΑΓΜΑ - ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 3231743

ο Χαμένο Καράβι

σελ.9

που επέπλεε στη θάλασσα.
στην τσέπη του υπήρχε ένα
ριο για την Κωνσταντινού-
που ανήκε στον έφεδρο υπο-
Απόστολο Μήλλα.
μεναρχείο εξακρίβωσε τότε
ον ο Ντεκάστρο, όσο και ο
ολος Μήλλας, συμπεριλαμ-
αν στον κατάλογο των επι-
του "Ευαγγελίστρια". Το
ίο αυτό, έριχνε επιτέλους
φως στο ανεξιχνίαστο
ο. Δεν υπήρχε πια αμφιβο-
το μικρό καραβάκι του Γκό-
ε καταποντιστεί.
ιμενικές αρχές αναζήτησαν
ς τους συγγενείς των δύο
ων.
ς ανακάλυψαν γρήγορα. Ο
ς του Μήλλα ήταν απαρηγό-

έστειλα το παιδί μου στο
, είπε μόλις του ανήγγειλαν
ύρεση του πτώματος του
ου. Αλλά πού να το φαντα-
ο άμοιρος; Νόμιζα ότι πηγαί-
ς στην Πόλη, θα κατόρθωνε
ράσει στην Αίγυπτο, για να
να συνεχίσει τον πόλεμο για
λευθερία της Ελλάδος...
ς κυρίως ήταν ο μεγάλος
ς του, που δεν πρόλαβε να
ει το παιδί του στη Μ. Ανατο-

Μωρίς Μωυσή Ντεκάστρο,
ούσε στην οδό Πατησίων 152
ν υπάλληλος -πριν στρατευ-
το γνωστό κατάστημα της
Ερμού 45 "Σαν Σουσί". Ηταν
λίτης και η οικογένειά του
ε στην Πόλη.
οντας ωστόσο καθαρά ελληνική
ίδηση, αντί να φύγει μόλις
ηκε ο Ελληνοϊταλικός πόλε-
παρουσιάστηκε στη μονάδα
και τράβηξε για το μέτωπο,
πολέμησε παλληκαρίσια. Το
ασμα αυτό έβγαινε από το
ιο που βρέθηκε στην τσέπη
ια που, όπως απεδείχθη αργό-
ήταν δικό του.
το πετρελαιοκίνητο "Ευαγγε-
α" είχε ναυαγήσει κι ότι πλή-
α επιβάτες είχαν πνιγεί, ήταν
ανερό. Αλλά πώς έγινε αυτό;
υστήριο δεν διαλευκάνθηκε
ούτε από τις αρχές, ούτε από
ιστικές συμμαχικές οργανώ-
Βέβαια πολλά περίεργα πράγ-
ειπώθηκαν τότε, καθώς και
την απελευθέρωση. Μερικοί
ότι το ναυάγιο οφείλετο σε
να. Αυτό όμως αποκλειέτο
όπως αναφέραμε και στην
ς τις μέρες εκείνες επικρατούσε
γαλήνη σε όλες τις θάλασ-
της Μεσογείου. Αλλοι είπαν
το καραβάκι βυθίστηκε από
ικό υποβρύχιο. Για ποιό
όμως τότε το στρατηγείο προ-
να εξακριβώσει τα αίτια
εξαφανίσεώς του;
πιο σίγουρο λοιπόν απ' όλα
μια τελευταία διάδοση: Οτι οι
οι, αφού πιέστηκαν από την
Τσολάκογλου να επιτρέ-
την έξοδο στους εβδομήντα
Κωνσταντινουπολίτες, σκέ-
βέβαια ότι τα παλληκάρια
δεν θα έμεναν στην Πόλη, για
καιρό. Θα τραβούσαν στην
ο, για να ενωθούν με τον
ο στρατό. Ποιός λόγος λοι-
μην τους βγάλουν από τη
με μια τορπίλλη; Μια τορπίλ-
κανείς δεν θα μάθαινε ποτέ
ποιόν προήλθε. Ετσι πραγμα-
ν ένα έγκλημα, που έμεινε
το για πάντα.
και το συμπέρασμα αυτό
ζουμε τόσο αυθαίρετα, μπο-
είναι και λανθασμένο. Κρύ-
τόσα παράξενα μυστήρια ο
ος πόλεμος...

Γιάννης Β. Ιωαννίδης

Ο συμπολίτης μας καθηγητής του Παντείου Παν/μίου κ. Νεοκλής Σαρρής Προεδρεύων στην ΕΔΗΚ

Η "Σφραγίδα" του ιστορικού κόμματος της Ενώσεως Δημοκρατικού Κέντρου" βρίσκεται εδώ και λίγο καιρό - από τον θάνατο του αείμνηστου Ιωάννη Ζίγδη- στα χέρια του συμπολίτη μας καθηγητή του Παντείου Παν/μίου κ. Νεοκλή Σαρρή.

Συγχαίρουμε τον κ. καθηγητή, για τον οποίο πιστεύουμε ότι σύντομα και μόλις πραγματοποιηθεί συνέδριο, θα συμπεριληφθεί και τυπικά μεταξύ των αρχηγών κομμάτων.

Σημειώνοντας όμως τα παραπάνω, έχουμε να συγχαρούμε τον φίλο και συμμαθητή μας Νεοκλή για το ευτυχές γεγονός που συνέβη στην οικογένειά του. Εδώ και λίγες εβδομάδες το ζεύγος Φλώρας και Νεοκλή Σαρρή ολοκλήρωσε την ευτυχία του με την γέννηση του γιού των.

Να τους ζήσει και να τον δουν όπως επιθυμούν.

M.B.

Επιτυχίες του ομογενούς νέου Χρήστου Ρωμανόσογλου

Με χαρά πληροφορηθήκαμε ότι, ο Χρήστος Ρωμανόσογλου, γιος του Παντελή και της Πόλας Ρωμανόσογλου, αποφοίτησε τον περασμένο Σεπτέμβριο από το Τμήμα Μαθηματικών και Πληροφορικής του Παν/μίου Αιγαίου, στο οποίο είχε εγγραφεί κατόπιν Πανελληνίων Εξετάσεων προ τετραετίας.

Η "Ε" συγχαίρει τον νεαρό επιστήμονα και του εύχεται καλή σταδιοδρομία. Επίσης συγχαίρει και τους ευτυχείς γονείς, οι οποίοι δεν απέφυγαν καμιά θυσία προκειμένου να φέρουν εις πέρας τα καθήκοντά τους ως γονείς. Τους ευχόμεθα να δουν και τα δυο παιδιά τους όπως επιθυμούν.

Μ. & Κ.Β.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΣΧΟΛΙΤΩΝ
και η Συντακτική Επιτροπή της
περιοδικής έκδοσης
"Η ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗ"

τελούν μνημόσυνο για τους πνευματικούς ανθρώπους της Πόλης την Κυριακή, 15 Νοεμβρίου 1998, και ώρα 11.15πμ στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Παλ. Φαλήρου (Παναγίτσα) με την συμμετοχή της χορωδίας του Συλλόγου Μουσικοφίλων Κωνσταντινουπόλεως, υπό την διεύθυνση του πρωτοψάλτου Δημοσθένη Παϊκόπουλου

Το Διοικητικό Συμβούλιο του
Συνδέσμου Μεγαλοσχολιτών

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Την Κυριακήν 29 Νοεμβρίου 1998 εις τον Μητροπολιτικόν Ι. Ναόν Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Αθηνών θα τελεσθή Αρχιερατική Θ. Λειτουργία μετ' Αρτοκλασίας, προεξάρχοντος της Α.Μ. του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστοδούλου επ' ευκαιρία του ετησίου εορτασμού της μνήμης του Αγίου και Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου, Ιδρυτού και Προστάτου της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως και του Συλλόγου μας.

Θα ψάλλη η Μεγάλη "Χορωδία Κωνσταντινουπολιτών" υπό την διεύθυνσιν του τ. Αρχοντος Δομεστίκου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας (ΜτΧΕ) κ. Δημοσθένους Παϊκοπούλου.

Ο Πρόεδρος: Σταμάτιος Νικόλαος-Κίσσας
Τηλ.: 8947973, Φαξ: 8946903, Κιν.: 093-2722533
Ο Γεν. Γραμματεύς: Γεώργιος Α. Κιοσέογλου
Τηλ.: 9843021, Κιν.: 097-286520

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Καλούνται τα τακτικά μέλη του Βυζαντινού Αθλητικού Κέντρου στην Τακτική Γενική Συνέλευση του Σωματείου, που θα γίνει την Τετάρτη, 4 Νοεμβρίου 1998, ώρα 18.30, στην αίθουσα του Αθλητικού Συλλόγου Πέρα (Ποσειδώνος 40, Π. Φάληρο), με τα παρακάτω θέματα:

1. Εκλογή Προεδρείου,
2. Ανάγνωση και επικύρωση πρακτικών προηγούμενης Γενικής Συνέλευσης,
3. Εκθεση πεπραγμένων απερχομένου Διοικητικού Συμβουλίου,
4. Οικονομικός απολογισμός περιόδου 1/11/1997-31/10/1998,
5. Ανάγνωση πρακτικού Εξελεγκτικής Επιτροπής, έγκριση Ισολογισμού και απαλλαγή απερχομένου Διοικητικού Συμβουλίου από κάθε ευθύνη,
6. Εγκριση Προϋπολογισμού περιόδου 1/11/1997-31/10/1998,
7. Προτάσεις και Ερωτήσεις, και
8. Εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Σε περίπτωση μη απαρτίας η Γενική Συνέλευση θα επαναληφθεί την Τετάρτη 11 Νοεμβρίου 1998, στον ίδιο χώρο και την ίδια ώρα.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Το Σάββατο 19 Σεπτεμβρίου, έγιναν τα εγκαίνια των νέων ιδιόκτητων εγκαταστάσεων της Εταιρείας "ΚΙΝΟΤΕΧΝΙΚΗ Ε.Π.Ε." που ίδρυσε και διευθύνει ο συμπολίτης μας κ. Ιάκωβος Βασιλειάδης.

Οι νέες αυτές εγκαταστάσεις που βρίσκονται στην οδό Πύργου 14 στη Γλυφάδα (περιοχή Ανατολικού Αεροδρομίου), αποτελούνται από δύο ορόφους με εκθέσεις και γραφεία, και ανεξάρτητο στούντιο ήχου και δοκιμών.

Η "ΚΙΝΟΤΕΧΝΙΚΗ" που είναι κατά κάποιο τρόπο η συνέχεια της Εταιρείας που ίδρυσε ο αείμνηστος Νικόλαος Βασιλειάδης, πατέρας του σημερινού ιδιοκτήτη, εμπορεύεται μηχανήματα ήχου και όλα τα παρεμφερή είδη.

Η "Ε" εύχεται εύστοχες επιχειρηματικές πρωτοβουλίες στην "Κινοτεχνική" και προσωπική ευτυχία σε όλα τα στελέχη που την αποτελούν, με επικεφαλής τον κ. Ιάκωβο Βασιλειάδη και την οικογένειά του.

M.B.

Στιγμιότυπο από τα εγκαίνια της "ΚΙΝΟΤΕΧΝΙΚΗΣ"

ΚΗΔΕΙΑ

Με βαθύτατη θλίψη αγγέλουμε τον επελθόντα την 21η Αυγούστου τ.ε. θάνατο του προσφιλούς και αγαπημένου μας πατέρα, παππού, αδελφού, θείου και συγγενούς

ΜΗΝΑ ΜΙΧ. ΒΛΑΣΙΑΔΗ

Η νεκρώσιμος αυτού ακολουθία εψάλλει την 24η Αυγούστου στον Ι. Ν. Αγίας Παρασκευής.

Τα τέκνα: Ελπινίκη μετά του συζύγου της Αθανασίου Ευθυμιάδη, Ιουλία μετά του συζύγου της Κίμωνος Γεροντόπουλου.

Τα εγγόνια: Μαργαρίτα, Μηνάς, Ελεάνα, Θωμάς, Παναγιώτης, Νεφέλη.

Τα αδέλφια: Αταλάντη Πορτοκαλίδου μετά του συζύγου της Ελευθερίου και Βασίλειος Βλασιάδης μετά της συζύγου του Βασιλικής (εν Ατλάντα Η.Π.Α.)

Τα ανήψια: Μελπομένη Λούκα, Ιουλία Θωμαΐδου, Μιχαήλ Πορτοκαλίδης και Ελπινίκη Νταντου μετά των οικογενειών των.

Οι λοιποί ενταύθα και εν τω εξωτερικώ συγγενείς.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του

ΜΗΝΑ ΜΙΧ. ΒΛΑΣΙΑΔΗ

καθώς και ετήσιο μνημόσυνο της αγαπημένης μας μητέρας

ΑΝΝΑΣ ΒΛΑΣΙΑΔΗ

ετελέσθη την Κυριακή 27η Σεπτεμβρίου στον Ι. Ν. Αγίου Νεκταρίου στην Αγία Παρασκευή.

Η Οικογένεια

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΣΧΟΛΙΤΩΝ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου Μεγαλοσχολιτών μόλις πληροφορήθηκε με λύπη τον θάνατο της προσφιλούς, αειμνήστου

ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΜΑΚΡΙΔΗ

συζύγου του αντιπροέδρου του Συνδέσμου μας, συνελθόν εκτάκτως, αποφάσισε:

1. Να αντιπροσωπευθεί στην νεκρώσιμο ακολουθία,
2. Να κατατεθεί στέφανο εκ μέρους των μελών του Δ.Σ.,
3. Να διατεθεί δωρεά 30.000 δρχ. εις την Εστία Κωνσταντινουπόλεως,
4. Να σταλεί συλλυπητήριος επιστολή εις τον πενθούντα σύζυγο, και
5. Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα δια του Τύπου.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Βυζαντινού Αθλητικού Κέντρου μόλις πληροφορήθηκε τον θάνατο του

ΙΩΑΝΝΗ ΕΜΙΡΤΖΕ

ιδρυτικού μέλους του Βυζαντινού Αθλητικού Κέντρου και Προέδρου του Αθλητικού Συλλόγου Πέρα, συνεδρίασε και αποφάσισε τα εξής:

1. Να παραστεί σύσσωμο στην κηδεία,
2. Να κατατεθεί στεφάνι επί της σορού,
3. Να δημοσιευθεί στον Τύπο, το παρόν ψήφισμα και
4. Να σταλεί συλλυπητήρια επιστολή στην οικογένεια του εκλιπόντος.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΠΠΙΔΩΝ

Για το φιλανθρωπικό έργο του Συλλόγου μας, προσφέραν:

Ρεα Λετιμεντζόγλου 75.000, Αια Αυγαντζάκη 50.000, Μαρία Καραμανοπούλου 10.000, εις μνήμην του συζύγου της Ιωάννη, Ελένη Μεϊντάνη 20.000, εις μνήμην του Ανδρέα Παρή, Αλίκη Καραγεωργίου 10.000.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί θερμά

Προσφορές

Εις μνήμην εκλιπόντων προσφέραν εις τον ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΜΕΓΑΛΟΣΧΟΛΙΤΩΝ, οι κάτωθι:

Εις μνήμην Φωτεινής Μακρίδη, Αλέξανδρος Μαρμαρινός 5.000, Βασίλειος Μιγκάκης 5.000 δρχ. Εις μνήμην Ιωάννη Ραπτόπουλου, Βασίλειος Μιγκάκης 5.000δρχ.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί.

TINA TRAVEL

Κρουαζιέρα στη Μαύρη Θάλασσα από 19-29 Οκτωβρίου
(Πειραιάς - Σούδα - Μυτιλήνη - Κοστάντζα - Οδησσός -
Γιάλτα - Βάρνα - Θεσσαλονίκη - Πειραιάς)
Τιμές από 195.000 - 235.000
ΤΑΞΙΔΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
Διεύθ.: ΣΥΝΤΑΓΜΑ - Καρ. Σερβίας 7
Τηλ.: 32.31.362 - 32.25.408

ΒΙΟΚΕΡ
Θ. ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΚΕΡΙΩΝ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ - ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΑ - ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ
ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΛΑΜΠΑΔΕΣ -
ΛΑΜΠΑΔΕΣ ΓΑΜΩΝ-ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ -
ΚΕΡΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ - ΛΑΜΠΑΔΕΣ ΤΑΜΑΤΑ
ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ
Εκθεσις: Αγ. Φωτεινής 49 Ν. Σμύρνη Τηλ.93.31.967
Εργαστ.: Τμόλου 8 Ν. Σμύρνη, Τηλ. 93.59.551
Γρυπάρη 92 -94 Καλλιθέα. Τηλ.: 95.98.049

Αξιοποίηση Ελληνικών Περιουσιών στην Τουρκία
Αγοράζονται ακίνητα, οικόπεδα, διαμερίσματα, ακόμα και περιουσίες που έχουν περιέλθει στο Τουρκικό Δημόσιο
(Βακούφι - Δασαρχείο κλπ)
Διακανονισμοί λογαριασμών και στην Ελλάδα.
Παναγιώτης Μάντικας
Τηλ.: 92.43.358 - Κινητό 094-371.272
Fax/Τηλ.: 92.43.384

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΙΣΣΑΣ
Σύμβουλος Επενδύσεων Διεθνών Κεφαλαιαγορών και χρηματαγορών (New York, London, Tokyo, Hong Kong κλπ.)
Διευθ. Κύπρου 68, Γλυφάδα
Τηλ. 89.47.973 Fax. 89.46.903
Κινητό τηλ. 093-27.22.593
e-mail: stamkis @ hol. gr.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
«Παλιά Αθήνα»
(ΣΑΡΑΪ)
Υπό τη διεύθυνση του συμπολίτη μας διπλωματούχου σεφ μάγειρα - ζαχαροπλάστη Γιώργου Παπαδόπουλου.
Πολιτισμένο περιβάλλον.
Οσοι αναζητούν τη γνήσια γεύση, μπορούν μεταξύ άλλων να βρούν πολίτικα πιάτα με χιουνκιάρ μπεγεντή, μαντί, καντίν μπουντού κεφτεδάκια, ντονέρι με γνήσιο μοσχαρίσιο και αρνίσιο κρέας, ντολμαδάκια με σάλτσα από γιαούρτι κ.α. Δώρο όλες οι σπεσιαλιτέ μας σε γλυκά.
Τιμές λογικές και προσιτές.
Η αίθουσα διατίθεται για διάφορες εκδηλώσεις.
Διευθ. : Παπάγου 20, ΒΟΥΛΑ Πλησίον Πλατείας ΕΒΡΟΥ
Τηλ. 89.92.152 - 89.92.162

Miele
ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ - SERVICE
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ - ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΩΝ
ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΙΣ - ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΕΣΩΤ. ΧΩΡΩΝ
ΓΛΥΦΑΔΑ, ΜΕΤΑΞΑ 41, 1ος ΟΡ. ΤΗΛ.: 8940922 - FAX: 8942728

PHILIPS
Το Σήμα...
με την μεγαλύτερη ΔΗΜΟΤΙΚΟΤΗΤΑ
σ' όλο τον κόσμο.
...προσφέρει ανέσεις, σιγουριά και...
όχι προβλήματα!!
ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ, ΒΙΝΤΕΟ,
ΒΙΝΤΕΟΚΑΜΕΡΕΣ, ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΑ,
ΦΟΡΗΤΑ ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΑ...
μέχρι ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΣΙΔΕΡΑ, ΜΙΞΕΡ,
ΚΑΦΕΤΙΕΡΕΣ, ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ, ΣΤΙΦΤΕΣ,
ΡΟΛΟΓΙΑ..
* Πάντοτε με την εγγύηση της προηγμένης τεχνολογίας της PHILIPS
ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΕΩΡ. ΚΑΣΑΠΟΓΛΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ (ΘΗΣΕΩΣ) 74, ΚΑΛΛΙΘΕΑ 176.76
☎ 95.60.522, 93.71.160-1-2, 95.80.470
ΤΗΛ. SERVICE 93.71.163 - FAX 95.69.944

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΑΝΝΑ ΖΕΡΜΠΙΝΗ - ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ
As. Cs. Delaware, U.S.A.
C. Pr. Michigan, U.S.A.
Μεγ. Σπηλαίου 8 - 174.55 ΑΛΙΜΟΣ Τηλ. 98.29.912
Κύπρου 43 - 166.75 ΓΛΥΦΑΔΑ Τηλ. 89.82.661

Τώρα και στο Παλαιό Φάληρο
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
«ΠΙΣΤΩΦ»
Το γνωστό από την Πόλη, στην Αγία Τριάδα Ταξίμ, Γραφείο Τελετών «Πιστώφ» λειτουργεί και στην Αθήνα.
Θα βρείτε σ' αυτό ό,τι χρειάζεστε και ειλικρινή συμπαράσταση στις δύσκολες ώρες.
Αγ. Βαρβάρας 73 Α - Π . ΦΑΛΗΡΟ
Τηλ. Γραφείου 98.38.801 - 98.28.070 - 88.34.085
Για νύκτα 98.37.785

DEMARC & Co ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΜΕΛΕΤΕΣ - ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΕΙΣ - ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ
ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ
ΤΑΜΕΙΑΚΟΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΙ
Θέτιδος 9 Π. Φάληρο Τηλ. 98.51.325/6 98.14.071

Κρατάει την παράδοση
Εστιατόριο ΓΕΡΟΦΟΙΝΙΚΑΣ
Πινδάρου 10 ΚΟΛΩΝΑΚΙ - ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 36.22.719 - 36.36.710

γεύση
palet
στη
ζαχαροπλαστική
Διευθ. Θουκυδίδου 50, Καλαμάκι.
Τηλ. 98.28.154

ΧΡΗΣΤΟΣ
ΙΝΕΠΕΚΟΓΛΟΥ
Αθηνάς 11 Μοναστηράκι Τηλ. 32.19.092
Αλυσοπρίονα Βενζινοκίνητα HOMELITE
Μηχανές Γκαζόν MC CULLOCH
BOSCH - Ηλεκτρικά Εργαλεία
Ερασιτεχνικά Μηχανήματα BLACK & DECKER
Ηλεκτρογεννήτριες - Κομπρεσέρ
Εργαλεία Τεχνιτών PEUGEOT

THERMOLIVE
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ και ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΚΑΥΣΤΗΡΩΝ
ΑΥΤΟΝΟΜΙΕΣ
Τηλ. 86.11.686 μ.μ. 49.04.527

ταβέρνα
το Ζαφείρ
Ηλίου 19, 166.71 - Καβούρι
Τηλ.: 89.58.603 - 89.53.680

Τ.Ε. ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΑΦΗΣ ΜΑΛΛΙΩΝ
"ΑΜΑΡΑΝΤΕΙΟΣ"
ΙΔΡΥΤΗΣ 1960 : ΝΙΚ. ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ
ΑΜΑΡΑΝΤΕΙΟΣ
Αναγνωρισμένη από το κράτος
Αριθμ. αδείας 431/575 ΦΕΚ 466/78
Η "ΑΜΑΡΑΝΤΕΙΟΣ" προσφέρει:
• Κρατικό πτυχίο κομμωτικής με άδεια τριχοφ
• Αναβολή στράτευσης 2 ετών.
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 80 & ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 30
ΤΗΛ. 3804032-3800237-3817433-3819794-5
Β ΚΤΙΡΙΟ :
ΤΖΩΡΤΖ 5 ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ, ΤΗΛ. 3304253-4
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 79 ΑΘΗΝΑ,ΤΗΛ. 3819466-3648036
Για μαθήτριες από την επαρχία, συνεργαζόμαστε με ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΑ ΘΗΛΕ

Β'- Η πρόβλεψη ενός γραφειοκράτη ή Η Περίοδος Ενός Προγραμματισμένου Εκτουρκισμού από "Ενα επίσημο κείμενο"

του RIDVAN AKAR

ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ή ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ

ως το πιο βαρυσήμαντο κεφά- ιο της Εκθεσης να είναι αυτό προσδιορίζονται οι στόχοι Λαϊκού Κόμματος. Σ' αυτό το άλαιο βρίσκουμε το τι πρέπει συμπεραίνουμε από την έννοια "Τουρκικού Εθνικισμού" και το ουδαιότερο ποια θα πρέπει να τα μέσα που πρέπει να χρησι- ποιηθούν κατά την άσκηση μιας ιας πολιτικής.

"Να δημιουργηθεί ένα πολιτικό κοινωνικό σύνολο που ομιλεί και μόνη γλώσσα, του οποίου μέλη συνδέονται μεταξύ τους με ίδια κουλτούρα και τα ίδια ιδα- , δηλαδή να δημιουργήσουμε στα όρια της πατρίδας μας και μόνο έθνος που θα έχει μια μοναδική γλώσσα και μια και ιδεολογία". (σελ.174).

συντάκτης συστήνει ιδιαίτερα ουν οι πάντες, οι διοικούντες μα, οι διανοούμενοι, τα μέσα μαζικής επικοινωνίας και οι συνο- ρες οργανώσεις (τα σπίτια λαού - Halk evleri), ένα κοινό νατολισμό να συγκεντρώ- σ' ένα ενιαίο μέτωπο όλους εθνικιστές. Τον τρόπο δημι- ργίας δε ενός έθνους *"που θα ει μια και μοναδική γλώσσα ή συγκεντρώνεται γύρω από μια ιδεολογία"* τον υποδεικνύει πολύ σαφή τρόπο.

"Θα πρέπει να μυηθούν πλήρως ιδέα ότι σ' αυτό τον τόπο κάθε και ευεργέτημα είναι Τουρκι- και ανήκει μόνον σ' εκείνους αισθάνονται Τούρκοι και νονται ότι δεν ανήκουν σε άλλη εθνότητα εκτός από την ρκική" (σελ.174).

σημείο αυτό αν συνδυαστεί η Εκθεση αυτή με τα γεγονότα της εποχής προκύπτει το ερώτημα αν αποτελεί πολιτική πρόταση ή αν μια σύναξη της ήδη εφαρμοζό- ης πολιτικής. Ηδη ένα νομοσχέ- που είχε υποβάλλει το 1938 ο βουλευτής Μάνισας **Μεχμέτ** ρί Τοπράκ, είναι απόλυτα σχε- με τα αναφερόμενα στην έκθε- Κατά το νομοσχέδιο οι Τούρκοι πολίτες θα έπρεπε εκτός της οικίας , σε δημόσιους χώρους να Τουρκικά. Στην περίπτωση ο υπόχρεος δεν συμμορφώνε- με τις επιταγές του νόμου προ- ονταν ποινή φυλάκισης 1-7 μηνών και χρηματικό πρόστιμο 100 λιρών. Θα επιτάσσονταν, τα διπλώματά τους και θα απαγορεύονταν η άσκηση του επαγγέλματος του γιατρού, του ή του δημοσιογράφου. Το ενδιαφέρον όλων είναι ότι ένα του ποσού που θα συγκε- ντρωνόταν από τα πρόστιμα θα δινόταν στους καταδότες ως βευση". Το νομοσχέδιο υπο- τους πολίτες που δεν ήξε- Τουρκικά να μάθουν μέσα σ' χρόνο. Σε αντίθετη περίπτωση κηρύσσονταν έκπτωτοι της Τουρκικής υπηκοότητας. (8). Επί- το νομοσχέδιο προέβλεπε απαγόρευση στους μειονοτι- να παίρνουν τουρκικά ονόμα- να εξισλαμίζονται. (9).

Σουκρί Τοπράκ μ' ένα άλλο νομοσχέδιο εισηγόταν την απαγό- εισόδου Ισραηλιτών από την και την Παλαιστίνη στην Τουρκία. Και τα δύο νομοσχέδια εγκρίθηκαν παμψηφεί στις επιτροπές της Βουλής φθάσουν στην ολομέλεια. θηκαν και από τις στήλες επίσημου οργάνου του Λαϊκού Κόμματος, της εφημερίδας Ουλούς. Οι εισηγήσεις εστιάζονταν στην ότι: *"Δεν θα πρέπει να μαστε από γεγονότα που συμβαίνουν σε ξένες χώρες και ξένες σ' εμάς".* (10).

στην διάρκεια του Β' Πολέμου, υπήρξαν και αυτοί που εμπνεύστηκαν απ' αυτό το νομοσχέδιο. Η καμπάνια "Συμπατριώτα μίλα Τουρκικά - Vatandaş Türkçe konuş" που την είχαν ξεκινήσει αυτοί που κατά τον συντάκτη της Εκθεσης ήταν "ρατσιστές", ήταν το πλέον επιθετικό παράδειγμα του σχεδίου που προέβλεπε την δημιουργία ενός έθνους που θα μιλεί "μία και μόνη γλώσσα". Σχεδόν είχε απαγορευθεί στις μειονότητες να μιλούν την γλώσσα τους σε δημόσιους χώρους. Ο βουλευτής Αττάλειας της περιόδου εκείνης **Ρασίχ Καπλάν,** σε μια ομιλία του στην Βουλή, έλεγε:

"Ορισμένα στοιχεία συμπεριφέρονται με πολλήν αυθάδεια και δεν σέβονται την Τουρκική γλώσσα. Μέσ' στα σπίτια τους μπορούν να μιλούν όποια γλώσσα θέλουν. Σε δημόσιους χώρους όμως ...η γλώσσα που μιλούν ορισμένοι Τούρκοι πολίτες δεν είναι Τουρκική. Ω! Συμπατριώτα! Εάν θεωρείς τον εαυτό σου Τούρκο πολίτη σεβάσου την Τουρκική γλώσσα. Μη δυσαρεστείς τους απέναντί σου Τούρκους". (11).

Αυτή η καμπάνια πήρε μια πολύ επιθετική διάσταση ειδικά στις περιοχές που ήταν πυκνοκατοικημένες από μειονοτικούς και προκαλούσε την αγανάκτησή τους.

Αν θέλανε οι μειονότητες να επωφεληθούν από κάθε "δόξα και κάθε ευεργέτημα" που θα μπορούσε να τους παρασχεθεί, θα έπρεπε να μιλούν Τουρκικά. Μόνον που, το να ομιλούν μόνον την Τουρκική δεν ήταν ικανή και αναγκαία συνθήκη για να επιτευχθεί αυτό. Συγχρόνως ώφειλαν να μην αισθάνονται δεσμούς με άλλη εθνότητα εκτός από την Τουρκική. Μ' αυτή την αιτιολογία 26 Ισραηλίτες που εργάζονταν στο Πρακτορείο Ανατολή, παύθηκαν από τις εργασίες τους (12).

Ο "Φόρος Περιουσίας" ήταν το πιο σαφές παράδειγμα της σχέσης με άλλες εθνότητες. Π.χ. από τα 185 εκατομμύρια φόρου που είχαν συγκεντρωθεί στην Πόλη, το 70% δηλαδή τα 155 εκατ., πλήρωσαν οι Αρμένιοι, Ρωμιοί και Ισραηλίτες, συμπατριώτες μας. Ενώ οι μειονότητες αποτελούσαν το 21% του πληθυσμού της Πόλης, (13).

Ως μέτρα για την δημιουργία ενός "ενιαίου έθνους" στην Εκθεση αυτή συστήνονται πολιτικές απορρόφησης. Δια την απορρόφηση δε προτείνονται:

α) Ο κατακερματισμός του γεωγραφικού χώρου του έθνους του οποίου είναι επιθυμητή η απορρόφηση και με τον τρόπο αυτό η εξασθένηση της μαζικότητάς του.

β) Η οικονομική επιταγή του.

γ) Η διάδοση της κυρίαρχης κουλτούρας στους χώρους του.

δ) Η εξασφάλιση εξ αγχιστείας συγγενικών σχέσεων με τα μέλη της κοινωνίας της οποίας η μαζικότητα έχει τραυματιστεί και έχει υποταγεί οικονομικά.

ε) Η αυστηρότητα των νόμων που θα εφαρμοσθούν να μην προκαλεί ζημία, αλλά να λαμβάνεται υπ' όψιν ότι στην εφαρμογή τους απαιτείται δικαιοσύνη.

στ) Η αναγνώριση ισότητας στα μέλη της κοινωνικής ομάδας που μ' αυτόν τον τρόπο εκφυλίζεται.

ζ) Δια την ανετότερη εφαρμογή όλων αυτών θα πρέπει ο αφομοιώνων να εμπνέει σεβασμό στον αφομοιούμενο (σελ. 175-178).

Στο σύνολο αυτών των μέτρων ειδικότερα ο γεωγραφικός τεμαχισμός και η οικονομική υποταγή των μειονοτήτων απαιτούσε την λήψη αποφάσεων από μέρους του Κράτους.

Σύμφωνα με την Εκθεση που αφορούσε τις διάφορες εθνότητες και είχε καταρτισθεί από το 9ο γραφείο του Λαϊκού Κόμματος, οι μειονότητες χωρίζονταν στις ακόλουθες κατηγορίες:

1. Οι μη μουσουλμανικές μειονότητες που έχουν μητρική γλώσσα άλλη, εκτός της Τουρκικής.

Σ' αυτήν την κατηγορία ανήκουν οι Ρωμιοί, οι Αρμεναίοι και οι Ισραηλίτες που υπολογίζονται συνολικά σε 250 χιλιάδες. Ο συντάκτης αφού υπογραμμίζει ότι στις ομάδες αυτές δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί η ενότητα γλώσσας, κουλτούρας και ιδεολογίας, τις χαρακτηρίζει ως 5η φάλαγγα.

"Ηδη σ' όλες τις περιόδους της Ιστορίας οι μειονότητες με τόσο διαφορετικές εθνικές συνειδήσεις, σ' όλα τα μέρη του κόσμου ζήσαν μέσα σ' έναν μόνιμο δυϊσμό και ποτέ δεν συγχωνεύθηκαν με το κύριο έθνος που κατοικεί στη χώρα και δεν του αφοσιώθηκαν ποτέ. Πολλές φορές δε η συμπεριφορά τους ήταν προδοσία". (σελ. 177).

Ακόμη στην Εκθεση αναφέρεται ότι το Αρμενικό ζήτημα λύθηκε με τους εκτοπισμούς και των Ρωμιών με την ανταλλαγή των πληθυσμών. Μόνον που -κατά τον συντάκτη- οι Αρμένοι στην Ανατολή σιγά-σιγά επαναδιοργανώνονται και δημιουργούν μικρές κοινωνίες. Ως παράδειγμα αναφέρεται ότι στο Σιβάς ζούσαν 2000 Αρμένοι το 1938 -το έτος που υποτίθεται ότι συντάχθηκε η Εκθεση- στην Αμάσια το 1943-44 ζούσε πληθυσμός 5000 ατόμων των οποίων το 15% ήταν Αρμένιοι και ότι στην περιφέρεια Ντανταί της Κασταμονής από τους 400 Αρμένιους που ζούσαν οι 98 ήσαν παιδιά κάτω των 10 ετών. Κατά τον συντάκτη οι Αρμένοι επιδιώκουν ν' αυξήσουν τον πληθυσμό τους με πολιτικούς σκοπούς.

Η λύση που προτείνει ο συντάκτης του κειμένου για την παρεμπόδιση της αύξησης του πληθυσμού των Αρμενίων έχει τα σπέρματα μιας νέας "εκτόπισης". Θα πρέπει -λέει- σε μια πρώτη φάση οι Αρμένιοι αφού "εκκαθαρισθούν" από την Ανατολία, να μεταφερθούν στην Πόλη κι έτσι να τεθεί υπό έλεγχο η αύξηση του πληθυσμού των. Το χειρότερο όμως που διαπιστώνουμε είναι αυτό που προτείνει για την λύση που πρέπει ν' ακολουθηθεί μετά την μεταφορά τους στην Πόλη.

"Με τον τρόπο αυτό θα παρεμποδιστεί η αύξηση του πληθυσμού τους και όταν στη συνέχεια επιλύεται το πρόβλημα αυτό θα υπάρξει η δυνατότητα ν' αντιμετωπισθεί ομαδικά". (σελ. 178).

Αραγε ποιό ήταν το σχέδιο που είχα κατά νουν για την *"μελλοντική επίλυση του θέματος"* ο συντάκτης ή το Κόμμα; Τί εννοούσαν με την *"συνολική λύση"*; Οι εφαρμογές που ακολούθησαν δεν μας επιτρέπουν να θεωρητικολογήσουμε.

Μόνον εντυπωσιάζει το γεγονός ότι η πρώτη φάση αυτής της πολιτικής είχε τεθεί σ' εφαρμογή. Το 1935 υπήρχε στην Τουρκία ένας πληθυσμός 57.599 ατόμων που μιλούσαν Αρμενικά. Απ' αυτούς οι 39.821 ζούσαν στην Πόλη. Το 1950 ο πληθυσμός των Αρμενίων έπεσε στις 52.776. Ενώ ο Αρμενικός πληθυσμός της Πόλης αυξήθηκε στους 42.207. (14). Βλέπουμε, λοιπόν, ότι ο Αρμενικός πληθυσμός της Πόλης αυξήθηκε χάρις στην μετανάστευσή τους από την Ανατολία, όπως προτείνεται στην Εκθεση.

Η πρόταση που είχε γίνει για τον Αρμενικό πληθυσμό της Πόλης ήταν απλή. Προβλέπονταν η ανταλλαγή τους ή η παροχή διευκολύνσεων σ' αυτούς για να μεταναστεύσουν σ' άλλες χώρες, εφόσον εθεωρείτο βέβαιο ότι δεν ήταν δυνατόν ν' αφομοιωθούν. **Ως προς τους Ρωμιούς για τους οποίους ο συντάκτης αναφέρει ότι δεν αποτελούν κίνδυνο για την Ανατολία εισηγείται την λήψη ριζικών μέτρων στην Πόλη. Στόχος ήταν ο ακόλουθος:**

***"Το μόνο που μπορεί να λεχθεί στο θέμα αυτό είναι ότι στην 500ή επέτειο της Αλωσης της Πόλης δεν πρέπει να έχει μείνει ούτε ένας Ρωμιοός".* (σελ.178).**

Η πρόβλεψη του τεχνοκράτη που συνέταξε την Εκθεση αυτή για το Λαϊκό Κόμμα έχει επαληθευθεί έστω και με μια μικρή απόκλιση μερικών ετών. Αν και δεν επιτεύχθηκε ο σκοπός το 1953 δηλ. στα 500 χρόνια της Αλωσης, με τα γεγονότα της 6/7ης Σεπτεμβρίου 1955 χάρις στις βιαιότητες, τις λεηλασίες και τις επιθέσεις που οργανώθηκαν εναντίον των Ρωμιών, ο πληθυσμός τους υποβιβάσθηκε σε σημαντικό βαθμό.

Εάν μελετήσουμε τον αριθμό των μεταναστεύσεων από την Τουρκία προς το εξωτερικό τα έτη μεταξύ του 1950 και 1960, βλέπουμε ότι μετανάστευσαν 297.000 άτομα. Ενώ ο ίδιος αριθμός μεταξύ 1940 και 1950 είναι 62.000. (15). Μπορεί να λεχθεί ότι ένα σημαντικό μέρος αυτών είναι μειονοτικοί.

Εάν πάλι μελετήσουμε τις μετακινήσεις πληθυσμών μεταξύ 1935 και 1950 θα δούμε ότι ενώ το 1935 ο πληθυσμός που ομιλεί Ελληνικά, Αρμενικά και Εβραϊκά συμποσούται σε 208.391 άτομα, το 1950 έχει μειωθεί σε 178.034.

Οταν τα χρόνια αυτά η αύξηση πληθυσμού στην Τουρκία φθάνει το 6,5% (16), ενώ στην ίδια περίοδο δηλ. μεταξύ 1935-1950 ο πληθυσμός της από 16.046.000 ανέρχεται το 1950 σε 20.947.000, (δηλ. μέσα σε 15 χρόνια σημειώνεται 29% πληθυσμιακή αύξηση) με τον ίδιο ρυθμό ο πληθυσμός των μειονοτήτων θα έπρεπε να είχε φθάσει τις 270.000, ενώ είναι μόλις 178.000 το 1950.

Το 1964 με τις απελάσεις των Ελλήνων η πρόβλεψη του τεχνοκράτη επαληθεύθηκε. Η κυβέρνηση του Ινονού, προφασιζόμενη την κρίση της Κύπρου απεφάσισε ν' απελάσει 12.000 Ρωμιούς. Ολοι αυτοί που είχαν στο μεταξύ παντρευτεί με πολίτες Τουρκικής υπηκοότητας συμπαρέσυραν μαζί τους και όλους αυτούς. Κι έτσι η απόφαση "απέλασης" του 1964 συνετέλεσε στο να εγκαταλείψουν την Τουρκία περίπου 40.000 άτομα. Σήμερα υπολογίζεται ότι υπάρχει στην Τουρκία μια μειονότητα Ρωμιών περίπου 3000 ατόμων, (17).

Τα όσα έχουν γραφεί στην Εκθεση για τους Ισραηλίτες, απηχούν τις αντισημιτικές αντιλήψεις της εποχής.

"Ο Εβραίος, ο οποίος εδώ και δυο χιλιάδες χρόνια ζει στερημένος από αισθήματα προσήλωσης σε μια πατρίδα και σε συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο, αισθήματα που γεμίζουν με περηφάνεια και δόξα τους ανθρώπους, ως μόνο ιδανικό της ζωής του έχει επιλέξει το χρήμα." (σελ.179).

Οι εισηγήσεις της Εκθεσης όσον αφορά τους Εβραίους δεν διαφέρουν απ' αυτές που έχουν καταχωρηθεί για τους υπολοίπους.

"Το πρώτο που πρέπει να γίνει είναι να μην επιτραπεί η αύξηση του πληθυσμού των με την μετανάστευσή τους από το εξωτερικό στην Τουρκία, με κάθε μέσο να διευκολύνεται η αναχώρησή τους, να απομονώνονται από της πηγές απ' όπου μπορούν να έχουν οικονομικά ωφέλη με την παρεμπόδιση της συμμετοχής τους σε κυβερνητικές και εργολαβικές δραστηριότητες". (σελ.179).

Σε μια περίοδο που δεν είχε συνταχθεί ακόμη η Εκθεση, το 1949, 769 Εβραίοι της Ρουμανίας ήλθαν στην Τουρκία με το πλοίο "Struma".

Οι επιβάτες είχαν ζητήσει καταφύγιο στην Τουρκία. **Η άδεια δεν τους δόθηκε.** Οπότε μετά ένα χρόνο υποχρεώθηκαν να βγουν στο δρόμο για να επιστρέψουν στην Ρουμανία. Το πλοίο στα ανοιχτά της Μαύρης Θάλασσας βυθίστηκε από ένα υποβρύχιο. Ολοι οι επιβάτες του, πλην ενός πνίγηκαν.

Ο τότε πρωθυπουργός Ρεφίκ Σαϊντάμ εξέφρασε μια εκπληκτικά ταυτιζόμενη με το περιεχόμενο της Εκθεσης, άποψη:

"Η Τουρκία δεν μπορεί να καταστεί καταφύγιο σε ανθρώπους που δεν είναι επιθυμητοί από άλλους."

Στην πραγματικότητα μεταξύ 1935-37 (18), είχε επιτραπεί η είσοδος και εγκατάσταση στην Τουρκία, περιορισμένου αριθμού Εβραίων. Παρ' όλ' αυτά το 1937 είχε απελαθεί ένας σημαντικός άριθμός Γερμανοεβραίων. (19)

Επίσης μεταξύ 1935-50 ο πληθυσμός των Εβραίων από 42.607 μειώθηκε σε 35.786. Τα χρόνια εκείνα επιτεύχθηκε μέρος του σκοπού της Εκθεσης με την μη παρεμπόδιση της μετανάστευσής τους στό Ισραήλ. Σ' αυτήν την περίοδο όσοι Εβραίοι διανοούμενοι -ελάχιστοι στον αριθμό- είχαν θέσεις στο Δημόσιο παραιτήθηκαν όπως είχε συμβεί και στο Πρακτορείο Ανατολή.

Στην Εκθεση ενώ γίνεται αποδεκτό ότι οι μειονότητες ως πληθυσμιακή οντότητα δεν αποτελούν πρόβλημα, υπογραμμίζεται η οικονομική τους ισχύς. Εισηγείται ότι το Κράτος πρέπει να αναλάβει το ίδιο τον τομέα εισαγωγών-εξαγωγών όπου οι μειονοτικοί είναι ισχυροί και ότι πρέπει να περιορισθεί η δραστηριότητά τους στόν τομέα της βιομηχανίας.

8 -Koçak Cemil (1992) σελ. 18-19

9 -Levi Avner (1996) σελ. 133,134

10. Levi Avner. A.g.e. σελ. 134

11. 6.8.1942 Εφ/δα AKŞAM

12. Rıdvan Akar 1992, σελ. 78, 93

13. Στην περίοδο αυτή αντιμετώπιζαν με χιούμορ την αδικία που είχαν υποστεί και διηγόντουσαν ανέκδοτα. Στα ανέκδοτα εκείνα εκφράζονταν το παράπονό τους διότι τιμωρήθηκαν αυτοί που "δεν είχαν μητρική γλώσσα την Τουρκική και δεν ανήκαν στην Τουρκική εθνότητα".

- Μισόν, εσύ πόσα πλήρωσες;

- 9.575.67 γρόσια.

- Γιώργο, εσύ πόσα πλήρωσες;

- 15.487.98 γρόσια.

- Καλά λεφτά! Καλά λεφτά! Αγκόπ, εσύ πόσα πλήρωσες;

- 21.332.15 γρόσια.

- Καλά λεφτά! Καλά λεφτά! Μεχμέτ εφέντη, εσύ πόσα πλήρωσες;

- 2.18 γρόσια.

Ο Σαλαμόν σήκωσε τα χέρια του προς τον ουρανό:

- Ω μεγάλε Ατατούρκ! Πόσο ωραία τα είπες. "Τι ευτυχής όποιος λέει ότι είναι Τούρκος".

Üsdiken Behzat 1992, σελ. 58

14. Γενική Δ/νση Στατιστικής της Πρωθυπουργίας 1961 σελ. 124 και της Γραμματείας Στατιστικής 1939 σελ. 66-69

15. Shorter και Miroslav 1983, σελ.86

16. DIE 1995, σελ. 13

17. Demir H. Akar R. 1994

18. 25.2.1942 Εφ/δα Cumhuriyet

19. Koçak Cemil 1992, σελ. 19-20

ΓΙΑ **ΑΧΡΩΜΑΤΟΨΙΑ** ΔΕΝ ΞΕΥΡΩ, ΑΛΛΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ, ΜΕ ΤΟ **ΒΙΑΓΚΡΑ**, ΜΑΛΛΟΝ ΕΧΟΥΝ ΠΛΗΘΥΝΕΙ ΟΙ . . .**ΠΡΕΣΒΥΩΠΕΣ !!**
25.7.98
του Θανάση Ευθυμιάδη

Δημοτικές Εκλογές: Αξιολόγηση των αποτελεσμάτων και της παρουσίας των συμπολιτών μας

Ιωσήφ Κωνσταντινίδης ο μόνος που εξασφάλισε την εκλογή του. Μιλτιάδης Βασιλειάδης και Νίκος Δέτσης πρώτοι επιλαχόντες.

Είναι πολύ πιθανό η ταυτόχρονη εκλογή του κ. **Δημήτρη Καψάνη** στο Παλαιό Φάληρο και του κ. **Αλέκου Αλούκου** στον Αλιμο, ανθρώπων με ιδιαίτερη ευαισθησία στην προστασία του περιβάλλοντος, να αποδειχθεί ευτυχής συγκυρία για την περιοχή. Η "Ε" που ανησυχεί ιδιαίτερα για την επέλαση που προμηνύεται στις εν λόγω παραλίες, εν όψει και της Ολυμπιάδας του 2004, δεν θα πάψει ν' ασχολείται και να ενδιαφέρεται για το μείζον αυτό θέμα.

Ως προς τα αποτελέσματα: Η επιτυχία του κ. Δημήτρη Καψάνη στο Παλαιό Φάληρο, να υποσκελίσει, την πρώτη Κυριακή τον υποψήφιο του Πασόκ κ. Τάκη Καλκαβούρα και να νικήσει τη δεύτερη Κυριακή, τον υποψήφιο της Ν.Δ. κ. Διονύση Χατζηδάκι μπορεί να χαρακτηριστεί ως έκπληξη. Με το ψηφοδέλτιό του ήταν υποψήφιος για το Δημοτικό Συμβούλιο και ο κ. Νίκος Δέτσης, ο οποίος δεν εξελέγη μεν, είναι όμως πρώτος επιλαχών. Ο **Νίκος Δέτσης,** ως γιος του **Μιχάλη Δέτση** ο οποίος επί σειράν ετών έδειξε και δείχνει το ενδιαφέρον του για τα προβλήματα που απασχολούν τους Κωνσταντινουπολίτες, θα μπορεί πάντοτε να επιτελεί το καθήκον του συνδέσμου μεταξύ Δήμου και συμπολιτών μας.

Με τον κ. **Διονύση Χατζηδάκι,** -ο οποίος, ως γνήσιος τζέντλεμαν ήταν από τους πρώτους που συνεχάρη τον αντίπαλό του- υποψήφια ήταν η κ. **Ελένη Μωυσάκη Βάλληνδα,** η οποία όμως καταποντίστηκε.

Ο τ. Αντιδήμαρχος και Πρόεδρος της "Εστίας Κων/πόλεως" κ. **Γρηγόρης Αθανασιάδης,** ο οποίος την προηγούμενη τετραετία εξελέγη και μάλιστα σε αρκετά υψηλή θέση, με το επικρατήσαν ψηφοδέλτιο του Δημάρχου κ. Γ. Χρυσοβερίδη, διαχώρισε πολύ νωρίς τη θέση του με την παράταξή του, δηλώνοντας έτσι ότι δεν συμφωνεί με πολλές από τις επιλογές της. Ετσι τη φορά αυτή είχε δύο επιλογές: Να παραμείνει έξω από την εκλογική διαδικασία ή να συνεργαστεί με άλλη παράταξη. Ο κ. **Τάκης Καλκαβούρας,** εκτιμώντας τη στάση του τού πρότεινε συνεργασία καθ' ότι επιχειρώντας μια υπέρβαση, ήθελε να κάνει ένα υπερκομματικό άνοιγμα. Τα αποτελέσματα των εκλογών έδειξαν ότι δεν πρόλαβε να πείσει. Επομένως και το βήμα του συμπολίτη μας κ. Γ. Αθανασιάδη, παρέμεινε μετέωρο. Ομως η εκ των υστέρων κριτική είναι εύκολη και ανώδυνη και γι αυτό η στήλη δεν θα την επιχειρήσει. Θα επισημάνει όμως ότι, η μη εκλογή του Γρηγόρη Αθανασιάδη στο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Παλαιού Φαλήρου, είναι γεγονός αρνητικό για όλους μας.

Στον Αλιμο, ο κ. Αλέκος Αλούκος, ο οποίος την προηγούμενη τετραετία είχε χάσει τις εκλογές για ελάχιστο αριθμό ψήφων, ήταν σχεδόν σίγουρο ότι θα επικρατήσει. Τα όσα ακούστηκαν κατά τη διάρκεια της Δημαρχίας του κ. Αργυρίου και κυρίως η επ' αυτοφώρω σύλληψη του στενού του συνεργάτη Αντώνη Γκραβούνα αποτέλεσαν τη χαριστική βολή. Τα καλά νέα στην παράταξη του κ. Αργυρίου, ακούν στο όνομα **Ιωσήφ Κωνσταντινίδης.** Ο γνωστός συμπολίτης μας, κατόρθωσε να μείνει μακριά από κάθε είδους δυσφημιστικούς ψιθύρους και έπεισε για την αφοσίωσή του στήν εντολή του εκλογικού σώματος. Ηρθε τρίτος στην παράταξή του παρ' όλον ότι οι υποψηφιότητες των **Μιλτιάδη Βασιλειάδη** με τον κ. Θωμόπουλο και της **Ρούλας Βράνη** με τον κ. Αλούκο του στέρησαν μεγάλο αριθμό "σταυρών". Υποσκελίστηκε μόνο από δύο συνυποψηφίους του οι οποίοι έχουν τη στήριξη του κομματικού τους μηχανισμού.

Η παρουσία του γιατρού κ. **Μιλτιάδη Βασιλειάδη,** θεωρείται επίσης επιτυχημένη. Ηρθε δεύτερος σε σταυρούς και είναι πρώτος επιλαχών. Επιτυχημένη - κατά τη γνώμη μας- και η παρουσία της κ. **Ρούλας Βράνη,** η οποία αν και δεν εξελέγη, απέδειξε ότι ξέρει να αγωνίζεται και σύμφωνα με τις πληροφορίες μας, θα χρησιμοποιηθεί από τη νέα Δημοτική αρχή σε αξιόλογη θέση. Οι συμπολίτες μας, ειδικά στο θέμα της ανέγερσης του Κλειστού Γυμναστηρίου στο "Βυζαντινό Κέντρο", μπορούν να υπολογίσουν στην στήριξη και συμπαράσταση και των τριών, δηλαδή του κ. Κωνσταντινίδη, του κ. Βασιλειάδη και της κας Βράνη.

Η ευχάριστη έκπληξη για τους Κωνσταντινουπολίτες έρχεται από τη Νέα Σμύρνη. Ο κ. **Γιώργος Κουτελάκης,** που εξελέγη εκεί Δήμαρχος, είναι συμπολίτης μας. Ο πατέρας του διατηρούσε κατάστημα στη νήσο Πρώτη. Υποψήφιος μαζί του ήταν και ο κ. **Νίκος Τοπούζογλου,** ο οποίος όμως δεν εκλέχτηκε.

Στην Καλλιθέα εξελέγη ο κ. **Ασκούνης.** Η στήλη θα ασχοληθεί και με τις εξελίξεις και στο Δήμο αυτό, καθ' ότι ο αριθμός των συνδρομητών της "Ε" στην Καλλιθέα είναι αξιόλογος και υπάρχει το ανάλογο ενδιαφέρον.

ΛΑΚΩΝΙΚΑ...

✍ **Η παύση της Εφορείας της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης, της Μονής δηλαδή, στους κόλπους της οποίας υπάρχει -αλλ δεν λειτουργεί κατόπιν απαγόρευσης των τουρκικών αρχών- η Ιερ Θεολογική Σχολή, δείχνει για άλλη μια φορά, κάτω από ποιες συνθή κες και τι είδους κινδύνους αντιμετωπίζοντας, προσπαθούν τα αδέλ φια μας στην Πόλη να σηκώσουν το μεγάλο βάρος που έπεσε στους ώμους τους, και το οποίο γίνεται βαρύτερο όσο λιγοστεύουν.**

Το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο θα καταγγείλει το γεγονός της παύσης, και ίσως υπό το βάρος της διεθνούς κατακραυγής να επα νέλθει (προσωρινά;) στα καθήκοντά της η Επιτροπή.

Και σ' αυτήν όμως την περίπτωση το πρόβλημα δεν θα έχει λυθεί Δεν είναι δυνατόν ένας οργανισμός διεθνούς εμβέλειας όπως είναι το Οικουμενικό Πατριαρχείο να μην αναγνωρίζεται από την Αγκυρα ως νομικό πρόσωπο, ώστε να μπορεί να δικαιοπραγεί άμεσα. Αυτό είναι το πρόβλημα και επ' αυτού πρέπει να δοθεί ο αγώνας.

Η "Ε" θα επανέλθει στο θέμα με κύριο άρθρο στο επόμενο φύλλ Εως τότε όμως ας αναφέρουμε για την Ιστορία τα ονόματα των σεμνών ηρώων που καρτερικά και αγόγγυστα υπομένουν τα χτυπή ματα που δέχονται δίχως, καθόλου μα καθόλου, να φταίνε. Πρόκει ται για τους: Ιορδάνη Ιορδάνογλου, Βασίλη Καλογιαννίδη, Νικόλα Μαρούση, Κωνσταντίνο Μπελαλίδη, Στυλιανό Βαφειάδη, Αριστόδη μο Σαρρή, Σπύρο Παντελάρα, οι οποίοι εκλέχθησαν κατά τις εκογ του 1991, ενώ στην τελευταία φάση παρόντες και αποδέκτες της πρά ξης απόλυσης είναι οι: Παντελής Βίγγας, Ευάγγελος Αγγελίδης, Στυ λιανός Βαφειάδης και Ιορδάνης Ιορδάνογλου.

✍ **Ταινία δια της οποίας στηλιτεύει τις ωμές επεμβάσεις του Τουρκικ Προξενείου Κομοτηνής στα εσωτερικά της μουσουλμανικής μειονότητ της Θράκης γυρίζει ο γνωστός σκηνοθέτης κ. Δημήτρης Κολλάτος. Πέρ της όποιας καλλιτεχνικής αξίας της ταινίας -αυτό θα αξιολογηθεί μετά τη προβολή της- η συγκεκριμένη κριτική είναι νομίζουμε επιβαλλόμενη, κα ότι τα προξενεία είναι για να εξυπηρετούν και να διευκολύνουν τη ζωή τω μειονοτήτων και όχι να την καταδυναστεύουν.**

Φανταστείτε π.χ. τον κύριο Πρόξενο, να καλεί και να εγκαλεί, ου μην α να απειλεί, το διευθυντή του λυκείου "Τζελάλ Μπαγιάρ" για κάποια διοικ τική απόφαση που πήρε και συμβαίνει να μην είναι αρεστή στον ίδιο!

Με τέτοιου είδους επεμβάσεις, ακόμη και εάν οι υπηρεσιακοί αυτοί παρά γοντες έχουν την εντύπωση -ή και την βεβαιότητα εάν θέλετε, πως είν προς όφελος της μειονότητας, καταρρακώνεται το γόητρο και καταπατο νται τα δικαιώματα της τοπικής κοινωνίας και μάλιστα από εκείνους πο έχουν καθήκον να τα υπερασπίζονται.

✍ Οπως πάντως πληροφορούμαστε, η ταινία του κ. Κολλάτου έχει και ένα άλ ενδιαφέρον σημείο. Πρόκειται για μια ιστορία αγάπης με πρωταγωνιστές δύο νέο που ανήκουν σε δυο διαφορετικές κοινωνίες, την χριστιανική και την μουσουλμ νική και εξελίσσεται στη Δυτική Θράκη. Κοινότυπο θα πείτε δεν θα έχετε ά δίκαιο. Η πρωτοτυπία του έγκειται στο ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση ο νέ είναι χριστιανός και η κορασίς μωαμεθανή. Σε όλες τις άλλες ταινίες που γυρίστη καν και γυρίζονται ακόμη και στις κοινές ελληνοτουρκικές παραγωγές (από Βουγ ουκλάκη μέχρι Καρυοφιλιά Καραμπέτη και ....)συνέβαινε το αντίθετο, μια και στ Τουρκία μια τέτοια σχέση αποτελεί ταμπού. Πού ακούστηκε νέος Ρωμιός και χρι στιανός να ...φιλά μουσουλμάνα τουρκαλίτσα!

Κι άλλο ταμπού κατακρημνίζει λοιπόν ο πολύς κ. Κολλάτος.

...Οσο για το κάλεσμα να αγοράσουμε μετοχές για να γίνουμε ...συμπαραγωγοί τη ταινίας, τί να πούμε; Εμείς πάντως θα το σκεφθούμε πολύ.

ΛΑΚΩΝΙΚΟΤΕΡΑ...

✍ **Ασκήσεις στο Αιγαίο. Κοινά γυμνάσια Ελλάδας - Κύπρου. Οι Τούρκοι παρεμβάλλονται και παρεμβαίνουν. Παρενοχλούν και στέλ νουν το μήνυμα, μας πληροφορεί ο κ. Τσοχατζόπουλος, πως "εδώ ελέγχουμε εμείς· ελληνικό αεροπλάνο δεν περνά". Η Ελλάδα απαντ έμπρακτα με τα αεροπλάνα της να προσγειώνονται στην Κύπρο Μάχη για το περνώ δεν περνάς.**

- Δεν περνάς κυρά Μαρία, δεν περνάς...

- Ναι περνώ... περνώ...

Τα παιδία παίζει...

✍ **Το Νόμπελ Ειρήνης αποδόθηκε φέτος στους ηγέτες των κομμ των προτεσταντών και καθολικών της Β. Ιρλανδίας για τη συμφωνί ειρήνης που υπέγραψαν μεταξύ τος. Δηλαδή έβαλαν βόμβες, έκαναν χρήση αλόγιστης βίας, κατέστρεψαν, τρομοκράτησαν, σκότωσαν τελικά είπαν "συγγνώμη λάθος" και πήραν (όπως Αίγυπτος και Ισραήλ) το Νόμπελ Ειρήνης!**

ΛΑΚΩΝΙΚΟΤΑΤΑ...

✍ **...Και καλά το Νόμπελ της Ειρήνης, σιγά· την Κούλα της Ειρήνης ποιός την πήρε; Εδώ σας θέλω...**

✍ **Οι Τούρκοι στρατηγοί δήλωσαν φύλακες της Δημοκρατίας Ορθό! Αφού τη ...φυλάκισαν, τη φυλάνε!**

Αυτοί που κυνηγούν, καταπιέζουν, καθαιρούν τους εκλεγμένους τοπικούς άρχοντες και γενικά προσπαθούν να εξουδετερώσουν την μουσουλμανική πλειοψηφία στη χώρα τους, μας κατηγορούν ότι ...καταπιέζουμε την μουσουλμανική μειονότητα στη δική μας χώρα.

Αν είναι δυνατόν!